# KUR’ÂN’IN ve PEYGAMBERİMİZİN ÇAĞIMIZI AŞAN MESAJLARI

**M.Avni ( Avnullah) ÖZMANSUR**

**İÇİNDEKİLER**

Sunuş

Önsöz

Giriş

Âlimlerin Dereceleri.

Tehdit Âyetlerinin Peygamberimizin Şahsında Bize Ait Olduğu.

Çağları Aydınlatan Yüce Peygamber(*manzum)*

Kaynaklar.

Yer ve Gök Gaz Halindeydi.

Kutuplar.

Gökyüzü Korunmuştur.

Farkına Varmadığımız Halde Dünya Dönüyor.

Yağmur Bir Ölçü İledir.

Müslümanlar Dahi (Semaya )Çıkacaktır.

Feza Yolcusunun Duası.

Ay’daki Ezan Sesi.

Ay’a Çıkış.

Muhakkak Ay’a Gideceksiniz.

Biyosfer ve Ötesi.

İnsan Baksın Neden Yaratıldı?

Hayvanlarla Konuşmak.

Hz.Peygamber 1400 Sene Öncesinden Şöyle buyuruyor.

Kainatın Sırrını Öğrenmek Dini Bir Vazife midir?

Bazı Denizlerin Suyu Birbirine Karışmaz.

Cenâb-ı Hakk'ın Şu Gayri Mütenâhi Fezada Çok Âlemleri Vardır.

Madde Âlemi Çiftler Halindedir.

Peygamberimiz (S.A.S) Hakkında Ne Demişlerdi.

Ve bu konu başlıklarının içinde bulunan daha bir çok konular:  Gazdan başlayan hayat-Semadaki yollar- Yıldızlardaki islam- Yerde yaşayanlarla gökte yaşayanlar birleşecek mi –Erkekli dişili yaratılan bitkiler –Bilinmeyen ikinci doğu,batı – Peygamberimizin parmaklarından fışkıran sular ve yürüyen ağaçlar – Taşıyıcı ve aşılayıcı olan rüzgar-Kara delikler.



# SUNUŞ

İslâm Tarihi'nde, ''Cahiliyye Dönemi'' diye adlandırılan dünya atmosferinin karardığı, insanların Hak yoldan uzaklaştığı, zayıfların ezildiği, mazlumların inlediği, yoksulların feryad ettiği, herkesin büyük bir arayış içinde olduğu ve kurtuluş müjdesi beklediği bir zamanda nâzil olan İlâhi mesajlar, kâinatı ve insanlık ufkunu bir anda güneş misali aydınlatmaya başladı.

Beşeriyet için en büyük rahmet, hidayet ve şifa kaynağı olan bu İlâhi mesajlar , insanlara hak yolunu göstermiş, zayıfları ezilmekten kurtarmış, mazlumların iniltisini, yoksulların feryadını dindirmiş, ebedî huzur ve mutluluk yollarını göstermiştir.

Bu ilâhi mesajlar (Kur'an-ı Kerim âyetleri), nazil olmaya başladığı zaman, o günkü insanlık ufkunu aydınlattığı gibi hiç şüphesiz çağlar ötesine de ışık tutmuştur.

Ancak, 21. Yüzyıla ayak bastığımız günümüzde bile , bu ilâhi mesajların bir kısmını hikmeti hâlâ çözülememiş; bu ilâhi mesajları bize tebliğ eden kâinatın en

büyük insanı sevgili Peygamberimizin çağları aydınlatan altın sözlerinden (hadis-i şeriflerden) bazılarının da sırlarına erişilememiştir.

Şu hususu özellikle ve iftiharla belirtmek gerekir ki; ilim ilerledikçe Kur'an-ı Kerim'in bu ilâhi mesajları ve

sevgili Peygamberimizin altın sözleri daha iyi anlaşılacak,

hikmet pınarından dökülen damlalar insan idrakini fikir karmaşasından kurtarıp, görüş ve düşünce ufkunu duru ve berrak bir hâle getirecektir. Zira günümüzde en meşhur ilim adamlarının, çalışmalarında Kur'an âyetlerini ve sevgili Peygamberimizin altın sözlerini rehber ve ilham kaynağı olarak kabul ettikleri inkâr edilemez bir gerçektir.

Yıllardan beri toplumumuzun, özellikle kültür seviyesi yüksek olan aydın kesiminde, Kur'anın ve Peygamberimizin insan idrakini aydınlatan, gönlünü nurlandıran, ruhunu doyuran, istikbâline ışık tutan mesajlarını ihtiva eden kıymetli bir esere büyük ihtiyaç duyuluyordu.

Değerli ilim adamı sayın **M. Avni (Avnullah) ÖZMANSUR** hocamız tarafından kaleme alınan, **''KUR'ANIN VE PEYGAMBERİMİZİN ÇAĞIMIZI AŞAN MESAJLARI ''** isimli bu çok kıymetli eserin, büyük bir boşluğu dolduracağı; Üniversite Öğretim Üyeleri , Öğretmen ve öğrenciler, Araştırmacı ve Yazarlar , İlim adamları, müftü ve vaizler ve din hizmetiyle görevli her müslüman için kaynak bir eser olacağı inancındayım.

Büyük önem arzeden bu çok kıymetli eseri, yayınevimize kazandıran değerli hocam **M . Avni (Avnullah) ÖZMANSUR** 'a şükran ve minnet duygularımı sunmayı bir görev sayıyorum.

Kuruluşunu tamamladığı günden bu yana yayınladığı birbirinden güzel eserleriyle Türkiye'de bir çığır açan ''ALTINKALEM YAYINLARI'' nın her yeni eserini okuyup bir örnek yayın hizmetlerinden dolayı telefonla veya mektupla takdir, tebrik ve teşekkürlerini bildiren saygıdeğer okuyucularımıza , her satırı altın kıymetinde olan bu kaynak eseri önemle tavsiye ediyorum.

Bayram ALTAN

Altınkalem Yayınları

**F.Yayın Koordinatörü**

# ÖNSÖZ

Allah'a (c.c)a Hamdü senalar (bütün övgülerin hepsi) ; Sevgili Habibi edibi Resûl-i kibriyasına. Peygamberimiz efendimize , âl ve ashabına , ev halkına ve güzel arkadaşlarına , sonsuz salâtü selâmlar olsun. O'nun velilerinin , dostlarının sırları mukaddes, dereceleri yüksek olsun. O'na inanan bütün mü'minlere de rahmetler, mağfiretler ve bağışlanmalar olsun.

Yazmaya başladığım bu kitaba ait gerçek kaynaklara dayanan bilgilere, Şeytan'ın ve zararlı hislerin karışmaması ve tüm şer kuvvetlerden emin kılması, bu kitaba feyizli, bereketli, faideli ve kelimelerini diri kılmasını, en yüce olan zatı'nın ve en çok sevdiği Muhammed Mustafa'sının rızasına uygun olarak yazılmasını diler; Ezel'in, Âhir'in, Zahir'in, Bâtın'ın Malik'i, sahibi olup; İlmi, Aklı ve her şey'i yoktan yaratan ve bize, şah damarımızdan daha yakın olduğunu , kalbimizle bizim aramızda hazır bulunduğunu bildiren (1) . (2) hiçbir mekân ile kayıtlı olmayıp, her ân her yerde hazır nâzır olân

Rabb-i Rahimimden , sonsuz merhametine , Raûf – Rahim ve Vedûd ismine sığınarak yalvarır ve niyaz ederim .

11.11.1990 M . Avni ( Avnullah ) ÖZMANSUR

**MALATYA**

Kaf 16 (1 )

Enfâl 8 (2 )

# GİRİŞ

Rabbimiz olan Allah'ı ve O'nun en çok sevdiği ve âlemlere rahmet olarak

gönderdiği ve müstesna bir lütufla; Cebrâil aleyhisselâmın dahi giremeyeceği, Sidre-i Münteha'ya **''Kabe kavseyn ev edna''** buyurduğu, yani bir yayın iki ucu arasından daha az, bir mesafeye kadar yaklaştırıp, Mirac ile sohbetine aldığı ve **''nurlar saçan bir kandil''** diyerek vasıflandırdığı, bütün insanlığın efendisi, Peygamberimiz efendimizi sonsuz derecede seviyorum.

Buna rağmen çocukluğumdan beri, İslâmdan uzaklaşan müslümanların perişan hallerine bağrı yanan bir mü'min olarak, perişanlığımızı ve mesuliyetimizi dile getiren bir çok şiirler yazdığım hâlde, Peygamberimiz efendimize hitaben hiçbir şey yazamadığım için çok üzülüyordum.

Nihayet Rabbim bu aciz kuluna acıdı da, birkaç satırla da olsa O'na seslenmeyi nasip etti.

Peygamberimiz efendimizi ifrat ve tefritten arınmış ve bilhassa Kur'an ve hadisler ışığında tanıyabilmek ve aynı ölçülerde siz kardeşlerime aktarabilmek için, yıllardan beri yaptığım araştırmalarımı, manzum olarak kaleme almak nasip oldu.

Bu çalışmalarımda şu hususları aydınlatmak hedeflenmiştir :

1- Kur'anın, asrımızdaki mucizeleri, yani Kur'anı Mübinin bin dörtyüz sene evvel bildirdiği, (tafsilat ileride geleceği için kısa geçiyorum) imsanlar tarafından hâlen bulunamamış ve erişilememiş olan, bazılarının ise ancak son senelerde bulunabildiği ilmî, Fennî gerçeklerin izahı....

2- Peygamber efendimizin Cenabı Allah'ın yanındaki değeri, yetkileri ve bize tanıtma şekli ile Peygamberimizin asrımıza bakan MUCİZE'leri.

3- Yalnız bu ümmete ait özellikler ve tüm ümmetlerden nasıl üstün olduğu. Ve gündeme gelmemiş bir çok mevzular.

Bu hususları dile getirirken, yeni bir usûlle huzurunuza çıkmayı uygun buldum. İleride göreceğiniz gibi, manzum olarak yazılan her satırda, en az bir kaynak gösterilmiştir. Bunları siz değerli okuyucuların, verilen kaynaklarda araştırıp karşılaştırması, çok zaman alacağı gibi, bir çoklarını kütüphanenizde bulamayabilirsiniz. Bu sebeple bir kolaylık olsun diye; Kaynakların ilgili sahifelerinin bir sûretini , bu kitabın kaynaklar bölümüne, aynen almakla, siz değerli okuyucularıma büyük bir kolaylık sağlamayı düşündüm.

Peygamberimiz efendimizi, hakkıyla tanıyabilmemiz kattiyyen mümkün değildir. Fakat kendi gücümüzle tanıyabilmemiz için; O'nu, en üstün şekilde yaratıp, terbiye edip bize örnek olarak gönderen Rabbimizin, O'nu bütün üstünlükleriyle tanıtan âyeti kerimelerine geçmeden önce, çok mühim bir hususu açıklamayı uygun

buldum.

Bazı kitap yazan kardeşlerimiz, yüksek ilme erişemedikleri



Dinde; Fâruk. Fâkih ve Râsih olamadıkları için: Peygamberimiz efendimizin şahsında, bizlere yapılan, ikaz, tenbih, tehdit ve uyarı şeklindeki bazı hitapları, kelimenin zahirine bakarak (1) Peygamberimizin bizzat şahsınaymış gibi yanlış anlıyor, yanlış mana veriyorlar. Gerçekte ise o çeşit hitaplar O'nun yüce şahsında biz inananlara ve tüm insanlaradır.

# ÂLİMLERİN DERECELERİ

Burada alimlerin de derece derece olduklarını ifade etmek isterim.(2) Bir kimse âlim olur, FÂKİH olmayabilir.(3) Âlim ve fâkih olur, HÂKİM olmayabilir.(4) Kendisine HİKMET verilmemiştir. Bunlarla beraber FÂRUK olmayabilir.(5) FURKAN verilmemiştir. Nihayet ilimde RÂSİH olmayabilir. (6) Bütün bunlar yalnız çalışmakla, okumakla elde edilemeyen; fakat sakınan takva sahipleri için Rabbimizin, razı olup sevdiklerine verdiği, yüksek ikrâm ve lutuflardır.

Hitap mevzuunun izahına geçmeden evvel, ilim verilenler ve O'nların dereceleriyle ilgili bazı âyetleri buraya almayı uygun buldum. Rabbim bizleride onlardan etsin.

(1) ''... Yoksa sözün zahiri ile mi...''(12/33)

(2) ''... Kimi dilersek O'nu nice derecelerle yükseltiriz. Her ilim sahibinin üstünde daha iyi bilen vardır.'' (12/76)

(3) '' Allah kendisine hayır dilediği hayır dilediği kimseyi, dinde FÂKİH (yüksek anlayış sahibi) yapar. Ben ancak size şeriatı dağıtıp açıklamaktayım, anlama kabiliyetini veren Allah'tır. Ve bu ümmet hak din üzere bulunmakta

devam edip gidecektir. Karşı koyanlar, kıyamete kadar onlara zarar vermiyeceklerdir.'' (Buhari, Müslim, Ebu Davud, Tirmizi.)

(4) ''Allah dilediğine HİKMET'i ihsan eder. Kimede hikmet verilmişse muhakkak O'na çok hayır verilmiştir. Bu âyetleri ancak olgun akıl sahipleri düşünürler.'' (2/269)

(5) ‘’ Ey inananlar! Eğer Allah’tan korkarsanız, O size FURKAN kılar. (İyi ile kötüyü ayırt edecek bir nur verir), suçlarınızı örter sizi yarlığar (bağışlar) Allah büyük lutuf sahibidir.’’ (8/29)

(6) ‘’ (Habibim) Sana indiren O’dur.Ondan bir kısım âyetler muhkemdir ki, bunlar kitabın anası (temeli)dir. Diğer bir kısmı da müteşabihlerdir. İşte kâlplerinde eğrilik bulunanlar, sırf fitne aramak ve O’nun teviline yeltenmek için, O’nun müteşabih olanına tabi olurlar. Halbuki O’nun tevilini Allah’tan başkası bilmez. İlimde RÂSİH olan (yüksek payeye erenler) ise; Biz O’na inandık, hepsi Rabb’imizin katındadır derler. Aklıselim sahiplerinden başkası düşünüp anlamaz.’’ (3/7)

# TEHDİT ÂYETLERİNİN PEYGAMBERİMİZİN ŞAHSINDAN BİZLERE AİT OLDUĞU

Yukarıdaki âyeti kerimelerin ve hâdisi şerifin ışığında, âlimlerin çeşitlerini öğrendikten sonra, mevzumuz olan, ikaz ve tehdit âyetlerinin kime ait olduğunu görelim:

Hepiniz bilirsiniz, Peygamberimiz efendimiz, annesinden doğmadan iki ay önce babası Abdullah’ı, altı yaşında iken annesi Amine’yi kaybederek yetim ve öksüz kalmıştı. Bu husus kat’i bir gerçek iken; aşağıdaki âyeti kerimeleri hep beraber okuyalım ve iyice düşünelim.

Bu tip hitaplar, Allah’ın Resûlüne mi, yoksa O’nun mübarek şahsında biz inananlara mı? Anlıyalım.

İşte YUNUS sûresinin 106.ncı âyetiyle, aynı anlamdaki İSRA sûresinin âyetleri:

**‘’ Allah ile beraber başka ilah edinme, sonra kınanmış ve dayanaksız kalırsın’’ (isra/22)**

**‘’ Rabb’in kesin olarak şunları emretti; Ancak kendisine ibadet edin, ana baba’ya güzellikle muamele edin, eğer onlardan biri veya ikisi SENİN yanında ihtiyarlık haline ulaşırsa, sakın onlara-öf- bile deme ve onları azarlama, ikisine de iyi ve yumuşak söz söyle’’(isra/23)**

**‘’ İkisine de acıyarak tevazu kanadını indir ve şöyle de: -Ey Rabbim! Onlar beni küçükken terbiye edip yetiştirdikleri gibi sen de kendilerine merhamet et- ‘’ (isra/24)**

Geliniz bilhassa şu ifadeyi hep beraber tekrar okuyalım.

**‘’ Eğer onlardan biri veya ikisi SENİN yanında ihtiyarlık haline ulaşırsa, sakın onlara -öf- bile deme ve onları azarlama.’’**

Yukarıda arz ettiğim gibi, daha doğmadan babasını, altı yaşında iken annesini kaybeden, yetim ve öksüz kalan ve tüm insanlığa örnek olarak gönderilen Allah’ın Resûlü nasıl bu suçlamaların hedefi olabilir.?

Evet bu ve bunun gibi hitaplar, gerçekte O’na değil, zahiren O’nun yüce şahsında biz müminlere ve bütün insanlaradır.

Nitekim değerli âlimlerimiz de bunu böyle anlamış ve izah etmişlerdir.

BU ÂYETLERİN TEFSİRLERDEKİ İZAHI

İşte birkaç örnek;

1- Elmalılı Hamdi YAZIR. Hak Dini Kur’an Dili isimli tefsirinde: **‘’Ey insan!’’** diye başlıyor ve devam ediyor.(Cld.5.sh.3174.)

2- Konyalı Mehmet VEHBİ, Hulasatül Beyan isimli tefsirinde ise; ‘’ yani amelinden ahiret murat etmek ve amelinden menfaat görmek, imana mütevakkıf olunca, ey hitaba kabiliyetli olan İNSAN! Sen Allah’la beraber başka bir ma’bud’a ibadet ve Allah’tan gayrı ma’budun vücudunu kabul etme ki, nas indinde ve Allah teâla huzurunda melûm, mahzûn ve yardımsız oturmayasın..... Fahri RÂZİ’nin beyanı veçhile ‘’ Bu âyetteki hitap, zahiren Resûlullah’a ise de, hakikatle hitap ümmetinedir. Yahut mutlaka insana hitaptır. Çünkü Resulullah bütün measiden masum olduğu gibi, şirkten masum olduğu da evleviyetle sabit olduğundan, Resûlullah’ın İlâh’ı aharın vücudunu itikad etmesi, me’lum ve mezmûm olarak oturması mutasavver olamaz’’(cld.8 sh.2966.)

3- Aynî âyeti kerime Seyyit KUTUB’un, Fi Zilâlil-Kur’ân isimli tefsirinde şöyle izah ediliyor: “Şirk yasak ediliyor ve Allah’a şirk koşmanın korkunç neticesi bildiriliyor. Emir umumi olmakla beraber, âyette müfret sığasıyla kullanılmıştır. Böylece HER FERT hitabın bizzat kendisine yapıldığını, emrin kendisine geldiğinin şuuru içine girmektedir. İtikat meselesi ferle alakalı meseledir. Her şahıs itikat hususunda bizzat mes’ûldür.....” (cld.9.sh.304)

Bu âlimlerimizin izahıyla da mevzu aydınlatılmış oldu. Allah cümlemize güzel anlayışlar ihsan etsin.

Biz ana bölüme geçmeden önce Yüce Rabb’imizin Sevgili Peygamberi ile ilgili olarak indirdiği âyeti kerimelerden bazılarını, bereketlenmek için okuyalım. O tüm insanlığın efendisini, Rabb’imizin bizlere ve bütün insanlığa nasıl tanıttığını görelim. Bu âyetlerin büyük bölümü ileride ayrıca kaynaklarda verilecektir.

# PEYGAMBERİMİZ EFENDİMİZLE İLGİLİ ÂYETLERDEN BAZILARI

**“Ey Peygamber! Biz seni bir şahit bir müjdeci (gittikleri yolun kötü akıbetinden) korkutucu, Allah’’n izniyle O’’un yoluna davetçi ve nûrlar saçan bir kandil olarak gönderdik.” (Ahzab/45-46.)**

{45}يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا
{46}وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُّنِيرًا

**“De ki; eğer siz Allah’ı seviyorsanız bana uyun ki; Allah da sizi sevsin , günahlarınızı bağışlasın. Allah çok bağışlayıcıdır. Çok merhamet edicidir. De ki; Allah’a ve Resûlüne itaat edin. Eğer yüz çevirirseniz, muhakkak ki Allah kâfirleri sevmez.” ( Ali İmran/31-32.)**

{31}قُلْ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ اللّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
{32}قُلْ أَطِيعُواْ اللّهَ وَالرَّسُولَ فإِن تَوَلَّوْاْ فَإِنَّ اللّهَ لاَ يُحِبُّ الْكَافِرِينَ

**Allah’a ve Resûlüne ita**

**at edin, tâ ki esirgenesiniz. Ant olsun ki müminler daha evvel apaçık ve kat’i bir sapıklık içinde bulunuyorlarken Allah içlerinden ve kendilerinden, onlara âyetlerini okur, onları tertemiz yapar, onlara kitap ve HİKMETİ öğretir, bir Peygamber göndermiş olduğu için, büyük bir lütufta bulunmuştur.” ( Ali İmran/164)**

لَقَدْ مَنَّ اللّهُ عَلَى الْمُؤمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولاً مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ
{164}الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُواْ مِن قَبْلُ لَفِي ضَلالٍ مُّبِينٍ

**“ Ey iman edenler! Allah’a itaat edin... , Peygambere ve sizden olan emir sahiplerine itaat edin. Bir şeyde ihtilafa düşer, çekişirseniz, (onlara başvurun) Allah’a ve ahiret gününe inanıyorsanız, böyle yapmanız hayırlıdır. Hem de sonu daha güzeldir.” (Nisa/59)**

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ أَطِيعُواْ اللّهَ وَأَطِيعُواْ الرَّسُولَ وَأُوْلِي الأَمْرِ مِنكُمْ فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللّهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلاً {59}

**"Öyle değil. Rabb'ine ant olsun ki; Onlar aralarında çıkan ihtilaflı şeylerde seni hâkem yapmadıkça, sonra da verdiğim hükümden, kendilerinde hiçbir sıkıntı duymadan,**

**Tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar". (Nisa/65)**

فَلاَ وَرَبِّكَ لاَ يُؤْمِنُونَ حَتَّىَ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لاَ يَجِدُواْ فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُواْ تَسْلِيمًا {65}

**"Kim Allah'a ve Resûlüne itaat ederse; İşte onlar, Allah'ın kendilerine nimet bahşettiği, Peygamber'lerle, Sıddîklarla, Şehitlerle ve iyi kimselerle beraberdirler. Arkadaş olarak bunlar ne güzeldir." (Nisa/69)**

وَمَن يُطِعِ اللّهَ وَالرَّسُولَ فَأُوْلَـئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللّهُ عَلَيْهِم مِّنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاء وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَـئِكَ رَفِيقًا {69}

"**Kim Peygambere itaat ederse; gerçekten O Allah'a itaat etmiş olur." (Nisa/80)**

مَّنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللّهَ وَمَن تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا {80}

**"Rahmetim her şeyi kuşatmıştır. O'nu (bilhassa) sakınanlara, zekât verenlere ve âyetlerimize inananlara yayacağım.**

**Onlar öyle kimselerdir ki; Yanlarındaki Tevratta ve İncil'de yazılı buldukları, Ümmî Nebi olan Peygamber'e uyarlar, ki O peygamber, onlara iyilikle emreder, onları kötülükten men eder. İyi ve temiz şeyleri HELÂL eder, kötü ve zararlı şeyleri HARAM kılar. O'nların ağır yüklerini, Sırtlarında olan zincirleri indirir.**

**İşte O'na iman edenler, O'na tazîm edenler, O'na YARDIM edenler ve O'nunla indirilen nura uyanlar yok mu! O'nlar selâmete erenlerin tâ**

**kedileridir.” (Arâf/156-157)**

وَاكْتُبْ لَنَا فِي هَـذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَـا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاء وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَـاةَ وَالَّذِينَ هُم بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ {156}

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِندَهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَالإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَآئِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالأَغْلاَلَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُواْ بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُواْ النُّورَ الَّذِيَ أُنزِلَ مَعَهُ أُوْلَـئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ {157}

Burada sizlerden istirhamım, Manzum olarak yazılan kısmı ilk okuyuşta hiç olmazsa birkaç defa, kesintisiz ve huzurla okuyunuz. Sonra tetkik için her satırı, son bölümdeki kaynaklarla karşılaştırınız.

Eksik ve tüm hatalarım için, önce Rabbimin affını diler, sizlerin de, hoş görülerinizi, yapıcı tenkitlerinizi bildirmenizi beklerim. Selâm ve kurtuluş inananlara olsun.

M.Avni (Avnullah) ÖZMANSUR

**KUR’ANIN VE PEYGAMBERİMİZİN**

ÇAĞIMIZI AŞAN MESAJLARI

# (Çağları Aydınlatan Yüce Peygamber)

Tam beş yüz yıldan fazla, geçmişti ki İsa’dan;

İnsanlık yoldan çıkmış, dünya olmuştu zindan!

Evrendeki gecenin, son karanlığıydı bu,

Çağları aydınlatan, yüce Peygamber doğdu!

Ya Resulallah! Şeksiz sen olmasaydın eğer;

Var olmazdı felekler, arzda olmazdı değer! (1,99)

Ey kıvancımız! Sensin tüm güzeller güzeli, (2/a-b)

Sonsuzluk âleminde, Ey rahmet peygamberi. (3),(126)

Makam-ı Mahmut senin, ilk şefaatçı sensin, (4, 26-b)

Senden başka örnek yok, sen en büyük öndersin. (5)

Okur-yazar değildin, okuttu Allah seni,

Ve unutmazsın dedi, tey'id etti rutbeni. (6)

En üstün insan çıktı, bilgisayarda vasfın, (7/a)

Aynalar kadar berrak, deryalar kadar safsın.

Hazreti Musa, İsa; ardından geldi ancak, (7/b)

Milyarların içinde, sana verildi sancak.

· Bu şiirin bir bölümü, bizzat yazarımız M. Avni (Avnullah) ÖZMANSUR tarafından 15.04.1991 tarihinde TRT Ank. Televizyonu (1. Kanal) sahur programında okunmuş sesli ve görüntülü olarak yayınlanmıştır.



Sen ki üstün en insan, sen ki Halifetullah! (8)

Bütün yetkiler ile, donattı seni Allah. (9)

Vedduha sûresi'nde yemin etti Hakk, niçin? (10)

Kalbini tatmin edip, gönlünü almak için.

Helâl – Haram edersin, izn-i ilâhi ile; (11)

Raûf-Rahîm ismini, Allah getirdi dile. (12)

Senin zuhurun için, yaratıldı tüm insan, (13)

Senin emrin geçerli, sonsuza dek ey Sultan! (14)

Yine yemin etti Hakk, en üstün ahlâk sende;

Ve en büyük sevaplar, göreceksin ilerde..... (15)

Seni öyle beğendi, öyle sevdi ki Allah!

Senin hatırın için, kıble oldu Beytullah! (16)

Razı olasın diye, kıbleyi değiştirdi; (17)

Tüm yüzleri sevdiğin Beytullah'a çevirdi.

Sen güneşler güneşi, evreni aydınlatan;

Sen fakirle sultanı, aynı ölçüde tartan! (18)

Her an minarelerden, avaz avaz yükselir;

Önce Allah'ın ismi, sonra seninki gelir!

Her namazda okunan dualar, salavatlar; (19)

Yerler, gökler, semalar, yüceliğini kutlar! (1,20)

**21**

Sünnetin bizler için, tek kurtuluş yoludur, (21)

Kalpler Allah sevgisi ve seninle doludur! (22)

Sensin inananlara inanç veren, güç veren, (23)

Şüphesiz Hak'ka erer, önceden sana eren! (24)

Sen evrensel Peygamber, Peygamberliğin özü; (25)

Yüce Allah mahşerde, sana verdi ilk sözü ! (26/a-b-c-d-e-f-g-h)

Kalbine indirilen vahiyler, oldu Kur'an; (27)

Önceki hükümleri tüm kaldırdı ortadan. (28)

Öyle bir kitap ki bu, hep içinde neki var; (29/a-b-c )

Gazdan başlayan hayat ve sonsuzluğa kadar! (30)

Bütün Peygamberleri, sevgiyle selamlayan; (31)

Âdem'den önceleri ve sonraları kapsıyan!

Bindörtyüz sene evvel, yüksek ilimleri sen;

Vahiyle bildirmiştin, insanlar bilmez iken! (32)

Bu sonsuz gerçeklerden, bazıları şunlardı,

İnsanlık asırlandan sonra farkına vardı!

Göklerle yer bitişik iken, yarıp ayırdık, (33)

Sonra arza üstünden biraz baslılar yaptık. (34/ a-b)

Arz kıtalar halinde, hayat başladı sudan; (35)

Hakk yarattı Âdemi, kuru temiz çamurdan! (36)

**22**

Yuvarlaktır dünyamız, tavanıysa korunmuş; (37)

Gökyüzü atmosferi, sanki bir kubbe olmuş! (38)

Ve en büyük müjdeyi, yeminlerle bildirdin;

"Şu görünen yıldız" a, erişecektir bu din! (39)

Dağları görürsün ki, sabittir duruyorlar; (40)

Gerçekte ise onlar, sür'atle yürüyorlar!

Yani dönüyor dünya, siz görmeseniz bile;

Hem kendi çevresinde, hem de güneşinkinde!

Güneş ziya, Ay'sa nur; yüzüyorlar durmadan,

Samanyolu'yla bile, Galaksi'ye vurmadan! (41)

Bir ölçüyle inmekte yağmur, üzerimize; (42)

Kur'an mucizesiyle şifa, her derdimize! (43)

Semaya çıkan insan; hem kafir, hem müslüman, (44)

Semanın duası var, okunur orda heman! (45)

Kafir önce inanmaz ve sonunda inanır; (46)

Nefsinde ve ufukta, o âyetleri tanır! (47)

Burc'dan Burc'a geçerler, binerek vasıtaya; (48/a-b)

Tedbirler alınmakta, göğüsler daralmaya! (49)

Semadan düşer gibi, tabiri bizler için;

İkaz-ı İlâhidir; çıkmıyorsunuz, niçin?

**23**

Çıkmadan düşmek olmaz, demek ki çıkılacak; (50)

Uzay astronotları, kim derdi ki yanacak?

Ölüm erişir size, burçlarda olsanızda; (51)

Ay da ziyaydı önce, nur oldu en sonunda1 (52)

Kur'an dikkat çekiyor, tâ parmak uçlarına; (53)

Zerreden daha küçük, atom parçalarına! (54)

Anne karnında insan, üç karanlık içinde;

Yaratılır da sonra, olur başka biçimde! (55)

Firavn'ı boğdu deniz, ve korundu bedeni;

İbret alınsın diye, bildirildi nedeni! (56/a)

Tam üç bin yıldan sonra, Kızıl deniz yanında;

Buldular İngilizler, bir kazının sonunda!

Secde halinde iken, dona kalmış vücudu;

Ümitsizlik secdesi, kabul olunmuyordu! (56/b)

Ve Musa'nın asası, nasıl yardı denizi? (57)

Ey insanlar çalışın, deneyin bilginizi!

Karınca ve kuşlarla, konuşurdu Süleyman; (58)

Bu sırları da halen, çözememiştir insan!

Dağlar da zikrederdi, Hazret-i Davud ile; (59)

O koskoca kayalar, nasıl gelirdi dile!

**24**

Bir aylık mesafeye, bir gün akşama kadar;

Gider döner Süleyman, onu taşırdı rüzgar! (60)

Tam üç yüz yıl yaşadı, Ashab-ı Kehf uykuda;

Sonra Allah uyardı onları, mağarada!

Kameri; üç yüz dokuz yıl, eder uykuları; (61)

Bu ince hesap farkı, ne güzel bir uyarı!

Bu olayların hepsi muhal olmaktan çıktı;

Demek ki İslâm dini, tüm fenlere açıktı!

Ufukları gösterdin, bize yüce Peygamber;

İnsanlık için sensin; en son, en büyük önder!

“İstanbul’un fethi”ni, müjdelemiştin bize; (62)

Zikir gibi tefekkür, farzdır üzerimize! (63)

Ebû hureyre ile şu gerçeği bildirdin;

İlim Süreyya’daysa, onu almaya gidin! (64)

İki ilim ondaydı, yalnız birini verdi;

“İkincisini açsam, kesilir boynum” derdi! (65)

İki deniz bitişik, biri acı ve tuzlu; (66/a)

Perdelidir karışmaz, ötekiyle tatlı su! (66/b)

Yerde yaşayanlarla, gökteki yaşayanlar; (67/a-b-c-d)

Birleşebilir bir gün, bunu bilsin insanlar!

**25**

Onları yaratarak, dağıtan yüce Kudret;

Toplar dilediği an, buna muktedir elbet! (68/a-b)

Kur'an-ı Kerim'inde, semadaki yollara; (69/ a-b)

Yemin ediyor Allah, bu davettir kullara!

Kuvveti buldu beşer, çıkabildi yıldıza; (70/a)

İkinci doğu-batı, girmedi konumuza! (70/b)

Allah, iki doğunun, iki batının Rabbi, (71/a)

Birisi bildiğimiz, ya ikincisi hani? (71/b)

Henüz bulamadılar, bu ikinci güneşi, (72)

Yüce kutsal Kur'an'ın, hiç olur mu bir eşi? (73)

Her bitkiyi, erkekli-dişili yarattı Hakk, (74)

Rüzgarı taşıyıcı, aşılayıcı mutlak! (73)

Rüzgar olmasa asla, meyve vermez ağaçlar;

İnsanlar gibi toplum, tüm hayvanlar ve kuşlar! (76)

Her şey zikreder Hakk'ı, demek ki her şey canlı (77/ a-b-c-ç-d-e-f)

Bir atom manzumesi , güneş kadar nizamlı!

Taş selam verdi sana, kütük ağlamıştı ya! (78)

Hazret-i Musa niçin, asayı vurdu suya? (79/a-b)

İbrahim'i yakmayan ateş, neyi duymuştu?

"İbrahim'e serin ol!" buyruğuna uymuştu! (80)

Taş Allah korkusundan, yuvarlanır yerinden;

Bazılarında ise, su fışkırır derinden! (81)

Nuh gemisi, vâhiyle yapılmıştı o zaman; (82)

Semaya çıktı İdris, ve inmedi oradan! (83)

Binlerce yıllık haber, Kur'an'ın mucizesi;

Kur'anın kaynağıysa, kalbinin berrak sesi!

Ümmetin olmak için, İsâ gökte yaşıyor; (84)

İslam'a hizmet etmek , hasretini taşıyor ! (85)

Dostlarına demişti, ben gidecem ve fakat;

Kainatın reisi, gelmek üzere mutlak! (86/a-b-c-ç)

Ben sizlere görevli, O ise kainata;

Tekrar dönecem bir gün, kavuşacam mutlaka!

Asmadılar İsa'yı, ve öldürmediler de; (87)

Ümmetin olmak için, inecektir ilerde! (88)

Vefat edince İsa, gömülecek yanına;

Ve misafir, olacak Kainat Sultanı'na! (89)

Senden önce kimsenin, ermediği mertebe;

Tüm dünya mescid oldu; hatta deniz, dağ, tepe (90/a)

Toprak temizleyici ve temiz oldu sana; (90/b)

Su olmazsa teyemmüm, farz tüm müslümanlara! (91)

**27**

Yalınız ümmetine helal oldu ganimet; (90/c)

İsmini duyanlara, erişir idi heybet! (90/d)

Bir aylık mesafeden, korkardı düşmanların; (90/e)

Görevli meleklerdi, senin koruyanların! (92)

Ümmetlerin içinde, en hayırlı seninki; (93/a-b)

Namaz safları ise, aynen meleklerinki! (90/f)

Yine ümmetine has, bir de zikir halkası;

Melekler çevreliyor, hallerin şahikası! (94/a-b)

"Farzlar ve nafileyle, yaklaşırsa bir kulum;

Onu sever; gören göz, tutan eli olurum! (95)

Sana verildi Kevser, Liva-i Hamd senindir (96)

Şeytan'ın İslâm oldu, bu senin eserindir! (90/g)

Arz'ın anahtarları, ancak verildi sana; (90/h)

Kat'iyyen verilmedi, önceden başkasına!

Adem yaratılmadan ben peygamberdim, dedin; (97)

Yaratılışta ilksin, ve sonu mühürledin!

Son buldu Peygamberlik, senin yüce şahsında; (98)

Gaye senin gelmendi, amaç sendin aslında! (99)

Yalnız sana verilen, bir de Kadir Gecesi;

Bin aydan hayırlıdır, ikramın en yücesi! (100)

**28**

---

Kur’an mucizesiyse, bâkidir sonsuza dek;

Koruyucusu Allah; ne insan,ne de melek! (101)

Dokunamaz harfine, her an yepyeni durur;

Hükümleri ebedi, sonsuza dek uyulur! (102)

Minberinle evinin, arasını duyurdun;

Cennet bahçelerinden bir bahçedir, buyurdun! (103/a)

Cennetteki havzımın, üzerindedir minber; (103/b)

Diyerek ilan ettin gerçeği, ey Peygamber!

Mescidinde kılınan; bir namaz, bin mislidir, (90/i)

Yalnız Beytullah hariç, bu hüküm umumidir!

Diğer camilerde bir , orda bin misli sevap; (104/a)

Lütfunla bizleri de, ona bağışla ya Rab!

Selamınızı alır, karşılarım kabrimden;

Ruhumu salar bana, ki eminim Rabbimden! (104/b)

Musa’yı hem kabrinde, namaz kılarken buldun; (105/a)

Sonra mi’rac anında, hepsine imam oldun! (105/b)

Tüm Peygamber ruhları, tâbi oldular sana;

Ve de namaz kıldırdın, ta’zim için Rahman’a!

Zaten; İmam-Hatibi benim, dedin mahşerin, (106)

Sancağımın altıdır, hatta tüm peygamberin!



---

Toplanacakları yer, övünmek için demem; (107)

Ancak hak, gerçek budur, gereklidir söylemem!

Yine tüm insanlığın, tek efendisiyim ben; (108)

Rabbim böyle buyurdu, konuşamam kendimden! (109)

Parmak işaretinle, ay yarıldı ikiye;(110/a-b)

Ağaçlar sana geldi, derhal çağırdın diye! (111)

Tüm ümitler kesilip, susuz kalmışken insan;

Şarıl şarıl pınarlar, aktı parmaklarından! (112)

Göğsün açıldı, ismin yükseldi sonsuza dek; (113)

Sana mutlak itaat, ayrıca tazim etmek; (114)

Ve tercih etmek seni, kendi varlığımıza; (115)

İmanın şartı oldu, şükrolsun Rabbımıza!

Senin kokundan üstün; ne misk, ne amber vardı;

O mübarek vücudun, ne kokular saçardı! (116)

Kalbim uyumaz dedin, Vahiysiz konuşmazsın;(117)

Sırtınla da görürsün, tariflere sığmazsın! (118-119)

Allah ve melekleri, salat ediyor sana,(120)

Teslim olmak; salavat farz, tüm müslümanlara!

Rabbim yakınlığını, sevgilerle duyurdu;

Bizler bilelim diye, bakın neler buyurdu;

**30**

Biat ettiler sana, Hudeybiye semtinde;

Senin elindi ama, benimkiydi üstünde! (121)

Sana biat ettiler, bana oldu o biat;

Cebrail sana dedi: "Toprağı küffara at!" (123)

Sen atarken ben idim, o toprağı fırlatan;

Tüm küffar askerini, hezimete uğratan! (122)

Ve seni vekil etti, konuşturdu namına;

"Ey kullarım!" dedirtti, günahkar kullarına! (124/a)

Senin cümlenle, ümit kapılarını açtı; (124/b)

Bütün günahkarlara, rahmetlerini saçtı!

Senin mevcudiyetin, varlığın hürmetine;

Toplu azaplar kalktı, hatta küffardan bile!

"Taş yağdır! Diyenlere,azap etmem kat'iyyen;

sen içlerinde iken", bilinsin ebediyyen! (125)

Çünkü gönderdi seni, âleme rahmet için; (126)

Raûf-Rahîm ismini, sana vermişti niçin? (127)

Birbirini çağırır gibi , seni çağırmak;

Ve iznini almadan, huzurundan ayrılmak....

Konuşmak yüksek sesle, senin yakın çevrende; (128)

Haramdır mü'minlere, her zaman ve her yerde.(129)

**31**

Hulle İbrahim'e has, konuşmaksa Musa'nın;

Nur Cemâl'i görmekse, Muhammed Mustafa'nın!(130)

Gaybı bilen Allah'tır, açmam dedi beşere;

Yalnız açarım onu, sevdiğim Peygambere! (131)

İşte bu lütuflarla, tâ kıyamete kadar;

Olacak olaylardan, verdin bizlere haber!(132)

Seni ne kadar sevsek, seni ne kadar övsek;

Bir hiç kalır yanında,acaba nasıl etsek? (133/a-b)

Acaba nasıl etsek , nasıl etsek acaba?

Tüm kirlerden arınsak, kavuşabilsek sana.

Bir âh etsek de yansak, bir âh etsek de yansak;

Ve huzuruna varıp, ayağına kapansak...(134/a-b)

O mübarek yüzünü, yüzümüze çevirsen;

Ve baksan gözümüze, razıyım sizden desen!

İşte o zaman kalpler, itminan bulur ancak;

Ya Resulullah! Bu an nasıl mümkün olacak?

Sen varlık yüzüğünün üstünün elmas taşı!

Sen ki ezel nurundan, nurların en üst başı!

Bütün nurlar, nurunun gölgesi olur ancak,

Elbette bu gözeden, tüm nurlar parlayacak!

**32**

"Nurlar saçan bir kandil" , dedi Rabbin şanına; (135)

Seni yüceltmek için, tâ aldırdı yanına!

Miraç mucizesiyle, Arş'ı âla'ya çıktın; (136)

İnanan insanlara , rahmetleri akıttın!

Ne irfanlar o anda; açıldı da, açıldı…. (137/a)

Ne rahmetler ve nurlar; saçıldı da, saçıldı…

Arş-ı âla, melekler, her zerre bu törende;

Buna benzer bir olay, görülmedi evrende!

Miracını kutlasın, yerde-gökte neki var;

Atom zerrelerinden, tâ Süreyya'ya kadar!

Öyle bir tören ki bu; insan, cin, melek hayran;

Yedi kat gökler ve arş, hatta kürside seyran! (138)

Ne büyük ikramdır ki, bu yolculuk ânında;

Mesafeler katlandı, sonsuzluk mekanında!

Diğer Peygamberler de, mirac ettiler mutlak; (139)

"Kabe Kavseyn ev ednâ", sana verildi ancak!

Bir yayın iki ucu, arasından daha az; (140/a)

Yakînine ererek, öylece kıldın niyaz! (137/b)

En fazla seni sevdi, "Sevdiğim" dedi sana;

Sen ise yakîn oldun, eriştin muradına!

**33**

Gözünün gördüğünü, yalanlamadı kalbin; (141)

Çünkü en yakînine almıştı, seni Rabbin! (140/b)

Ve yok olmuştu O'nda, tüm geçmiştin kendinden;

Bu ancak sana ait, bir vergiydi Rabbinden!

Bir makam ki Cebrail, giremezken oraya; (139),(142)

Davet etti yüce Hakk, ey dostum gel buraya!

İlahi! Bu ne ikram, bu ne izzet, bu ne şân?

En kutsal makamda sen, bir de Resul-i Zişân!

Rabbi ile yüz yüze, öz öze nur deryası; (143)

Bir sohbet, bir huzur ki huzurun en âlası! (144-145)

Dil âciz, idrak âciz, hâli vasfeyleme;

Onu ancak kendisi, muktedir söylemeye!

Ya Resulallah! Lutfet, yolunda fân olalım!

Canı binlerce verip, sana kurban olalım!

Ozaman sevgin ile, yaşarız sonsuza dek;

O zaman mümkün olur, ebediyyen ölmemek!...(146)

# KAYNAKLA R

# 1:

Muhammed aleyhisselâm, peygamberlerin üstünü, âlemlerin rahmetidir. On sekiz bin âlem, onun rahmet deryâsında

Fâidelenmektedir. Sözbirliği ile, bütün insanların ve cinnin peygamberidir. Meleklere, nebâtâta, hayvanlara ve her maddeye de peygamber olduğunu bildirenler çoktur. Başkaları, belli bir memleket de belli bir kavme gönderilmişti. Resûl-i Ekrem “sallalahü aleyhi ve sellem” ise, bütün âlemlere, canlı cansız her mahlûka peygamberdir. Allahü teâlâ, başak peygamberleri isimleri ile söylemiştir. Muhammed aleyhisselamı ise, “ey Resûlüm, ey peygamberim” diyerek taltif buyurmuştur. Başka peygamberlerin her birine verilen her mu’cizenin benzeri kendisine de ihsân buyurulmuşdur. Rabbül’âlemin, sevgili peygamberine, o kadar çok ikrâmda bulunmuştur, o kadar çok mu’cize vermişdir ki, başka hiçbir peygamberine öyle vermemiştir. Mübârek parmağı ile işâret buyurunca, ayın ikiye ayrılması, mübârek avucuna aldığı taşların tesbih etmesi, ağaçların yâ Resûlallah diyerek, kendisine selâm vermesi, Resûlallah yanından ayrıldığı için, Hannâne adındaki kuru odunun sesle ağlaması, mübârek parmaklarının arasından saf su akması, âhiret de makâm-ı mahmud, Şefaat-i kübrâ, kevser

**35**

havuzu, vesile ve fadile adındaki makamlar verilmesi, Cennete girmeden önce, cemâl-i ilahiyi görmekle şereflenmesi ile ve dünyâda hulk-i azim, dinde yakin, ilm, hilm, sabr, şükür, zihd, adl, mürüvvet, hayâ, şecâ’at, tevâzu, hikmet, edep, semâhat (cömertlik), merhamet, re’fet (kayırmak) ve bitmez tükenmez faziletler ve şereflerle bütün peygamberlerin üstüne çıkarılmıştır. Ona verilen mu’cizelerin sayısı yokdur. Onun şerî’aıt, bütün dinleri nesh etmiş, yürürlükten kaldırmıştır. Şerî’atı, bütün şerî’ atların en iyisi, en yükseğidir. Onun ümmeti, bütün ümmetlerden üstündür. Onun ümmetinin evliyâsı, başka ümmetlerin evliyâsından

dahâ şereflidir. (İman ve İslam Mevlana Hâlid-i BAĞDADİ, S.35)

# 2/a:

Berâ r.a. şöyle demiştir:

" Resûlüllah s.a orta boylu, iki omuz arası, yâni göğsü geniş, kulak yumuşaklarına kadar sarkan gür saçlı idi. Üstünde kırmızı elbise vardı. Kendisinden daha güzelini ömrümde görmedim". (Buhari, Müslüm, Tirmizi; Tâc terc. C.3.H,No:790)

**36**

# 2/b:

Yine Berâ r.a. şöyle demiştir:

"Resûlüllah s.a insanların en güzel yüzlüsü, en güzel huylusu idi. Ne kısa ne de çok uzun, orta boylu idi."(Buhari, Müslim; Tâc terc. C,3 H.No: 791)

# 3:

Ali r.a. Peygamber s.a.'i tasvif ederken şöyle dedi:

**"İnsanların orta boylusu idi. Saçları Sudanlıların ki gibi tam kıvırcık olmadığı gibi dümdüz de değildi. Yüzü şişkin ve etli değildi. Hafif yuvarlaktı. Rengi pembeye mâil beyaz; yürüdüğü zaman yokuştan iniyormuş gibi âhenkli yürürdü. Döndüğü zaman bütün vücudu ile dönerdi. İki omuzları arasında Peygamberlik mührü vardı. O, Peygamberlerin hâtemi idi. İnsanların en cömerdi, en hoş gönüllüsü, en doğru konuşanı, en geçimlisi, en iyi arkadaşlık yapanı idi.**

**Onu gören, ilk bakışta heybetine tutulur, fakat görüşüp tanışınca derhâl ona karşı sevgi duyardı. Onu tasvif eden der ki: Kendisinden önce ve sonra onun gibisini görmedim.”** (Titmizî tac,terc. C,3 H,No:796)

# 4:

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَى أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا{79}

**“Gecenin bir kısmında, sana mahsus, bir nafile namaz kılmak üzere uyan; belki böylece Rabb’in seni, övülmüş bir makama ulaştırır.”** (Isra,/79)

# 5:

**Andolsun Allâh’ın Elçisinde sizin için Allâh’ı ve âhireti arzu eden ve Allah’ı çok anan kimseler için, (uyulacak) en güzel bir örnek vardır: (Savaşta sebat, güçlüklere dayanma, azim ve irâde, üstün ahlâk hep ondadır.)”** (Ahzab, 21)

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا{21}

# 6:

**“(Ey Muhammed), sana (Kur’ân’ı, Cebrâil vâsıtasıyla) okutacağız ve sen (onu) unutmayacaksın.”** (Alâ,6)

**سَنُقْرِؤُك فَلَا تَنسَى{6}**

# 7/a-b:

Amerilkalı bir ilim adamı olan Michael Hart, dev bir araştırma yapmaktadır. Bu araştırmada, gelmiş geçmiş bütün büyük insanların kabiliyetleri, mücadeleleri,icraatları ve

muvaffakiyerleri bir kompüterin hafızasına kaydedilecek ve insanların en büyüğü, matematiğin tarafsız gerçeği doğrultusunda tespit edilecektir. Ayrıca bu araştırmada, yeryüzüne ışık tutan insanların 1'den 100'e kadar sıralaması yapılacaktır.

Hart'ın gerekli bilgileri kopüterin hafızasına kaydetmesi aylar sürer ve çalışmalar tamamlanınca sonuç düğmesine basılır.

Michael Hart, sonucu heyecanla beklemektedir. Kompüterden çıkan mekanik sesler birbirini takip eder ve nihayet

Ekrana, gelmiş geçmiş en yüce insanın ismi yazılır,

**Hz. MUHAMMED (S.A.V)**

Araştırma, sonuç olarak büyük çalkantılara yol açarken, Michael Hart mutaassıp çevresi tarafından tenkid ediliyordu. Ancak o, bu kişilere sadece kompüteri göstermekle yetiniyor ve onun tenkid edilmesi gerektiğini söylüyordu.

Kompüter sonuçları ve programlama esasları, daha sonradan defalarca gözden geçirilmesine rağmen ekranda görülen isim değişmedi:

**Hz. MUHAMMED (S.A.V)**

Kompüter tarafından da tasdik edilen ve inkârı mümkün olmayan bu gerçek, batılı bir çok mütefekkir tarafından defalarca dile getirilmişti.

İşte Alphonse De LAMARTİNE'in ifadeleri...

**"Şayet gayenin büyüklüğü, imkânların yetersizliği ve neticenin azameti, insan dehasının üç ölçüsü olursa, modern tarihin herhangi bir büyük şahsiyetini Hz. Muhammed (S.A.V) ile mukayeseye kim cüret edebilir?**

**En meşhur insanlar dahi ancak silâhları, kanunları ve imparatorlukları harekete geçirip, kendilerinden önce yıkılmış olan maddî saltanatları ayakta tutmaya çalıştılar. Oysa ki, Hz. Muhammde (S.A.V) silâhları, kanunları, imparatorlukları, kavimleri, hanedanları ve dünya**

**nüfusunun üçte biriyle birlikte bütün din, fikir,inanç ve ruhları harekete geçirdi. Her harfi bir kanun olan Kur'an'a dayanan, her dilden ve her ırktan kavimleri içine alan manevi bir imparatorluk kurdu ve müslüman milletinin silinmez hususiyeti olarak, sahte ilâhlara nefret ve maddeden münazzeh olan bir Allah (C.C) aşkını ilham etti. Allah'a şirk koşanlarla mücadele etmeyi hedef tutan bu mefkurecilik, Hz. Muhammed (S.A.V) ümmetinin fazileti; arzı beşte birinin kazanılması ise, onun mucizesi oldu. Bu belki de aklın bir mucizesiydi.**

Fransız müttefekkiri LA MARTİN'in **"İnsanların en büyüğü"** adlı yazısında aynen aktardığımız bu satırlar sürüp giderken, **"Fazilet odur ki, düşmanları bile tasdik etsin"** gerçeğini bir kere daha dile getiriyor.

Evet bu gerçek, artık dünyanın her ülkesi tarafından tartışmasız bir şekilde kabul edilmektedir. Hatta müslümanlarla yıldızı bir türlü barışmayan Fransızların dünya çapındaki Le Point dergisi dahi O Zat'ı (S.A.V) **"1979 yılının insanı"** olarak seçmiştir. (Zafer dergisi,97/3-8)

# 8:

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَن كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا{39}

**"Sizi yeryüzünde halifeler (yöneticiler, yeryüzünün tasarruf ve hakimiyetini elinde bulunduran insanlar) yapan O'dur. Artık kim inkâr ederse inkârı kendi zararınadır. Kafirlerin küfrü, Rab'leri yanında (kendilerine) gazabdan başka bir şey artırmaz; kâfirlerin küfrü, (kendilerine) ziyandan başka bir şey artırmaz." (Fâtr,39)**



# 9:

{1}إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا
{2}لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِن ذَنبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا
{3}وَيَنصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا

**“Biz sana apaçık bir fetih verdik.”**

**“Tâ ki Allâh, senin günâhından, geçmiş ve gelecek olanı bağışlasın (bütün tasalarını gidersin) ve sana olan nimetini tamamlasın ve seni doğru bir yola iletsin.”**

**“Ve Allâh sana şanlı bir zafer versin.”( Fetih, 1-2-3 )**

# 10:

{1}وَالضُّحَى
{2}وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى
{3}مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى
{4}وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى
{5}وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى

**“Kuşluk vaktine andolsun.”**

**“Durgunlaştığı zaman geceye andolsun ki.”**

**“Rabb’in seni bırakmadı ve sana darılmadı.”**

**“Elbette senin sonun, ilkinden iyidir (hayâtını sonu, ilkinden, âhiretin dünyadan iyi olacaktır).**

**“Rabb’in sana verecek ve sen râzı olacaksın (üzülme).”**

**( Duha,1-2-3-4-5)**

# 11:

**“Onlar ki yanlarındaki Tevrât ve İncil’de yazılı buldukları o Elçi’ye, o ümmî Peygamber’e uyarlar. O (Peygamber) ki, kendilerine iyiliği emreder, kendilerini kötülükten men eder, onlara güzel şeyleri helâl, çirkin şeyleri haram kılar, üzerlerindeki ağırlıkları, sırtlarındaki zincirleri kaldırıp atar. O’na inanan, destekleyerek ona saygı gösteren, O’na yardım eden ve O’nunla berâber indirilen nûra uyanlar, işte felâha erenler onlardır.” (Araf, 157)**

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِندَهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَالإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُم
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَآئِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ
وَالأَغْلاَلَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُواْ بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُواْ النُّورَ الَّذِيَ أُنزِلَ مَعَهُ
أُوْلَـئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ {157}

# 12:

**“Andolsun, içinizden size öyle bir peygamber geldi ki sıkıntıya uğramanız ona ağır gelir; size düşkün, mü’minlere şefkatli, merhametlidir.” (Tevbe, 128)**

لَقَدْ جَاءكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُم بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ
{128}

# 13

Mahlukların yaradılmasına sebep olan, Âdem oğullarının en üstünü, en şereflisi, en kıymetlisi bulunan Muhammed



aleyhisselâm, Habibullahdır. Onun, Habibullah olduğunu ve büyüklüğünü, üstünlüğünü gösteren şeyler pekçokdur. Bunun için; ona mağlûp olmak, bozguna uğramak gibi sözler söylenemez. Kıyâmet de, herkesden önce, Ravza-i mutaharesinden kalkacaktır. Mahşer yerine önce gidecektir. Cennete herkesden önce girecektir. İyi huyları, güzel yaratılışı herkesden ileridir. Güzel ahlâkı, sayılmakla bitmez ve saymağa insan gücü yetişmez. (İman ve İslam terc. Sh.33, Mevlana Halid'i Bağdadi)

# 14:

**"Hayır, Rabb'in hakkı için onlar aralarında çıkan çekişmeli işlerde seni hakem yapıp, sonra da senin verdiğin hükme karşı içlerinde bir burukluk duymadan (verdiğin hükme gönül hoşluğiyle râzı olup) tam anlamıyle teslim olmadıkça inanmış olmazlar." (Nisâ,65)**

فَلاَ وَرَبِّكَ لاَ يُؤْمِنُون حَتَّىَ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا {65} ْ فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُواْ تَسْلِيمًا
شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لاَ يَجِدُوا

# 15:

**"Senin için kesintisiz bir mükâfat vardır."**

**"Ve sen, büyük bir ahlâk üzerindesin." (Kalem, 3-4)**

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ{3}
وَإِنَّكَ لَعَلى خُلُقٍ عَظِيمٍ{4}

# 16:

**43**

**"Nitekim kendi içinizden, size âyetlerimizi okuyan, sizi temizleyen, size Kitâb ve hikmeti ve size bilmediklerinizi öğreten bir Resûl gönderdik." (Bakara, 151)**

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولاً مِّنكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُواْ تَعْلَمُونَ{151}

# 17:

**"(Ey Muhammed), biz senin yüzünün göğe doğru çevrilip durduğunu (gökten haber beklediğini) görüyoruz. (Merak etme) elbette seni, hoşlanacağın bir kıbleye döndüreceğiz.(Bundan böyle) yüzünü Mescid-i Harâm tarafına çevir. Nerede olursanız, yüzlerinizi o yöne çevirin. Kitâb verilenler, bunun Rabb'leri**

**tarafından bir gerçek olduğunu bilirler. Allah onların yaptıklarından habersiz değildir." (Bakara, 144)**

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاء فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنتُمْ فَوَلُّواْ وُجُوِهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوْتُواْ الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ وَمَا اللّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ{144}

# 18:

**Ey insanlar, biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizi tanımanız için sizi milletlere ve kabilelere ayırdık. Allâh yanında en üstün olanınız, (Allâh'ın buyurdukları dışına çıkmaktan) en çok korunanızdır. Allâh bilendir, heber alandır." (Hucurat, 13)**

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُم مِّن ذَكَرٍ وَأُنثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِندَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ{13}

**44**

# 19:

**"Allah ve melekleri, peygambere salât etmekte (onun şerefini gözetmeğe, Şânın yüceltmeğe özen göstermekte)'dir. Ey inananlar, siz de ona salât edin, (onun şanını yüceltmeğe özen gösterin); içtenlikle selâm edin (ona esenlik dileyin). (Ahzâb,56)**

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا{56}

**NOT:** Allah tarafından salât, rahmet ve kulunun şânını yüceltmek anlamına gelir. Meleklerin salâtı da burada yine peygamberin şânını yüceltmek demektir. Ayrıca meleklerin mü'minlere salât, onlar için bağış dilemeleridir. Mü'minlerin salâtı ise duâ anlamındadır. Yüce Allâh, bütün mü'minlere, peygamberlerine salât ve selâm getirmelerini emretmektedir. Yâni onun için rahmet ve esenlik dilemelerini, böylece ona saygı göstermelerini istemektedir. Ömürde bir kere olsun Hz. Peygamber'e salât ve selâm getirmek farzdır. Bir rivayete göre onun adı her anıldığında salât ve selâm getirmek vâcibdir."Allâhümme salli alâ Muhammedin " demek Salât, "esselâmu aleyke eyyühe'n- nebiyyü" demek selâmdır. Peygamberimizden rivâyet edilen bir çok salâvât-ı şerife vardır. Bunları okumak, mümkün olduğu kadar çok salât ve selâm getirmek, bize karşı peygamberin sevgisini çeker ve onun, bize şefâat etmesine sebep, kendimiz içinde rahmet olur.

# 20:

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَن يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاء{18}

**45**

**"Görmedin mi Allâh(ı); göklerde, yerde bulunan kimseler, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoğu hep O'na secde ediyorlar. Ama bir çoğuna da azab hak olmuştur. Allâh kimi hor yapar (kime değer vermez)se artık ona ikrâm eden olmaz. Allâh dilediğini yapar" (Hâc, 18)**

**NOT :** Ayetteki "men fi's-semâvâtî ve men-fi'l-ardı" ifadesinde men'ler, akıl sâhibi canlıları gösterir. Bundan göklerde da akıl sâhibi canlıların olduğu anlaşılmaktadır. Gerçi göklerdeki akıl s3ahibi varlıkların melekler olduğu ileri sürülmüştür ama meleklerden başka maddî varlıkların olması da kuvvetle muhtemeldir.Yâni bu men'ler, göklerde ve yerde bulunan bütün melek, insan, cin vs. akıl sâhibi varlıkları göstermektedir. Nitekim başak yerlerde de bu ifâde geçer ve "Sûr'a üflendiği gün, göklerde ve yerde bulunan kimselerin öleceği" ifâde edilir. Ölmek tâbiri de maddî varlıklar için kullanılan bir tâbirdir. Bu bakımdan

ifâdenin, göklerde canlı varlıklar olduğuna dalâlet ettiği kanâatindeyiz.

# 21:

قُلْ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ اللّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ{31}

**“De ki: Eğer Allâh’ı seviyorsanız bana uyun ki Allâh da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allâh bağışlayan, esirgeyendir.” (Âl-i İmrân, 31)**

# 22:

قُلْ إِن كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَآؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُم مِّنَ اللّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُواْ حَتَّى يَأْتِيَ اللّهُ بِأَمْرِهِ وَاللّهُ لاَ يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ{24}



**De ki: “Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, hısım akrabânız, kazandığınız mallar, düşmesinden korktuğunuz ticâret(iniz), hoşlandığınız meskenler, size Allâh’tan, Resûlünden ve O’nun yolunda cihâd etmekten daha sevgili ise o halde Allâh emrini getirinceye kadar gözetleyin(başınıza gelecekleri göreceksiniz)! Allâh, yoldan çıkmış topluluğu (doğru) yola iletmez.” (Tevbe,24)**

# 23:

لَقَدْ مَنَّ اللّهُ عَلَى الْمُؤمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولاً مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ
{164}

**“Andolsun ki, Allâh, müminlere büyük lütufta bulundu: Zirâ daha önce açık bir sapıklık içinde bulunuyorlarken onlara, kendi içlerinden, kendilerine Allâh’ın âyetlerini okuyan, kendilerini temizleyen ve kendilerine Kitâb ve hikmeti öğreten bir elçi gönderdi.” (Âl-i İmrân,164)**

# 24:

{80}مَّنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللّهَ وَمَن تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا

**“Kim Resûl’e itâat ederse Allâ’a itâat etmiş olur. Kim de yüz çevirirse (çevirsin), biz seni onların üzerine bekçi göndermedik.” (Nisa,80)**

**47**

# 25:

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ لا إِلَـهَ إِلاَّ هُوَ يُحْيِـي
{158}وَيُمِيتُ فَآمِنُواْ بِاللّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

**“De ki: “Ey insanlar, ben sizin hepinize, göklerin ve yerin sâhibi Allâh’ın elçisiyim. O’ndan başka tanrı yoktur. O,diriltir, öldürür. Gelin Allâh’a ve**

**O'nun ümmî peygamberi olan Elçisine inanın-ki o (peygamber) de Allâh'a ve O'nun sözlerine inanmaktadır, O'na uyun ki doğru yolu bulasınız." (Âraf,158)**

# 26/a:

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ{28}

**"Biz seni ancak bütün insanlara müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik; insanların çoğu bilmezler."(Sebe,28)**

# 26/b;

**48**

Ebû Hüreyre r.a.'den: Peygamber s.a. şöyle buyurmuştur;

"Ben, kıyâmet gününde Âdem oğlunun efendisiyim, ilk kabri açılacak olan benim, ilk şefaat eden ve şefaati ilk kabûl edilecek olan da benim." (Müslim, Ebû Dâvud, Tirmizî)

**Tirmizî'de hadîsin lâfzı şöyledir:** "Kıyâmet gününde Âdem oğlunun efendisi benim. Hamd sancağı benim elimdedir; bunu iftihar için değil, gerçek böyle olduğu için, söylüyorum. O gün, Âdem a.s. ve diğer peygamberler dahil, bir peygamber yoktur ki, benim sancağım altında olmasın. İlk kabri açılan da benim, bunu iftihar için değil, hakikat olduğu için söylüyorum."

# 26/c:

Resûlüllah s.a. şöyle buyurmuştur:

"Kıyâmet günü gelince Peygamberlerin imamı ve hatîbi ben olacağım, hepsinden önce şefaat edeceğim; bu, iftihar değil, bir hakikattir."(Tirmizî)

# 26/d:

**Vasîle b. El-Eska' r.a.'den: Peygamber s.a. şöyle buyurmuştur:**

"Allah İsmailoğullarından Kinâneyi, Kinâneden Kureyşi, Kureyşden Benî-Haşimî, Benî-Haşimden de beni seçti." (Tirmizî,Tac,C.3, H.No:773-774-775)

# 26/e:

Ebû Hüreyre r.a.'den: Peygamber s.a. şöyle buyurmuştur:

"Benim bundan önceki Peygamberlerin misâli, tıpkı bir adam gibidir ki, bu adam bir ev inşa etmiş ve bu evin her tarafını fevkalâde güzel yaptığı hâlde ancak bir köşesinde tuğla yerini eksik bırakmıştır. İnsanlar bu evin etrafında dolaşıp, hayret etmişler ve şöyle demişlerdir: Bu tuğla da, yerine konulmuş olsaydı!....

**50**

**Peygamber s.a. demiştir ki:** İşte o tuğla benim ve ben Peygamberlerin sonuncusuyum."( Buhârî, Müslim, Tirmizî)

# 26/f:

Yine Ebû Hüreyye r.a'den:

Dediler ki: Yâ Resûlallah, sen ne zaman Peygamberli rütbesini kazandın? Peygamber s.a.: âdem a.s. ruh ile beden arasında iken, yâni kendisine ruh

verilmeden önce, buyurdular. (Tirmizî)

# 26/g:

**Abbas r.a.:** Ya Resûlallah, Kureyş oturup kimlerin şerefli olduğu hakkında konuştular ve seni çöplükte bitmiş bir hurma ağacına benzettiler, dedi.

Bunun üzerine Peygamber s.a.:

**51**

Allah Teâlâ insanları yarattı ve beni onların en hayırlısı kıldı. Onların ayrıldıkları grupların ve bilhassa iki grubun en hayırlısı kıldı. Sonra kâbileleri seçti ve beni en hayırlı kabileden kıldı. Sonra âileleri seçti ve beni en hayırlı âileden kıldı. Hülâsa, ben, hem şahsen, hem âile bakımından insanların en hayırlısıyım, buyurdu.(Tirmizi;Tâc C. H.No: 776-777)

# 26/h:

Enes r.a.'den: Peygamber s.a. şöyle buyurmuştur:

"İnsanlar kıyamette yeniden dirilecekleri zaman kabrinden ilk çıkan ben olacağım. Rablerinin huzuruna çıkacakları zaman, ben onların hatîbi olacağım. Âhiret gününün güçlükleri karşısında ümitsizliğe düştükleri zaman şefaat tâlebinde bulunmak suretiyle ben onların müjdecisi olacağım. O günde hamd sancağı benim elimde olacaktır. Ben Allah nezdinde Âdem oğullarının en şereflisiyim...bunu iftihar için değil, bir gerçek olarak söylüyorum."(Tirmiî, Tâc, C.3.H.No: 778-779)

# 27:

**52**

قُلْ مَن كَانَ عَدُوًّا لِّجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللّهِ مُصَدِّقاً لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ {97}

**“De ki: “ Allâh’ın izniyle Kur’an’ı, kendinden öncekini doğrulayıcı ve insanlara yol gösterici ve müjdeci olarak senin kalbine indirdiği için, kim Cebrâil’e düşman olursa.” (Bakara, 97)**

# 28:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُواْ الْكِتَابَ آمِنُواْ بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُم مِّن قَبْلِ أَن نَّطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَى
أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللّهِ مَفْعُولاً {47}

**“Ey kitab verilenler, biz bazı yüzleri, silip arkalarına döndürmeden, ya da Cumartesi adamlarını lânetlediğimiz gibi onları da lânetlemeden önce, yanınızdakini doğrulayıcı olarak indirdiğimiz (Kitab)a inanın. Allâh’ın emri, dâimâ yapılmıştır. (Ondan kurtulmanız mümkün değildir.)” (Nisa, 47)**

# 29/ a:

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِم مِّنْ أَنفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَـؤُلاء وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ {89}

**“Her ümmet içinde, kendilerinden kendi üzerlerine bir şâhit getirdiğimiz gün, seni de bunların üzerine şâhit getirmiş olacağız. Sana bu Kitâbı, her şeyi açıklayan ve müslümanlara yol gösterici, rahmet ve müjde olarak indirdik!” (Nahl,89)**



# 29/b:

وَمَا مِن دَآبَّةٍ فِي الأَرْضِ وَلاَ طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلاَّ أُمَمٌ أَمْثَالُكُم مَّا فَرَّطْنَا فِي الكِتَابِ مِن شَيْءٍ ثُمَّ
إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ {38}

**“Yeryüzünde yürüyen hiçbir hayvan ve iki kanadıyla uçan hiçbir kuş yoktur ki, (onlar da) sizin gibi birer ümmet olmasınlar (onların durumları, rızıkları, ecelleri takdir edilmiş, yazılmıştır). Biz Kitâbda hiçbir şeyi eksik bırakmamışızdır. Sonra (onlar), Rab’leri (nin huzûru)na toplanacaklardır.” (En-am 38)**

# 29/c:

وَعِندَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لاَ يَعْلَمُهَا إِلاَّ هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِن وَرَقَةٍ إِلاَّ يَعْلَمُهَا وَلاَ
حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الأَرْضِ وَلاَ رَطْبٍ وَلاَ يَابِسٍ إِلاَّ فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ {59}

**“Gayb’ın (görünmez bilginin) anahtarları, O’nun yanındadır, onları O’ndan başkası bilmez. (O) karada ve denizde olan her şeyi bilir. Düşen bir yaprak, -ki mutlaka onu bilir.-yerin karanlıkları içine gömülen tâne , yaş ve kuru hiçbir şey yoktur ki, apaçık bir Kitâbda olmasın.”(En-am 59)**

# 30:

# Yer ve gök önceleri gaz halindeydi

**54**

ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاء وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ اِئْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ {11}

**“Sonra gaz halinde bulunan göğe yöneldi. Ona ve yeryüzüne:”İster istemez gelin!” dedi. İkisi de: “Biz isteyerek ve itaat ederek geldik.” (Fussilet, 11)**

**NOT:** Dünyanın oluşumunu anlatan bir çok âyet vardır. Çağımız astronom ve jeologlarının yaptıkları tüm araştırmalarda elde ettikleri sonuçlar Kur’ân-ı Kerîm’i doğrulamaktadır.

# 31:

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى آللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ{59}

**“De ki: “Hamd olsun Allâh’a, selâm O’nun seçtiği kullarına, Allâh mı hayırlı, yoksa ortak koştukları şeyler mi? (Neml, 59)**

# 32:

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَى{1}

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَى{2}

وَمَا يَنطِقُ عَنِ الْهَوَى{3}

إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى{4}

**“İnmekte olan yıldıza andolsun ki: Arkadaşınız sapmadı, azmadı. O, havadan konuşmaz, O(na inen Kur’ân veyâ onun söylediği sözler), kendisine vahyedilen vahiyden başka bir şey değildir.” (Necm, 1-2-3-4)**

# 33:

أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاء كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ{30}

**"İnkâr edenler görmediler mi ki göklerle yer bitişik idi, biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yarattık? Hâlâ inanmıyorlar mı?" (Enbiya, 30)**

**55**

# 34/a:

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِن فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاء لِّلسَّائِلِينَ{10}

**"Ona üstünden ağır baskılar yaptı. Onda bereketler yarattı ve onda –arayıp soranlar için- gıdalarını (bitkilerini ve ağaçlarını) tam dört günde takdir etti (düzene koydu)." (Fussilet, 10)**

# 34/b:

# KUTUPLAR

بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاء وَآبَاءهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ{44}

**Görmezler mi ki biz Arz'a geliyor, Onu taraflarından eksiltiyoruz, gâlib olacak onlar mıdır? (Enbiya; 44)**

أَوَلَمْ يَرَوْاْ أَنَّا نَأْتِي الأَرْضَ نَنقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللّهُ يَحْكُمُ لاَ مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ {41}

**Görmediler mi ki, biz Arz'a geliyor, onu tarafından eksiltiyoruz."(Ra'd: 41)**

**NOT :** Modern ilim, bu asırda kesin olarak bu hakikata varıp bu konu hakkında şu hükmü vermiştir:

Yer meridyenlerinin ölçülmesi ile yerin gerçek şekli hakkında, kesin bir sonuca varılmıştır. 18. Asırdan beri Yer'in çeşitli yerlerinde 20'den fazla ölçme yapılmıştır. Bu ölçmelerden genel olarak, bir yerin enlemi artınca , bir derecelik meridyenin uzunluğunun da arttığı görülmüştür. Çeşitli araştırma sonunda yerin kutupları da basık olduğu kesin olarak anlaşılmıştır ve bu basıklıktan Yer'in elipsoid biçiminde olduğu 1924 senesinde Milletlerarası yapılan bir konferansta sonuçlanmıştır.

Modern ilim, Kur'an-ı Kerim'in işaret ettiği kâinât nizam ve kanûnlarına ancak asrımızda nüfûz etmeye başlamıştır.

**56**

Düşünebilenlere ne büyük dersler var!.... (Kur'an ışığında Göklerin Fethi Sh. 75-76)

# 35:

وَفِي الأَرْضِ قِطَعٌ مُّتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِّنْ أَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَى
بِمَاء وَاحِدٍ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الأُكُلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ {4}

**"Arzda birbirine komşu kıt'alar (toprak parçaları), üzüm bağları, ekinler, çatallı ve çatalsız hurmalıklar vardır; bunların hepsi bir su ile sulanır ama ürün(lerin)de bunları, birbirinden üstün yapıyoruz. Şüphesiz bunda, aklını kullanan bir kavim için âyetler vardır." (Râd, 4)**

# 36:

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الإِنسَانَ مِن صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ{26}

**Andolsun, biz insanı kuru bir çamurdan, suretlenmiş bir balçıktan yarattık. (Hicr ,26)**

# 37:

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ{5}

**“Gökleri ve yeri hak ile yarattı. Geceyi gündüzün üzerine sarıyor, gündüzü de gecenin üzerine... Güneş’i ve Ay’ı insanların yararı için yarattı. Her biri (Dünya, güneş ve ay) belirlenmiş bir sona doğru akıp gitmektedir. Bil ki, O Aziz’dir- büyük güç sahibidir, Gaffar’dır- çok bağışlayandır.”(Zümer: 39/5)**

**57**

**NOT:** İşte **Kur’ân-ı Kerim** yerin küre şeklinde olduğunu tek bir kelime ile bize ifade etmektedir.

Hatta,

On ikinci yüzyılda yaşayan İslâm âlimi Muhyiddin-i Arabî, Allah’ın evreni mükemmel bir ölçü içerisinde yarattığını delil göstererek evrenin de küre şeklinde olduğunu iddia etmiştir. Çünkü Arabî’ye göre en mükemmel geometrik şekil küredir.

Nitekim çağımızın ünlü bilgini Einstein da tüm evreni şişmekte olan bir bolonun zarına benzeterek Arabînin bu iddiasını güçlendirmiştir.

# 38:

# Gökyüzü korunmuştur

**“Ve gökyüzünü korunmuş bir tavan yaptık. (kâfirler) ise onun alâmetlerinden yüz çeviriyorlar.” (Enbiya: 21/32)**

Astronomi ile uğraşan bilim adamlarının yeni farkına vardıkları bir gerçeği, Rabbimiz daha on dört yüzyıl önce biz insanlara bildirmiştir.

Gökyüzü dediğimiz bu atmosfer tabakası dünyamızı bir kabuk gibi sarmıştır. Ortalama on bin kilometre kalınlıkta yumuşak ve şeffaf bir kabuk...

Gözle göremediğimiz gazlardan müteşekkil dev bir kubbedir üstümüzdeki gökyüzü Atmosfer, birbirinden farklı birçok tabakadan oluşmuştur. İklim olaylarının meydana geldiği alt tabakanın kalınlığı ortalama 12 kilometredir. Bu bölgede %78 oranında azot ve %21 oranında oksijen bulunur. Hayatımız için gerekli oksijeni bu tabakadan sağlarız.



Bununla beraber hayatımızı devam ettiren çok önemli bir görevi daha vardır atmosferin:

Korumak!

Her gün, fezadan, dünyamıza irili ufaklı milyonlarca meteor (göktaşı) düşmektedir. Atmosfer, bu meteor bombardımanına karşı âdeta çelik bir örtü gibi bizi **korumaktadır.** Eğer atmosferin bu özelliği olmasaydı. Yeryüzü çok kısa bir sürede meteorlar tarafında delik deşik edilir ve bir tek canlı kalmazdı. Ancak meteorlar atmosferdeki gaz moleküllerine saniyede birkaç kilometre ile yüz kilometre arasında değişen bir hızla çarparak yüksek bir sıcaklık kazanır ve buharlaşır, akabinde toz parçalarına dönüşerek kaybolur. Sadece çok büyük kütleli meteorlar atmosferde yok olmadan dünyamıza ulaşabilirler. Bunlar da çok enderdir. Nitekim halk arasında yıldız kayması olarak nitelenen olay, aslında büyük kütleli meteorların gökyüzünde ışık saçarak yanıp yok olması olayıdır!

Ayrıca dünyamızı çok fazla ısınmaktan ve fazla soğumaktan da korur.

Bizi

· Göktaşlarından,

· Zararlı ışınlardan,

· Aşırı sıcak ve soğuktan koruyan atmosfer tabakasının

Bu marifetlerini bilim daha yeni keşfetti; ama biz müslümanlar, detaylı olmasa da atmosferin bir tavan gibi bizi tehlikelerden koruduğunu asırlarca evvel bu âyet-i kerîmeden öğrenmiş bulunuyorduk. Allah'a sonsuz hamd olsun. ( Kur'an En Büyük Mucize, S 107)

**59**

# 39:

**1- "Ümmetim mübarek bir ümmettir. İlki mi sonu mu da hayırlı olacağı bilinmez." (Camius Sağir, Hadis Nu.1620)**

Böyle buyuran sevgili Peygamberimiz diğer bir hadisi şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:

Bir yıldızı işaret ederek:

**2- "(Nefsim yed-i kudretinde olanın hakkı için derim ki: "Gece ve gündüz oluşu bitmeden BU DİN mutlaka şu yıldızın varacağı yere kadar ulaşacaktır.)" (Ramûz'ul Ahadis şerhi Levamî,C 1, shf.562)**

**Bu hadisi şerif insanın Yerden semâ ülkelerine çıkacağını bildirirken şanlı ve azametli dinimiz islâmiyyetin o ülkelere varacağını müminlere müjdeler.**

Bu günkü zafiyyetimizle mi bu olabilirmiş? Diyenlere de şu hadisi şerifi naklederiz:

**3- (Aziz ve yüce olan Allah'ım , yarattığı her şeye mutlaka bir sonuç tanımıştır. O, gününde sona erer. İslâmiyyete kökleşme ve sebat bulma zamanı yaklaştı, yakında da bu yüksekliği sona varacak sonra bir daha yücelecek sonra bir daha eksilecektir. Bu eksilme ve artma kıyamete dek devam edecektir.) (Mecmuaz Zevaid, 7, shf.328)**

# 40:

# Farkına varamadığımız halde dünya dönüyor

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ{88}

**“Ve sen dağları görürsün , onları hareketsiz sanırsın. Halbuki onlar, bulutların gitmesi gibi giderler. Bu, her şeyi sapasağlam yapan Allah’ın sanatıdır. Şüphesiz ki O, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.” (Neml, 88)**

**60 KAYNAKLAR**

Üzerinde yaşadığımız yerküre çok değişik hareketler içindedir. Her 24 saatte bir kendi ekseni etrafında dönerken 365 gün 6 saatte de güneş etrafındaki devrini tamamlar. Ayrıca güneşle beraber saman yolu galaksisinin merkezi etrafında da dönmekte olup 225 milyon yılda bir turunu tamamlamaktadır. Dahası, dünyamız saman yolundaki tüm yıldızlarla birlikte bir noktaya doğru hızla akıp gitmektedir. Belki de daha keşfedemediğimiz başka çok uzun mesafeli hareketleri de vardır.

Korkunç denebilecek hızlarla bunca değişik hareketler içinde olan dünyamız o kadar sakin, düzenli ve ölçülü gider ki; hareket ettiğinin farkına bile varamayız. Bundan dolayıdır ki son asırlara kadar, insanlar yerin sabit olduğunu, güneşin de onun çevresinde döndüğünü zannederlerdi.

Hatta Galile adında bir bilgin 17. Yüzyılda dünyanın döndüğünü söylediği zaman kendisine inanan olmadığı gibi sırf bu iddiası yüzünden papazlarca idama mahkûm edilmişti.

Ama, dünyanın döndüğünü söylediği için ismi tarihlere geçen Galile bile Rabbimizin bize yukarıda ki âyet-i kerîmede bildirdiği bu gerçeği ancak 1000 (bin) sene sonra öğrenebilmişti. (Kur’an En Büyük Mucize Sh: 115,116)

# 41:

**61 KAYNAKLAR**

**“Gece de onlar için bir âyettir. Gündüzü ondan soyup alırız, birden karanlıkta kalıverirler.”**

**“Güneş de kendi müstekarrı (yâni konulmuş olduğu yer) için akıp gider. Bu, üstün ve bilen (Allâh)’ın taktiridir.”**

Burada müstekarr kelimesi mimli masdar, İsm-i zaman ve ism-i mekân olabilir. Lâm ile de birkaç anlam kazanır. Onun için bu ifade birkaç mân^ya gelir. Önce güneş, kör bir tesâdüf eseri değil, sâbit bir kanunla cereyân eder demektir. Güneş bir istikrar için yani kendi sisteminde bir düzen meydana getirmek için akıp gider, mânâsı da vardır. Müstekarr, zaman ismi olduğuna göre mânâ: Güneş, kendine mahsus bir istikrar yani durma zamanına kadar akıp gider, demek olur ki bu durma zamanı, güneşin söndürüleceği kıyâmet zamanıdır. Müstekarr mekan ismi olursa: Güneş kendisine tahsis edilmiş bir istikrar yerinde yâni bir yörüngede akıp gider demek olur. Kezâ güneş, istikrar bulacağı yer için hareket eder mânâsı da vardır ki bu taktirde güneşin, başka bir

Merkeze doğru hareket ettiği de anlaşılır. Hâsılı âyet, her mânâsıyla pozitif ilmi doğrulayan ilahî bir mu’cizedir. (Yasin 36/40)

{40}لَا الشَّمْسُ يَنبَغِي لَهَا أَن تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

**“Aya da konaklar tâyin ettik. Nihâyet o, eski urcun hâline döndü.”**

Urcun, hurma salkımının, eğri olan tarafına denir. Bunun eskisi yâni bir önceki yıla âit salkım çöpü daha ince, daha eğri ve daha renkli olur. Bu benzetme, hilâlin ilk ve son şeklini göstermekle kalmıyor; aynı zamanda ay’ın, yörüngesinden geçerken dünyâ çevresinde bir ayda aldığı yolun şeklini de göstermiş oluyor. Ay’ın yolu, tam dairevî olmayıp, bir tarafı konkav bir eğrilik arzetmektedir.

**“Ne güneşin aya erişmesi kendisine yaraşır, ne de gece, gündüzün önüne geçebilir. Hepsi bir felekte (yörüngede) yüzmektedirler.”**

**Samanyolu, kendi merkezi etrafında uzayda ağır ağır dönüyor. İlim adamları, bu hareketi dev bir tekerleğin dönüşüne benzetiyorlar.**

Bu dönüş sırasında, ele alınan bir noktanın tam bir

**devir hareketi sonunda tekrar eski yerine gelmesi için yaklaşık 250 milyon yıl geçiyor. Yâni ilim, Dönen semânın periyodunu 250 milyon yıl olarak hesaplıyor.**

Dünya dönüyor, gezegenler dönüyor, güneş dönüyor. Öteki yıldızlar dönüyor . Nihayet hepsinin içinde bulunduğu Samanyolu Galaksisi dönüyor.

Büyük bir tekerlekte olduğu gibi, dev bir dişli çarkta olduğu gibi; gökyüzü dönüyor! Gökkubbe değirmen taşı gibi dönüyor!...

Evet, Semâ dönüyor! Dönen Semâ Hakkı için (Târık sûresi 113. âyet)

# 42:

# Yağmur, bir ölçü iledir

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاء مَاء بِقَدَرٍ فَأَنشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ{11}

**“O ki gökten bir ölçü ile su indirdi. Ve böylece ölü bir ülkeyi canlandırdık. İşte siz de bunun gibi (canlandırıp) çıkarılacaksınız.” (43:11)**

وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلاَّ عِندَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلاَّ بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ{21}

**“Hiçbir şey yoktur ki hazineleri bizim yanımızda olmasın . biz onu ancak bilinen bir miktar ile indiririz.” (15:21)**

Yağmur, Rahman’ın bize bahşettiği büyük nimetlerindendir. Yağmur olmasaydı tüm dünya çöle dönüşür ve dünya yaşanmaz hale gelirdi.

Yağmurun oluşum devreleri şöyledir:

1- Güneş ısısı denizdeki ve karadaki suları buharlaştırır.

2- Su buharları iki-üç kilometre yukarıda ince bulutlar oluşturur.

3- Rüzgâr, bulutları sürükleyerek bir araya getirir.

4- Atmosferdeki mikroskobik toz zerrecikleri “yoğunlaşma çekirdeği” görevini yüklenerek su buharını yoğunlaştırırlar.

5- Yoğunlaşan su buharı gelişerek yağmur damlacıklarını oluşturur.

6- Yağmur damlaları genel yerçekimi kanunun aksine sabit bir hızla yeryüzüne inerler.

Yukarıdaki altı maddeye özetlediğim bu evreler, en son meteorolojik bilgilerdir.

Peki,

Her yıl yağan yağmur miktarı belli midir? Yıldan yıla değişir mi?

Bu iki soruyu bin sene önce yaşayan bilim adamlarına sorsaydınız alacağınız cevaplar , ittifakla şöyle olacaktı.:

“Yağmur miktarı, her yıl değişir.”

Neden böyle düşünüyorlardı? Zira, o günün bilim adamları, yaşadıkları bölgelerin bazı seneler bol yağış aldığını, bazen da az yağış aldığını müşahade ederlerdi. Bin sene önce yaşayan hiçbir bilim adamı TÜM DÜNYAYA düşen yıllık yağmur miktarı hakkında yargıya varabilecek bilgiye sahip değildi.

Nihayet.

Çağımızın bilim adamları dünyamıza düşen yıllık yağmur miktarını yaklaşık olarak hesaplamaya muvaffak oldular.

Yerküreye ulaşan güneş enerjisinin hesaplanması sonucunda ilginç bir neticeyle karşılaşıldı:

Gökten dünyamıza, her saniye 17 milyon ton yağmur düşmektedir. Böylece yıllık yağmur miktarı, yaklaşık 536 trilyon ton olmakta ve bu miktar her yıl aynı kalmaktadır.

Yukarıda ayetlerin nazil olduğu devirlerde yaşayan tüm insanlar, yağan yağmur miktarının "ölçüsüz" olduğunu sanıyorlardı. Öyleyse bu âyetler, Kur'an-ı Kerim'in Allah Kelâmı olduğunun sayısız ilmî delillerinden bir tanesidir. (Kur'an En Büyük Mucize Sh. 147)

# 43:

{82}وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاء وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلاَ يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إَلاَّ خَسَارًا

**"Biz Kur'ân'dan mü'minlere şifâ ve rahmet olan şeyler indiriyoruz.** (Kur'ân, mü'minlere şifâdır. İnananlar, onunla dünyâ ve âhiret dertlerinin şifâsını bulurlar. Onun din ve dünyâya âit hükümlerine uyarak rûhen huzura kavuşurlar. Ama Kur'an) **zâlimlere ziyân artırmaktan başka bir katkıda bulunmaz.** (Çünkü onlar Kur'ân'ı inkâr ederler, İnkârlarından ötürü de hüsranları artar.)" (İSRA, 82)

# 44:

{19}لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ
{20}فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
{21}وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ

**İnşikak .suresi 19 uncu ayette: " Siz mutlaka tabakadan tabakaya bineceksiniz."**

**20 inci ayette " Öyleyse onlara ne oluyor ki iman etmiyorlar."**

21 inci âyette de "Ve kendilerine Kur'an okunduğunda neden SECDE etmiyorlar" buyrulmuştur.

**Bu iki ayet Ay'a çıkışı gerçekleştireceklerin Gayri Müslimlerden ve bunların Kur'ân-ı Kerim'e aldırış etmeyenlerden olacaklarını bildirmektedir.**

Tabiî olarak bir hakikattir. Ve böylece olmuş ve olacaktır....

**65**

# MÜSLÜMANLAR DAHİ ÇIKACAKTIR

Fakat yirmi beşinci âyette îman edenlerden bahsediliyor ki, bundan da iki mesele çıkıyor:

1- Bunlardan, yani gayri müslim Astronotlardan islâma dahil olacaklara, hadsiz hesapsız mükâfatlar vardır.

2- Kur'an-ı Kerim'i kendine kitab edinmiş ve emirlerine boyun eğmiş olan herhangi bir müslüman fezâ fethine çalışır ise onun kazancı hadsizdir.

İmam Muhammed İbni Ali şöyle buyurmuştur:

**"Bizden "Soyumuzdan" gelecek Mehdi'nin, geleceği zamana ait iki işaret vardır. Bu iki işaret, Allah'ın semaları ve yer'i yarattığı andan beri hiç olmamıştı. Onların biri Ramazan ayının gecesindedir ki, o zaman AY KEŞF olunur. Diğeri ise mezkûr Ay'ın ortasında ki, o vakit GÜNEŞ KEŞF OLUNUR."**

Hadisi şerifi rivayet eden Hz. Ali efendimizi oğlu İmam Muhammed'dir. Bizden diye buyurmasıyla bu vadedilen zâtın kendi soyundan olacağı ifade eder...

Hadisi nakleden Ali Kârîdir.(9)

---

9- "Meşrubel verdî fî alamâtil Mehdî" adlı eserinde nakletmektedir. Süleymaniyedeki yazma nüshasından nakledilmiştir.

**66**

İmam Ali kârî "(keşf) kelimesi nâsih hatâsıyla sin yerine şın olarak yazılmıştır. Halbuki bu kelime tutulmak mânâsında olan (Yüksefü)dür diyor. Yani noktasız şın olacağı yerde nâsih yanılarak nokta koymuş olduğunu iddia ediyor. Halbuki Ay ve Güneş Ramazan ayında ve diğer ay ve günlerde tutulurlar. Ama Sem3aların ve Yer'in yaratılışından beri olmıyan şey ise, insanın Ay'a ayak basmasıdır. Ay'ın

mahiyetini bilmek ve içinde yaşama imkânını bulmak da, orayı tamamen keşfetmek demektir. Ay'ın üzerine bir adım atmak orayı keşfetmek demek değildir. (Kur'an Işığında Göklerin Fethi S. 135-137)

# 45:
# FEZA YOLCUSUNUN DUÂSI

(Bismillahillezî Lâyedurru meaismihi şey'ün fi-l ardi ve-lâ Fİ-S SEMÂ-İ ve huvessemî'ulalîm.)

"Allahı Teâlânın ismini anan kimseye Yer'de ve Semâ'da bir zarar dokunmaz. O Allahu Azîmu-ş Şân İşiten ve Bilendir." (Tirmizî Kitabu-d Deavât El-Edebu-l Müfred: Metin shf: 230, Kur'ân Işığında Göklerin Fethi, S.115)

# 46:
# AYDAKİ EZAN SESİ!

Bazen ilmî bir gerçek,

Bazen kısa bir âyet

Ve bazen de bu ayetlerdeki ve sayılardaki muhteşem âhenk.

Bunların her biri, çeşitli milletlerin mensubu olan birçok



bahtiyarın kalbini yumuşatmış ve onların İslâmiyetle şereflenmesine sebep olmuştur.

İşte Kaptan Cousteau, İşte Cat Stevens, Roger garaudy ve diğerleri.

Ve şimdi de Neil Armstrong.

Onun İslâmiyetle şereflenmesinin sebebi ise bambaşka ve tüyler ürpertici.

Ay'a ilk defa ayak basan insan olmakla şereflenen bu astronotu'un kalbini derinden

derine gelen bir ezan sesi yumuşatacak ve onu gerçek mânâdaki yükselişe ulaştıracaktır.

Neil Armstrong, 9 basamaklı merdivenden inerek, aya ilk defa ayak basan insan olma şerefine nâil olur. Ancak Armsrong'un 14 yıl sonra ulaşacağı nokta, kendisine aya ulaşmanın sağlamış olduğu şereften daha büyüğünü kazandıracaktır.

Evet, aradan 14 yıl geçer ve 1983 yılının Şubat ayına gelinir. Armstrong, bir konferans vermek üzere ilk defa bir İslam ülkesine, .Mısır'a gelmiştir.

Konferansın sonuna yaklaşıldığı bu sırada, Armstrong2un büyülenmiş gibi yerinde çakıldığı görülür. Pencerelerden içeri süzülen bir sesi dinlemektedir ve onu, sanki daha önceden de duymuş gibidir.

Duyduğunun ne olduğunu sorunca, yanındakiler,

· Ezan sesidir, derler. Allah'ın (C.C) kudretini kâinata ilan eden ve bizleri kurtuluşa çağıran ilahi davet!

Armstrongun bunun üzerine söylediği sözler, tüyler ürperticidir.

· Bu ses, der. Aya ilk ayak bastığımda duyduğum ve ürperdiğim sestir. Önceleri kulaklarımın uğuldadığını zannetmiştim, fakat bu sesi daha sonra tekrar duyarak titremiştim.

Salondan çıt çıkmamakta ve herkes dışarıdan gelen Ezan sesini dinlemektedir.



**Armstrongun ruhunda kopan fırtına, ezanın tamamlanmasına kadar geçen kısa sürede İslâmiyeti seçmesine sebep olacaktır.**

Aya yükselip insanoğluna ait ilk adımları atan Armsstrong, böylelikle manevi yükselişin de ilk adımlarını atmış bulunmaktadır.

Haber kısa sürede yankılanır ve İslâm ülkelerinde büyük bir seviçle karşılanır. Pakistan'da yayınlanan "THE MUSLIM WORLD" isimli derginin 19 Şubat 1983 tarihli sayısında, ve yine aynı ülkedeki "CENK" gazetesinde ve Malezya'da yayınlanan "STAR" dergisinde habere geniş bir yer ayrılır ve Armstrongun hayatından söz edilir.

# 47:

# AYA ÇIKIŞ

Önce arz ettiğimiz âyette Allah'u Teâlâ, İnsanın Semâ'ya çıkmasının mümkün olduğunu bildirip Ay'a varabileceğini, Semâ'da hayatını idâme ettirmek için Ay'a da bir merkez hazırladıktan sonra semâ cisimlerine birer birer çıkabileceğini de bildiriyor.

Nitekim Hadîsi Şerîfin ve araştırmaya dayanan modern ilmin bildirdiğine göre Güneş sistemine bağlı bazı uyduların da, uydusu vardır. Bu izahta geçen Ay'ın sâdece Dünya'nın Ay'ına mahsus denmesi pek doğru olmaz. Bilhassa bugün için Ay gibi, istasyon vazifesini görecek cihazlar yapılıp semâya gönderilmektedir. Gâliba bu âyeti kerime, böyle bir çıkışın yapılacağını bildirmekle sem'a binasına çıkışın başlayacağını bildirmiş ve buna müslümanların gayret etmesini istemiştir. Ancak İslâmiyeti kabul etmemiş gayri müslimlere iknâ' babından öncelik tanıyıp onlar hakkında şöyle buyurmuştur.



**"Ufuklardaki kudretimizi göstereceğiz"**

Bugün için bu va'd tahakkuk etmektedir...

Bu bahsin izâhı önce mealiyle birlikte inşikak sûresinden naklettiğimiz âyetle yapılacaktır. Çünkü bu âyeti kerime fezâ çağının bir mu'cizesidir.

(Zikri geçen âyetin Secde âyeti olduğunu hatırlatırız. Her okuyan mü'min veya onu işiten Mü'min Tilâvet secdesi etmekle mükelleftir.)

Bu âyetler, görüldüğü gibi tamamen semâ ile alakalı olup semâ'da cereyan eden ve edecek olan hâdiselerden bahsetmektedir.

- Âyette, önce Şafak'tan bahsedilip bu şafak hakkı için yemin ediliyor.
- Sonra Geceden ve gecenin, kendi karartısı ile örttüğü her şey'i kapsayıp ve bütün bunlar hakkı için yemin ediliyor. (Taberî tefsiri, c. 30,shf. 119.)
- Daha sonra da Ay'dan bahsediliyor.

Bu bölümde, Âyetteki birinci yemin ile ikinci yeminin ne için yapıldığı anlaşılıyor. Dolayısıyla bu konunun ne kadar mühim olduğu ve bu hâdisenin kesinlik

arzedeceği ifade ediliyor.

Deniliyor ki;

Ay'da /İttesak) olunca, siz muhatap olunanlar:

**İbni Abbas (Radıyallah'u anh)ın bir rivâyetine göre "Semâdan Semâya** (İbni Kesir tefsiri 4/489; Taberî tefsiri 30/119 ve meselâ sözü bizdendir.) meselâ : Merih'ten Uranus'a Diğer bir rivâyetine göre de:

"Semâ'daki menzilden diğer menzile" Meselâ: B fezâ istasyonundan diğer bir istasyona:

Bineceksiniz! (Kur'an ışığında Göklerin Fethi Sh. 130-131)

**70 KAYNAKLAR**

# 48/a

" Andolsun O şafak'a,

· O geceye ve onun karanlığı ile bürüdüğü şeylere,

· İttisak edince o Ay'a,

· Siz (ey insanlar), hiç şüphesiz ki, tabakadan tabakaya bineceksiniz,

· Öyleyse onlara ne oluyor ki imân etmiyorlar.

· Ve kendilerine Kur'an okunduğunda neden secde etmiyorlar?..

· Bilakis o küfredenler yanılıyorlar,

• Halbuki Allah onların bütün düşündüklerini pek iyi bilendir.

• Bunun için (İslâmiyeti kabul etmedikleri için) onları elem verici bir âzâb ile müjdele.

· İman edip de güzel amel ve hareketlerde bulunanlar müstesnâdır. Onlar için bitip tükenmiyen bir mükafat vardır." (İnşikak 17-25)

# 48/b:
# Muhakkak Ay’a gideceksiniz

وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ{18}

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ{19}

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ{20}

**“Dolunay haline geldiği zaman o ay’a andolsun ki; Sizler muhakkak tabakadan tabakaya binip geçeceksiniz. O halde onlara ne oluyor ki halâ iman etmezler!” (84;18,19,20)**

Yukarıya meâllerini aldığımız üç âyet arasındaki ilişki çok önemlidir.

“Tabakadan tabakaya binip geçeceksiniz” ifadesinde binilecek bir araca işaret ediliyor ve değişik durumlardan geçileceği belirtiliyor.

Nitekim Ay’a gidiş için binilen uzay araçları atmosfer tabakalarını bir bir geçtikten sonra uzay boşluğuna ve oradan da Ay’ın çekim sahasına girmişlerdir. Böylece, birbirinden ayrı bir çok tabaka ardına geçilerek Ay’a gidilebilmiştir.

Hele birinci âyette Ay’a yemin edilmesi de bu seyahatin Ay’a olacağına kuvvetli bir işarettir.

Üçüncü âyetteki soru cümlesine dikkat edersek bunun iki anlama da gelebileceğini anlarız:

· Tabakadan tabakaya binip geçenler iman etmeyenlerdir.

· Kur’ân-ı Kerim’in bu konuyla ilgili mucizevî haberini işittikleri halde kâfirler iman etmemektedir. (Kur’an En Büyük Mucize Sh. 139)

# 49:
# BİYOSFER VE ÖTESİ

Kur'ân-ı Kerim'in canlıların semâda hareketleri ile ilgili olan âyeti kerimeleri iki bölümdür:

أَلَمْ يَرَوْاْ إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاء مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلاَّ اللّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ {79}

**"Yerle gök arasında (CEV) de müsahhar olarak uçuşan kuşlara bakmadılar mı? Bunları orada, Allah'tan başkası tutmuyor. Bunda da imân edecek bir kavim için nice âyetler-ibretler-vardır." (Nahl: 79)**

Diğer âyeti kerimede de:

فَمَن يُرِدِ اللّهُ أَن يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلإِسْلاَمِ وَمَن يُرِدْ أَن يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاء كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لاَ يُؤْمِنُونَ {125}

**"...Kimi, sapıklıkda bırakmayı dilerse ( Sapıklıkda kalmayı isteyerek kudretlere dikkat etmezse...) onun güğsünü son derece daraltır ve sıkar, sanki semâ içinden çıkıyormuş gibi olur." (En'am: 125)**

Birinci âyeti kerimedeki "Cevv'is-Semâ" kelimesinden kuşların serbestçe uçabileceği kesimler "kısımlar" kasd edilmiştir.

İkinci âyeti kerimede de:

1- Kuşların uçabileceği kesimi belirten "Cevvis' Sema" (gök boşluğu) kelimesi bulunmamaktadır.

2- .Bu âyetteki kesim "Cevvi's-Sema" hârici olan kesimdir ve o kesimden sonradır. Bu kesimde insan, çıkışında bir sıkıntı duyar.

3- Bu kesimde insan, kuş gibi kendi vücudunun gücü ile uçamaz, çünkü:

Âyetteki çıkış manasını ifade eden kelime, kendi gücü ile

çıkar mânâsındaki “Yas’adu” olarak gelmeyip “ YASA’ ADU” diye gelmiştir ki, bundan da insanın bu kesimi bir vasıta ile çıkabileceği bildirilmektedir. Nitekim Rahman sûresinde ki Sultan kelimesi bu mânaya kesinlik vermektedir.

Bu âyette “Sema içinde” mânâsındaki “Fi’s-Sema” kelimesi, söz konusu sıkıntının bu çıkışa yerden kalkarken değil de “CEVV” haricindeki kesimde olacağına işaret eder.

Bahis konusu iki âyeti kerime, canlıların yükselebileceği iki kesimden bahsetmektedir:

1- Biri, Zaif olan kuşun rahatça ulaşabileceği kesimdir.

2- Diğeri, kuştan daha güçlü olan insanın, içinde güçlük ve sıkıntı ile yükselebileceği kesimdir.

Modern ilim bu hususu şöyle izah etmektedir:

1- Dünyayı kuşatan hava tabakalarından canlıların yaşadığı kesimlere **Biyosfer** denir. Biyosfer, Atmosfer içinde onbin metre yüksekliğe kadar uzanır. Everest çevrelerinde 8,200 metreye kadar yükseklerde kuşların yaşadıkları tesbit edilmiştir.

Bu ilim, canlıların yer ve su altında da yaşamasından bahseder.

Biyosfer deyimi 1800 seneleri arasında bir Fransız tarafından ortaya atılmış ise de 1929 senesinden sonra kullanılmış, yani bu tarihten sonra Semâda böyle bir kesimin olduğuna kesin kanâat gelmiştir.

İkinci konuya gelince, modern ilim ondan da şöyle bahsediyor:

Canlıların yaşayabildikleri tabakanın üstündeki, Strosfer tabakasıdır, bu tabakada gazlar basıncı çok düşüktür.

Basınç fizikte, herhangi bir kuvvetin, ona engel bir yüzey üzerine yaptığı zorlamadır. Bu zorlama yer yüzünde insan vücudunun basıncı ile eşittir. İnsan yükseklere çıktıkça Atmosfer

basıncı düşer, dolayısıyla insan vücudundaki basınç çevre basıncına galebe çalar, tıpkı deniz altından su yüzüne anî çıkmalarda meydana gelen vurgun misali, binaenaleyh insan sıkıntı ve ızdırap duyar bilhassa teneffüs güçleşir. (Kur'ân ışığında Göklerin Fethi Sh.94,95,96)

إِنَّ هَـذَا الْقُرْآنَ يِهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا
{9}

"**Gerçek bu Kur'an insanlara her şeyin en doğrusunu gösterir" (İsra:9)**

# 50:

# İNSAN YERKÜRE DIŞINA ÇIKACAKTIR

Kur'an-ı Kerim, diğer birkaç âyeti kerîmede insanın yerküre dışına çıkabileceğini belirtmiştir ve bu hususta şöyle buyurmuştur:

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنزِلُ مِنَ السَّمَاء وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ
الْغَفُورُ{2}

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ
وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنزِلُ مِنَ السَّمَاء وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ{4}

**"... Yer'e giren, Yer'den çıkan, gök'den inen göğ'e yükselmekte olan herşeyi O**

**bilir.” (Sebe: 2 ve Hadid:4)**

Bu âyeti kerime Kur’an-ı Kerîm’de iki ayrı sûrede gelmiştir. İnsanın bu iniş ve çıkıştan hariç tutulduğunu gösterir bir alâmet mevcut değildir. Bu mânâyı ihtiva eden başka bir âyeti kerime de getirelim:

فَمَن يُرِدِ اللّهُ أَن يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلإِسْلاَمِ وَمَن يُرِدْ أَن يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاء كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لاَ يُؤْمِنُونَ {125}

**“... Sanki semâ içinde çıkartılmış gibi olur” (En’am:125)**

Biyosfer bahsinde, bu âyetteki (Yas’udu) ile (Yassa’adu) kelimeleri arasındaki mânâ farkını belirmiştik.

Bu âyet de insanın yerküre hâricine çıkabileceğine bir delildir. Nitekim önceki vermiş olduğumuz mânâyı da kuvvetlendirmektedir. Âyeti kerîme, insanın bu sefere vâsıtasız çıkmayıp “Rahman” sûresinde buyrulan ve ileride takdim edilecek olan “Sultan” vasıtasıyla çıkabileceğini bildirmektedir.

**75 KAYNAKLAR**

Daha da ileri gidip diyebilirim ki, (SAD) ile (AYİN) harflerinin şeddeli olarak gelişi, bu Sultan’ın; aracın motor sesini, ilk alevlenmesini, yükselişini işittirmektedir. Böyle bir ifade (Yas’adu ile de bildirilmesi mümkün iken (Yassa’adu) ile gelmesinde mutlaka bir hikmet vardır!...

**Kur’an-ı Kerim’**in her âyeti, her kelimesi her harfi, her harekesi ve her şeddesi bir mu’cizedir. İşte bunun içindir ki diğer dillere layıkı vechile aslâ tercüme edilemez, edilse bile pek cılız ve sönük kalır. Dolayısıyla kendi harflerinden başka bir harfle de yazılamaz, aksi taktirde mu’cize olarak verilen şifreler bilinemez, kaybolur. Binaenaleyh, insanlara gönderilen bu gibi kaynak sınırlanmış, dondurulmuş bir hâle gelir...

Nitekim başka bir delil de şudur:

حُنَفَاء لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاء فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ {31}

**“Kim Allah’a eş koşarsa, sanki o, semâdan düşmüş gibidir...” (Hac: 31)**

Âyetteki (HARRE) kelimesi noktalı ha ile okunur. Bu kelimenin hakiki anlamı, ancak tecvid hakkı verilerek okunduğunda belirir. Çünkü bu kelimede Semâdan düşmenin, nasıl olduğu gösteriliyor... Nitekim bu ifadenin anlaşılması için, “sakata” yahut “vaka’a” gibi bir kelime kullanılmamıştır.

Semâdan düşen bu kimse semâya nasıl çıkmış? Bu mühim sorudur. Âyetteki düşmenin damdan, ağaçtan, dağdan değil de semâdan oluşu, semâya çıkabileceğini bildirir, yoksa bu mânanın ne faydası olabilir?...

**Kur’an-ı Kerim**’ de Semâda, vasıta ile uçan insanlardan ve yerküre dışına çıkanlardan bahsedilmiştir. Bu konuda gelen âyetlerden bir kaçını nakledeceğiz:



وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ
بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ {12}

**“Süleymana da rüzgârı emrinde kılarak, gidişi bir aylık, dönüşü bir aylık kıldık” (Sebe’ :12)**

İbni Kesir, bu âyeti kerîmenin tefsirinde (İbni Kedir: C.3 Shf. 528.) Hasan’il Basrî‘den naklettiği rivayette:

**“Süleyman-Aleyhisselâmın yaygısı havada uçarak bir aylık yola, bir kalkışta götürür dönerdi” diyor.**

**Suyuti** de (Ed-Dürrü-l Mensûr: c.5 shf.227) **“Bu bir aylık yolu bir günde olur biterdi”** diyor. (Kur’ân Işığında Göklerin Fethi, S.119 ,120,121)

# 51:

Sema tabakalarının birinden diğerine çıkılacağını bildiren bir âyeti kerime şudur:

أَيْنَمَا تَكُونُواْ يُدْرِككُّمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشَيَّدَةٍ وَإِن تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُواْ هَـذِهِ مِنْ عِندِ اللّهِ
وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُواْ هَـذِهِ مِنْ عِندِكَ قُلْ كُلًّ مِّنْ عِندِ اللّهِ فَمَا لِهَـؤُلاء الْقَوْمِ لاَ يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ

حَدِيثًا{78}

**“Nerede olsanız, hatta muhkem olarak onarılmış burçlarda bulunsanız dahî ölüm size çatıp yetişir.” (Nisâ, 78)**

# 52:

Kur’ân-ı Kerim’de Güneş: Yanar kandil anlamında olan **“SİRACİ VEHHAC”** diye tanıtılırken;
Ay da: Nûr yansıtıcı mânâsındaki **“MÜNİR”** kelimesiyle ta’rif ediliyor.
Âyeti kerimenin birinde;



وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا{13}

**“(Güneşi) alevli bir kandil olarak yarattık.” (Nebe’: 13)**

Diğer birinde ise:

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاء وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُواْ عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللّهُ ذَلِكَ إِلاَّ بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ{5}

**“...O Allah’tır ki, Güneşi Zıya, Ay’ı da Nûr olarak yarattı.” (Yunus: 5)**

diye bildiriyor.
Arapçada **Zıya” kelimesi** : Hararet ile ışık saçan şeye denir.
**Nûr da:** Görmeye yardım eden ışığa denir.
Âyeti kerimede Ay ise şöyledir:

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاء بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُّنِيرًا{61}

**“... Semâda- sizin için- bir kandil ve Nûr yansıtıcı Ay var ettik.” (Furkan. 61)**

Önce Güneş'in yanar bir kandil olduğuna dair âyeti nakletmiştik; bu âyette aynı mânâ tekrar ediliyor, ve Ay ile Güneş arasındaki fark ayırt edilebilmesi için birinin yanar kandil, diğerinin de nûr yansıtıcı olduğu anlatılıyor.

Bu mânâ daha açık bir şekilde Şems Sûresinin ilk iki âyetinden tebâruz etmektedir:

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا{1}

وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا{2}

"**And ederim Güneş'e ve onun aydınlığına, ona tabî olduğu zaman Ay'a." (Şems: 1-2)**

Bu âyeti kerîmeler, modern ilmin asrımızda keşfettiği sonuç ile tam bir mutabakat hâlindedir. Kur'ân-ı Kerimin 1400 küsur sene önce nâzil olduğu ise unutulmamalıdır.



# AY KRATERLERİ

Ay'ın, hemen bütün yüzeyi kraterlerle kaplıdır. Bunların içinde çapı 300 km2 bulunanları vardır. Yeryüzündeki volkan kraterlerinin çapı ise bunun ancak dörtte biri kadardır.

Ay üzerindeki küçük kraterler, dağların en arazili yerlerinde bile görünür. En çok derinlik, Newton kraterinde bulunur; 7250 m2 kadardır.

Bunların sönmüş yanar dağların kraterleri olduğu ileri sürülmektedir ve menşe'lerinin aynı olması mümkündür.

Kraterlerin meydana gelişi hakkında başka bir teoride: Bunların Ay'ın soğuması yüzünden meydana geldiğidir. Çünkü Ay soğurken, katılaşan kabuk içinde kalan gazlar, kabuğu kabartmış, sonra gazların uçması üzerine bu kabaran kısmın ortası çökerek krateri meydana getirtmiştir.

Modern ilim, dünyamızdan karaltı gibi görünen bu kraterlerin hakikatını böyle

açıklamıştır. Bu açıklamadan, Ay'ın önceden yanar bir şekilde olduğu fakat zamanla sönerek karaltılar yahut kraterlere dönüştüğü anlaşılmaktadır.

Kur'an-ı Kerim'de bu konuyu izah eden bir âyeti kerîme nakledeceğiz.

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُواْ فَضْلاً مِّن رَّبِّكُمْ
وَلِتَعْلَمُواْ عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلاً {12}

**"Biz gece ile gündüzü iki âyet kıldık da gece âyetini mahvettik-silip söndürdük-, gündüz âyetini de gösterici ettik." (İsra': 12)**



Bu âyeti kerîmenin tefsiriyle ilgili bir Hadis-i şerifte şöyle buyrulmuştur, aynen naklediyoruz:

**İbni Abbas demiştir ki: "Âyet'ul-Leyl olan kamer (Ay), Şems (Güneş) gibi mudîy (zıya verici) idi mahv edildi ve kamer'in (Ay'ın) yüzündeki karaltı o mahvın eseridir."**

(**İbni ebi Hatem**'in tahric ettiği vechile **Muhammed İbni Ka'b-i kurazî** demiştir ki: "Gecede bir güneş, gündüzde de bir güneş vardır. Gece Güneşi mahv edildi ve işte Kamerdeki mahv odur." **Delâillünnübüvve**'de **Beyhakî** ve **İbnî Asakir, Saîdi Makburî**'den şöyle tahriç etmişlerdir ki: **"abdullah İbni Selâm, Nebiyyi Ekrem Sallalahu Aleyhi ve Sellem efendimiz'den Kamer'deki** (Ay'daki) karaltıyı sual etti. Resûlullah efendimiz: **"İkisi de Şems** (Güneş) **idi" dedi ve devamla İsra'sûresindeki 12nci âyeti okudu" imdi gördüğün karaltı o mahv'dır.)**

Bunlar gibi daha başka hadisler vardır. Demek ki Ay önce Güneş gibi mudîy (aydınlatıcı) olarak yaratılmış, yani, o da bir çeşit güneşti. Tabîatiyle güneş gibi harâreti de vardı. Sonra **Allah**

**Teâlâ**, o güneşi mahvetti, yâni söndürdü ve bu sûretle şimdi bildiğimiz gece âyetiolan **Kamer** (Ay) husûle geldi. Kamerin nûru bizâtihi olmayıp Güneş'ten aldığı, eskiden beri ilim adamlarınca mâ'lum ise de , onun evvelâ Güneş gibi aydınlatıcı "mudîy" iken sonradan böyle mahv edilip sönmüş olduğu bilinmiyordu. **Kur'ân'ın** haber vermiş olduğu bu hakikati, nihayet zamanımızın fen ehli keşfetmiş ve bu günkü fennî düşüncelerini bu esâs üzerine kurmuşlardır. Ecrâmı semaviyyenin teşekkül sûretine müteallik nazarriyyelere yol açmış olan mahvi Kamer meselesi, ilmî nokta-i nazardan çok önemli veya mühim

olduğu gibi dinî nokta-i nazardan da öyledir. Çünkü Kıyâmet hallerinden âyetlerle haber verilen **“Tekvir’i Şems, İnkidâri Nucûm”** (Güneş sistemi bahsine bak.) hadiselerinin tasavvur ve tasdikini bir misal ile nazari ibrete vaz’etmektedir. Kıyâmet ve âhireti



hisaba aldırmak için zamanının seyri inkilâbını mütelâa ettirmek hikmetiyle gece ve gündüz âyetlerini mevzubahis eden bu âyetin cümle kuruluşu, bilhassa bu ibret ile alâkadârdır. (Merhum Elmalılı’nın tefsirinden naklen.) (Kur’an Işığında Göklerin Fethi S. 105-110)

# 53:

# Parmaklarımızın ucunda kimlik kartlarımız var!

**“İnsan, (öldükten sonra), kemiklerini biraraya toplayamıyacağımızı mı sanıyor ? Evet, biz parmak uçlarını dahi düzeltip yapmaya kadiriz.”**

1856 yılında **Genn Gissen** adında bir ingiliz parmak uçlarındaki çizgilerin her insanda farklı farklı olduğunu keşfedince parmak uçlarının önemi birdenbire arttı. Hem o derece önemli oldu ki bütün polis örgütlerinin başlıca yardımcısı oldu.

Böylece parmak izlerinin adeta birer kimlik kartlarımız olduğu insanlar tarafından anlaşıldı.

Öyle bir kimlik kartı ki, sahtekârlık kabul etmiyor. Elini değdirdiğin bir çok eşyada **senin gözle görülmez imzanı atıyor.** Taklidi yapılamayan bir imza... İnkarı

mümkün olmayan bir iz... Mürekkebe ihtiyaç duymayan bir mühür... Ömür boyuda senden ayrılmıyor. Hatta üst deri yanmalarında da kaybolmuyor. Yara iyileşince tekrar aynı şekilde ortaya çıkıyor. Örneğin parmak izleri polisce dosyalanmış bir hırsız, ancak bütün parmak uçlarını keserek veya çok derin bir şekilde yakarak bu inatçı  kimlik kartından kurtulabilir. İşte parmak uçlarının böyle muazzam bir özelliği vardı ve biz insanlar 19. Yüzyıla kadar bundan habersizdik. (Kur'ân En Büyük Mucize, S 122-123)



kartından kurtulabilir. İşte parmak uçlarının böyle muazzam bir özelliği vardı ve biz insanlar 19. Yüzyıla kadar bundan habersizdik. (Kur'ân En Büyük Mucize, S.122-123)

# 54:

Hücrenin temel taşı DNA'dır. Bu molekül, uzay boyutlarında 10 angistron (Santimetrenin yüz milyonda biri) kadar bir boya sahiptir. L.PAULİNG ve RB. COREY 'in açıklamalarına göre, Base proteinin birim boyu 0,3 m.mikrondur. DNA'ların  çift helezon biçimde katlanmaları ise, uzayda üç boyuttaki çeşitli açı birleşme sistemleri içinde, özel matematik bir sistemdir.

İnsana yapı özelliği kazandıran genetik şifreler, işte bu minik uzaydaki ilâhi gergefte bir minyatür gibi işlenmiş ve helezon şeklindeki danteller üzerine yerleştirilmiştir. **Matematik programların işlendiği bu dantellerin üç boyuttaki ölçülerinin, bir milimetrenin milyonda biri kadar mesafelere yerleştirildiğini düşünürseniz. İlâhi Sanatın ihtişamını daha iyi anlayacaksınız.**

Bugün radioaktif hidrojen ve Karbonla beslenmiş E. Coli bakterilerinden cansız DNA elde edilebilmektedir. Bu molekülün yeni bir DNA ile birleşmesi hiçbir şekilde mümkün değildir. Zira böyle bir birleşme için matematik bir program gerekmektedir.

İster sperm, ister yumurta hücresi olsun, taşıdığı genetik şifrelerde işte bu akıl almaz program yer alır. Kulağınızdaki bir hücrenin tüy yapıp yapamayacağı, kaşlarınızın hangi sınırlar içinde yer alacağı gibi hususlar hep bu şifrelerde kayıtlıdır. Şimdilik bir meni hücresinde, 30 bin şifrenin  kayıtlı olduğu ve şifrelerin, milimetrenin milyonda biri kadarlık mesafeye yerleştirildiği  bilinmektedir. **Yapılan hesaplara göre bu şifrelerin açılıp DNA zincirleri üzerinde gösterilmek istenmesi halinde, elli bin sahife kadar yer tutacağı anlaşılmıştır.** ( Zafer Dergisi, 106/4)

# 55:

Kanada'da yayınlanan "The GAZETTE" ve "THE GLOBE AND MAIL" adlı günlük yayın organlarını tâkip eden okuyucular, 22 ve 23 Kasım 1984 tarihinde yayınlanan haberi gördüklerinde, hayretlerinin gizleyememişlerdir. Çünkü bu haberlerde, Müslümanların mukaddes kitabı olan Kur'anın, kendisinden 13 asır sonraki hâdiseleri, bütün incelikleriyle dile getirdiği belirtiliyordu. İlim adamları ve özellikle embriyologlar, ana rahmindeki embriyonun gelişmesiyle ilgili olan bu haberlere önceleri pek inanmak istememişler ve bunu yanlış bir değerlendirme olarak kabul etmişlerdi.

"THE GLOBE AND MAIL" gazetesi 22 Kasım'da verdiği haberin başlığını, "Müslüman âlimler hayrete düştüler. Embriyo Gelişmesi Uzmanı, Kur'anın sırlarını açıklıyor" şeklinde atmış ve belki de bu haberden, sâdece İslâm âlimlerinin etkilendiğini imâ etmek istemişti. Oysa ki olayın kahramanı olan dr. Keith Moore, hem bu haberin 4. Paragrafında, hem de ertesi gün yayınlanan The GAZETTE'de, ancak 1940 yıllarında farkına varılan bir gerçeğin, Kur'an'da 7. asırda bildirildiğini, bunun "İnsan embriyosunun eksiksiz bir tarifi" olduğunu ve gördüğü âyetler karşısında şaşkına döndüğünü açıkça itiraf ediyordu.

Keith Moore, bir mucize olarak nitelendirdiği tespitlerini:



**"HÂDİS VE KUR'AN'DAN İNSAN EMBRİYOLOJİSİ KONUSUNDA MU'CİZELER"**

Adı altında toplayarak yayınladı.

Üzerinde hiçbir yorum yapılamayacak kadar açık ve net olan gerçekleri Keith Moore’un ifadelerine dayanarak yayınlıyoruz,

Dr. Keith Moore anlatıyor;

Embriyoloji konusundaki ilk çalışmalar, bildiğimiz kadarıyla M.Ö. 4: asırda yapılmış ve gelişen civciv embriyoları incelenerek, Asırlar boyunca insanın ufak bir modelinin erkeğe ait spermler içinde bulunduğuna ve bunun anne rahminde hiç değişmeden büyüdüğüne inanıldı. Benzer şekilde diğer bir grupta, anne yumurtasında bir insan modelinin bulunduğunu ileri sürüyordu. Yâni asırlar boyunca sperm ve yumurta hücreleri, birbirinden ayrı olarak ele alındı. İnsanoğlunun zigot adı verilen tek bir hücreden yaratıldığını, bunun da yumurta hücresinin sperm tarafından döllenmesiyle meydana geldiğini, ancak 18. Yüzyılda Spallanzani tarafından yapılan deneyler sonucunda öğrendik.

Halbuki Kur’ân âyetleri bu keşiften tam 11 asır önce, “nutfe” olarak bahsedilen zigotun nasıl meydana geldiğini belirtiyor. Zigotun gelişmekte olan insanoğlunun özelliklerini ve onun hayat programını taşıdığını açıkça anlatıyordu. 19. Yüzyılın sonlarında keşfedilen bu durum, Kur’an tarafından asırlar öncesinden belirtilmişti. Ve işin enteresan tarafı, bu âyetlerin o asrın insanları için bile rahatlıkla anlaşılabilecek bir şekilde olmasıydı.

Spermin, döllenmeyi sağlayan faktör olduğu son asırlarda keşfedilirken, Kur’ân âyetleri döllenmeyi, tarif etmekle kalmamış ve spermlerin özelliklerini de ortaya koymuştu.



Bilindiği gibi, dışarı, atılan milyonlarca spermin ancak çok küçük bir bölümün, yumurtanın beklediği rahime ulaşabildiği ve bunlardan sadece bir tanesinin yumurta hücresi ile birleştiği, 18. yüzyılda keşfedilmişti,âyetler, bu keşiften tam 1100 sene evvel insanoğluna şu soruyu soruyordu.

**“Allah sizi tek bir meniden yaratmadı mı?”**

Dr.Moore, mucize olarak nitelendirdiği diğer tespitlerini de şöyle anlatıyor.

Araştırmalara göre, embriyo döllendikten 10 gün sonra rahime iner. Sekizinci haftada insana benzer. Rahime gelmesinden 50-55 gün sonra, embriyo herşeyiyle insandır artık. Ancak kulak ve gözler. 4.haftada şekillenmeye başlar ve 6. Haftanın

sonunda iyice belirgin hale gelir. Yâni nutfenin oluşumundan 42 gün sonra.

İmam-ı Müslim'in kader bahsinde geçen hadisin mânâsı aynen şöyle idi. "Nutfe meydana geldikten 42 gün sonra, Allah (c.c) ona bir meleğini gönderir, nutfeye karakterini aşılar, duyularını (göz ve kulak gibi) yerleştirir, etini ve kemiğini yaratır ve melek "Allahım, diye sorar. Bu erkek mi, dişi mi?" 1100 sene sonra farkına varabilecek bir hadisenin bütün incelikleriyle günü gününe tarif edilmesi, acaba "mucize"den başka hangi kelimeyle ifade edilir?...

Bu hadiste bir incelik daha vardır. Melek Rabbine niçin bebeğin cinsiyetini sormaktadır? Bu sorunun cevabı da hayret vericidir. Çünkü bu zaman zarfında bebeğin eti, kemiği tamamlandığı, karakteri ve duyuları yerleştiği halde, cinsiyeti henüz belli değildir ve hadiste bu durum, harika bir şekilde haber verilmektedir.

**85 KAYNAKLAR**

# İNSAN BİR BAKSIN, NEDEN YARATILDI?

Kur'an, ayrıca insan blâstosistine ait bir işleme de (implantion process) açıklık getirmektedir, blâstosistin rahimdeki durumunu, toprağa atılan tohuma benzetir. Bu âyet de çok anlamlıdır. Çünkü toprak tohumu örttüğü gibi, rahimin epidelyumu da, aşılan blastosisti örter. Ve blâstosist, hemen arkasından beslenmek gayesiyle koriyonik villi (chorionic villi) adı verilen lifçikleri meydana getirir. Aynen tohumların, toprak içindeyken beslenmek için çıkarttığı kökler gibi.

Aşılanma sırasında, embriyonun gelişmesinde bir gecikme görülmektedir. Hemen hemen bir hafta boyunca, embriyonda bir değişiklik göze çarpmaz, bu gecikme ile ikinci ve üçüncü haftalardaki gelişmelerin uygunluğu hayret vericidir. Halbuki bu gelişmeye ait detaylar, (incelikler) 40 yıl öncesine kadar hiç bilinmiyordu.

Dr. Moore, kendisine hayrete düşüren bir başka tespitini de şöyle anlatıyor:

Yukarıda vermiş olduğumuz Kur'ân âyetleri, embriyonun 4 haftalık döneminde neden "bir çiğnemlik et" olarak bahsetmektedir ve bu etin "çiğnenmiş" olması gibi bir mana, neden akla gelmektedir?..

Söz konusu âyetlerin ne demek istediğini, bu dönemdeki embriyonu incelediğimiz

zaman hayretle öğrendik. Çünkü embriyon 28 günlükken, üzerinde tesbihimsi bir yapı meydana geliyor ve bunlar görünüş olarak, aynı diş izlerine benziyordu. Bu dönemdeki embriyonun plâstikten bir modelini yaptık ve onu çiğneyerek üzerinde diş izlerimizi bıraktık. Ortaya çıkan manzara, A şeklindeki embriyoya olağanüstü derecede benziyor ve Kur'ân'ın insan embriyosundan neden "bir çiğnemlik et" olarak bahsettiğini çok güzel açıklıyordu.



"Bir çiğnemlik et" hakkındaki bilgiler, bunlardan ibaret değildir, bu dönemdeki embriyonun yarı yarıya farklılaşmış olduğunu ifade eder. Yapılan embriyolojik çalışmalar, bir çiğnemlik ete benzeyen embriyonda beyin ve kalbin kısmen farklılaşmış olduğunu ortaya koymuştur. Embriyonda bir çiğnemlik et görünüşünden sonra kemikler yaratılıp üzeri kaslarla çevrilir. Bu gelişme, âyetlerde, kelime kelime tarif edilmiştir.

Yazımızı, yine Keith Moore'a ait ifadelerle bitiriyoruz.

**"Ayet ve hadislerin ilmî gelişmeler konusundaki açıklamalarını, bilgimin artmasıyla daha iyi değerlendirebileceğimi hissediyorum. Din iel ilim arasında yıllar boyu bırakılan aralığın, Kur'ân ve hadîslerin ışığı altında kapatılacağına inanmaktayım. (Zafer Dergisi, 102/6,7,8)**

# 56/a:

**"İsrâil oğullarını denizden geçirdik. Fir'avn ve askerleri de zulmetmek ve saldırmak için onların arkalarına düştü. Nihâyet boğulma kendisini yakalayınca (Fir'avn): "Gerçekten İsrâil oğullarının inandığından başka tanrı olmadığına inandım, ben de müslümanlardanım!" dedi."**



**"Şimdi mi? Oysa daha önce isyân etmiş, bozgunculardan olmuştun?" (denildi)."**

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدْوًا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ
آمَنتُ أَنَّهُ لا إِلِـهَ إِلاَّ الَّذِي آمَنَتْ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَاْ مِنَ الْمُسْلِمِينَ {90}

{92}فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ

**“Bugün senin (canından ayırdığımız) bedenini, (denizin dibinden) kurtarıp (sâhilde) bir tepeye atacağız ki senden sonra gelenlere ibret olsun, Ama insanlardan çoğu bizim âyetlerimizden gaafildir.” (Yunus sûresi, 90-92)**

# 56/b:

3000 yıllık bir cesed düşününüz. İlaçlanmamış, mumyalanmamış, dondurulmamış. Fakat buna rağmen vücud bozulmamış, etler dökülmemiş, tüyler kaybolmamış. Kur’an’ı Kerim’in bir hükmünü teyid etmek için, yüce bir kudret tarafından asırlar boyunca muhafaza edilmiş.

Mısır’ın ünlü firavunlarından 2. Ramses, geçtiğimiz yıllarda olağanüstü bir çalışmayla çürümekten kurtarıldı. 3280 yaşındaki Ramses’in 2. Doğuşu olarak kabul edilen bu operasyona 102 uzman katılmış ve çalışmalar ancak 6 yılda tamamlanabilmiştir.

Evet, mumyalar dahi çürürken, korunmamış bir cesedin 30 asır boyunca dayanması, bir mucize değil midir? (Zafer Dergisi Sayı. 77 sahife:3-5)

# 57:



{61}فَلَمَّا تَرَاءى الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرَكُونَ

{67}إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ

“**İki topluluk (yaklaşıp) birbirini görünce Mûsa’nın adamları: “İşte yakalandık” dediler.”**

**“(Mûsâ): “Hayır, dedi. Rabb’im benimle berâberdir. Bana yol gösterecektir.”**

**“Mûsâ’ya: “değneğinle denize vur! Diye vahyettik (Vurunca deniz) yarıldı, (on iki yol açıldı). Her bölüm, kocaman bir dağ gibi oldu.”**

**“Ötekileri de buraya yaklaştırdık (Mûsâ ve adamlarının ardından, düşmanları da bu denizde açılan yollara girdiler).”**

**“Mûsâ’yı ve berâberinde olanları tamâmen kurtardık.”**

**“Sonra ötekilerini boğduk (Mûsâ ve adamları karaya çıkınca deniz kapandı, Fir’avn ve adamları boğuldu.)”**

**“Şüphesiz bunda (kudretimize) bir işâret vardır, ama çokları inanmazlar.”** (Şuara, 61-67)

# 58:
# Hayvanlarla konuşmak

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِن كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ
الْفَضْلُ الْمُبِينُ {16}
وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ {17}

**“Süleyman (babası) Davud’a vâris oldu. (Peygamber oldu) ve dedi ki: “Ey insanlar bize kuşdili öğretildi ve bize her şeyden verildi. Şüphesiz bu, apaçık bir fazilettir.”**

**“Bir de Süleyman için cinlerden, insanlardan ve kuşlardan ordular toplandı. Bütün bunlar (Süleyman tarafından) sevk ve idare ediliyorlardı”** (Neml: 16-17)

**Süleyman aleyhisselâm kuş ve karıncalarla konuşabiliyor, hatta onları emrinde kullanabiliyordu.**

**89 KAYNAKLAR**

Hayvanların kendi aralarında, kendilerine özgü dillerle anlaştıkları artık bilinen bir gerçektir. Hayvanların dillerini anlamak için harıl harıl çalışan bir çok bilim adamı vardır. Günümüzde yunus balıklarının çıkardıkları bazı seslere anlam verilebilmiştir.

Zoologların hayali, Allah bilir, birgün gerçekleşebilir.

# 59:

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُودَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ
{79}
وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِتُحْصِنَكُم مِّن بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنتُمْ شَاكِرُونَ {80}

**“Bunu (bu hükmü) Süleyman’a bellettik. Onların hepsine de hükümdarlık ve bilgi verdik. Dâvud’a dağları ve kuşları boyun eğdirdik, onunla berâber tesbih ediyorlardı. Biz (bunları) yaparız.”**

**“Ona, sizi, savaşın şiddetinden korumak için zırh yapmayı öğretmiştik. Ama siz şükrediyor musunuz ki?”** (Enbiya, 79-80)

# 60:

**“Süleyman’a fırtınayı (boyun eğdirmiştik). Onun emriyle, içinde bereketler yarattığımız yere akıp giderdi. Biz her şeyi (yapmasını) biliriz.”**



وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ {81}

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَن يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ {82}

**“Şeytanlardan, onun için denize dala(rak inciler çıkara)n ve bundan başka işler gören kimseleri de (onun emrine verdik). Biz onları, onun için koruyor (onun emri altında tutuyor)duk.”** (Enbiya, 81-82)

# 61:

**“Yoksa sen, Kehf ve Rakim sâhiplerinin, bizim şaşılacak âyetlerimizden bir âyet olduklarını mı sandın? (Onlardan daha acâip nice âyetlerimiz var ki, gözünüzün önünde her an tekrarlanmaktadır. Fakat siz onların farkında değilsiniz.)”**

Kehf, dağda bulunan mağara; Rakim de mağaranın bulunduğu dağın adıdır. Yahut Ashâb-ı Kehf’in isimlerini taşıyan kitâbenin yahut Ashab-ı Kehf köpeklerinin adıdır. Bir rivayete görede Ashâb-ı Kehf başka, Ashâb-ı Rakim de başkadır. Ashâb-ı Rakim, Beydâvi’nin anlattığına göre Buhârî ve Müslim’de kıssaları anlatılan üç yolcudur. Bu üç kişi, yağmura tutulunca bir mağaraya sığınırlar. Birden yuvarlanan bir kaya, mağaranın ağzını kapatır, içeride kapanıp kalırlar. Sonra her biri, Hak rızâsı için yaptığı bir iyiliği anarak, o işin hatırı için mağaradan kurtarılmalarını Allâh’tan niyâz eder. Mağaranın ağzını tıkayan kaya, her birinin duâsı sonunda biraz açılır ve sonunda tamâmen açılır, kurtulurlar. Fakat bu üç kişinin Rakim ile ilgisi kuvvetli değildir. Celâleyn’in ifâdesine göre Rakim Ashâb-ı Kehf’in başına konan kitâbedir. Şimdi olayın nasıl olduğunu Kur’ândan dinleyelim:

**“O gençler mağaraya sığındılar: “Rabb’imiz, bize katından bir rahmet ver ve bize şu işimizden bir kurtuluş yolu hazırla!” dediler.”**

**“Bunun üzerine mağarada nice yıllar onların kulaklarına (perde) vurduk (onları hiç uyandırmadan uyuttuk)”**



**“Sonra onları uyandırdık ki,(onların uyuma müddetleri hakkında ihtilaf eden) iki zümreden hangisinin, (onların) kaldıkları süreye daha iyi hesâbedeceğini bilelim.”**

**“Biz sana onların haberlerini gerçek olarak anlatıyoruz: Onlar Rablerine inanmış gençlerdi. Biz de onların hidâyetlerini artırmıştık.”**

**“Kalblerini (sabır ve metânetle) bağla(yıp kuvvetlendir)miştik. (Kıralın**

**önünde) kalktılar, dediler ki: "Rabb'imiz, göklerin ve yerin Rabb'dir. Biz O'ndan başkasına Tanrı demeyiz. Yoksa saçma söylemiş oluruz."**

**"Şunlar, şu kavmimiz, O'ndan başka tanrılar edindiler. Onların tanrı olduğunu açıklayan bir delil getirmeleri gerekmez miydi? Allâh'a karşı yalan uydurandan daha zâlim kim olabilir?"**

**"(İçlerinden biri şöyle dedi): Mâdem ki siz onlardan ve Allâh'tan başka taptıkları şeylerden ayrıldınız, o halde mağaraya sığının ki, Rabb'iniz size rahmetinden yaysın (rızkımızı açıp bollaştırsın) ve (şu) işinizden size yararlı bir şey hazırlasın."**

Bu konuşmadan sonra uykuya dalmışlardır. Şimdi onların uykudaki durumları tasvir edilmektedir:

**"Güneşi görürsün, doğduğu zaman mağaralarından sağa doğru eğiliyor, battığı zaman sola doğru onları makaslayıp geçiyor (hiçbir halde onların üzerine düşüp kendilerini rahatsız etmiyor) ve onlar, mağara (dehlizin)den geniş bir açıklık içindedirler. Bu (durum), Allâh''n âyetlerindendir. Allâh kimi doğru yola iletirse o, yolu bulmuştur; kimi de sapıklığında bırakırsa, artık onun için yol gösteren bir dost bulamazsın."**

**"Uykuda oldukları halde sen onları uyanıklar sanırsın. (Uyudukları yerde) onları sağa sola çeviririz. Köpekleri de girişte iki kolunu (ön ayaklarını ) uzatmıştır. Çıkıp da onlara baksaydın, mutlaka onlardan dönüp kaçardın. Ve onlardan için korku dolardı."**



Burada onların uyuma sahnesi kapanmakla ve uyanmalarını gösteren yeni bir perde açılmaktadır:

**"Yine böyle (kudretimize bir işâret olarak) onları dirilttik ki, kendi aralarında (birbirlerine) sorsunlar: İçlerinden biri: "Ne kadar kaldınız?" dedi. "Bir gün, ya da günün bir parçası (kadar kaldık)." Dediler. (Fakat işin içyüzünü iyice bilmediklerinden herşeyi en iyi bilenin Allâh olduğunu ifade ettiler): "Ne kadar kaldığınızı Rabb'iniz daha iyi bilir, dediler, birinizi şu gümüş (para) ile şehre gönderin, baksın, hangi yiyecek daha temiz (lezzetli) ise ondan size bir azık getirsin; fakat çok dikkatli davransın, sakın sizi birisine sezdirmesin."**

**"Çünkü onlar sizi ellerine geçirirlerse taşlayarak öldürürler, yâhut kendi dinlerine döndürürler ki o taktirde aslâ iflâh olamazsınız."**

Rivâyete göre gönderilen genç, çarşıda alışveriş yaparken üzerinde elinden kaçtıkları Kral Dakyanus'un adı bulunan paraları verince, halk bunu hazine bulmuş sanarak Kralın huzûruna götürdüler. Aradan çok zaman geçmişti. Halk hristiyan olmuştu. Kral da hıristiyandı. Genç, krala kaçmaları olayını anlatınca kral ve şehir

halkı mağaraya gittiler. Onları bulup konuştular. Sonra bunlar, tekrar uykuya daldılar. Kral, onları mağaraya gömdü ve üzerlerine mescid yaptı. (Envâru't-Tenzil)

**(Nasıl onları uyutup sonra uyandırdıksa yine) böylece onları (bâzı insanlara) buldurduk ki, Allâh'ın (öldükten sonra diriltme) va'dinin gerçek olduğunu ve kıyâmetin mutlaka geleceğini; onda aslâ şüphe olmadığını bilsinler. (Bulanlar), o sırada kendi aralarında onların durumlarını tartışıyorlardı: "Onların üstüne bir binâ yapın!" dediler. Rab'leri onları daha iyi bilir. Onların işine gaalip gelenler (onların durumlarını iyi bilenler veyâ onların işini başarıya ulaştırıp tevhidi yerleştirenler): éMutlaka onların üstüne bir mescid yapacağız." Dediler (ve bir mâbed yaptılar)."**

**95 KAYNAKLAR**

Böylece Ashâb'ı Kehf perdesi kapanmaktadır.Şimdi Kur'ân,onların sayısı üzerinde tartışanlar hakkında bir sahne göstermektededir:

**"Onlar üç (kişidir) , dördüncüleri köpekleridir." Diyecekler:"Beştir,altıncıları köpekleridir."diyecekler.Hep görünmeyene taş atıyorlar ( bunlar ) .( Hayır ),yedidir,sekizincileri köpekleridir." Diyecekler. De ki: "Onların sayısını Rabb'im daha iyi bilir.Onları bilen azdır.Onun için onlar hakkında , sathi tartışma dışında, derin münâkaşaya girme ve onlar hakkında bunlardan hiçbirine bir şey sorma."**

**"Hiçbir şey için "Bunu yarın yapacağım"deme."**

**"Ancak "Allah dilerse (yapacağım)" (de). Unuttuğun zaman Rabb'ini an ve"Umarım Rabb'im beni,doğruya bundan daha yakın bir bilgiye ulaştırır." de."**

**"(Onlar),mağaralarında üçyüz yıl kaldılar.Dokuz (yıl) da ilave ettiler.(Yani üçyüz dokuzyıl kaldılar:Güneş takvimine göre üçyüz yıl,ay takvimine göre üçyüz dokuz yıl eder.)"**

**"De ki: "Onların ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir.Göklerin ve yerin**

**gaybı O'nundur.O ne güzel görendir,ne güzel işitendir! Onların, O'ndan başka bir yardımcısı yoktur. Ve O, kendi hükmüne kimseyi ortak etmez."**

**"Rabb'inin Kitab'ından sana vahyedileni oku:O'nun sözlerini değiştirecek kimse yoktur. O'ndan başka sığınılacak bir kimse (de) bulamazsın.***(Kehf:9-26)*

**96**

# 62:

# HZ.PEYGAMBER 1400 SENE ÖNCESİNDEN (ŞÖYLE) BUYURUYOR:

İstanbul'un islâm eliyle fetholunacağını ve Hazret-i Sultan Mehmet Fatih'in yüksek bir mertebe sahibi olduğunu haber vermiş. Haber verdiği gibi zuhur etmiş.(Camiüs Sağir Cilt:11,Sh.206)

İslâm inancında önemli yeri olan tevekkül düşüncesini meskenet (uyuşukluk ve tembellik )sananlar için Sultan Mehmed'in tutumu ve davranışları örnek olmalıdır.Çünkü keşif ve kerametini yakından görüp inandığı Akşemseddin Hazretlerinin fetih müjdesi karşısında Sultan Mehmed asla gevşememiş ,madde ve mânâ alanında en ufak bir hata ve gaflete düşmemek için bütün gücü ile ordusunu kuvvetlendirmeye çalışmıştır. Onun stratejik bir tedbir olarak 4 ay gibi bir sürede Rumeli Hisarını inşa ettirmesi , bu günün imkânlarıyla dahi olağan üstü bir başarıdır. O hisar ki , kûfi hatlar ile Muhammed (s.a.v ) ismini resmetmekte ve Bizanssın sinesinde silinmez bir mühür teşkil etmekteydi. Fatih , ebediyyen duracak olan bu eserin mimarisini sadece o Zâtın (s.a.v) doğduğu ayda başlamıştır. (Efendimizin dünyayı şereflendirmesi, Rebiülevvel ayının 12. Pazartesi gününe rastlar. 1542 senesinde bugün, 3 Nisan Pazartesi gününe tevafuk etmişti.) Hisarın bitirilme tarihide son derece dikkat çekicidir.

Yüce Padişah hisar inşaatında çalışan 5000 usta ve yaklaşık 10000 işçiyle birlikte, paşaları da dahil olmak

**97**

üzere gerektiğinde taş taşımış ve hisarın Peygamberimize (s.a.v) ait bölümünün Regaip Kandili gününde bitirilmesi sağlanmıştır.Bu tarih , 1452 yılının 12 Ağustos Cuma günüdür.

Allah ve Peygamber aşkıyla yanıp, tutuşan ve Bizansın bağrına O Zatın (s.a.v) mübarek ismini bir mühür olarak perçinleyen Fatih'in çağ açıp kapayan zaferlerinde , işte bu sır yatar.Ve Fatih, Peygamberler Peygamberinin (s.a.v) medhine, bu sırla nâil olmuştur.

**Hisar inşaatında , belki Fatih'in dahi ilk önceleri düşünemediği bir güzellik daha vardır. Çünkü hisarın başlama ve bitiş tarihleri arasında tam 132 gün geçmiştir ve bu sayı, "Muhammed" kelimesinin ebced hesabıyla bulunan değerine eşittir.**

Boğaza bu muhteşem mühür vurulduktan sonra , sıra fethin başlama tarihini tesbit etmeğe gelmiştir.

Acaba bu tarih neydi?

Aslında İstanbul'un fetih tarihi , Hacı Bayram Veli Hazretleri tarafından Akşemseddine çok önceleri söylenmiş ve hicri 857,( miladi 1453 ) olarak belirtilmişti.

Peki ama nasıl ?

Peygamberimiz (s.a.v) ,İstanbul'un mutlaka feth edileceğine dair Hadis-i Şeriflerinde, İstanbul'u "Belde-i Tayyibe" olarak nitelemişti.Sebe suresinin 15.âyetinde de geçen "Beldetün tayyibetün "(Belde-i Tayyibe)kelimesinin ebced hesabındaki karşılığı 857 idi.

Ve şimdi hicri 857 (miladi 1453 ) yılına girilmiş ve harekete başlama zamanı gelmişti."Fatih" mertebesine erişmenin eşiğinde bulunan Sultan Mehmed ,Akşemseddin ,Molla Gürani ve Akbıyık gibi nice veliler halkasıyla çevrili olarak 100 bin kişilik bir orduyla Edirne'den yola çıktı.



Karadan ve denizden bir kelepçe gibi İstanbul surlarını pençesine alan Türk-islâm ordusu, taktik ve strateji sanatının göz kamaştıran bir uygulamasını sergiliyordu.Donanmanın karadan denize indirilmesi ise , yalnız azim ve iradenin değil , madde ve mânâ tezinin ortaya koyduğu , başarılması imkansız görülen bir mucize idi.Ancak kuşatma,2 aya yaklaşmasına rağmen birtürlü neticelenmiyordu.Aynı gün Akşemseddin Sultan Mehmed'e ,şu mısraları okuyarak fetih müjdesini verdi.

**Yarın sabah şu kapıdan hisara yürüyüş ola,**

**İzn-i Hüda ile dahi feth nasip ve müesser ola ,**

**Ezan sedası ile, surun içi dola,**

**Gün doğmadan gaziler , sabah namazın hisar içinde kıla.**

Ve Akşemseddin bunları söyledikten sonra,has öğrencilerinden olan Ulubatlı Hasan'ı gizlice çağırarak müjdeyi bir sır olarak onada verdi.Sabaha karşı Türk askerleri ,Rum ateşi, kızgın yağlar,ok taş tağmuru altında şehitlik yarışına başladılar.Ve Türk bayrağı , Ulubatlının eliyle Topkapı Burçlarında dalgalandı.Mucize gerçekleşmiş , ve İstanbul feth edilmişti.Binbir türlü sırla dolu olan bu fetihte , surların dibinde bir başka güzellik daha tecelli ediyor ve vücudu delik deşik olan yağlarla kavrulmuş Ulubatlı Hasan'ın simasından tatlı bir tebessüm yayılıyordu.Çünkü bu mübarek asker,şehit olmadan biraz önce,surların tepesinde Fahr-i Kainat efendimizi seyretmişti.Fatih ,Ulubatlının yerde gül gibi açılan çehresini gördüğünde üzerine kapandı,onu kokladı,ağladı ve;"Mânâ kardeşim benim" dedi.İstanbul sana değermiydi ?



Evet , Peygamberler Peygamberinin (s.a.v) müjdesi gerçekleşmiş ve yeni bir devir açılmıştı artık. (*Zafer Dergisi 101/7-8*)

## 63

# KÂİNAT'IN SIRRINI ÖĞRENMEK DİNİ BİR VAZİFE MİDİR ?

{190}إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَاخْتِلاَفِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ لِّأُوْلِي الألْبَابِ

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىَ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ رَبَّنَا مَا
خَلَقْتَ هَذا بَاطِلاً سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ {191}

رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ {192}

Meâli Şerifi:

**“ Göklerin ve Yerin mülkü Allah’ındır, ve Allah şeye Kâdirdir.Elbette o göklerin ve yerin yaratılışında, ve gece ile gündüzün ard arda gelişinde deliller vardır…**

**Onlar ki Allah’ı ayak üstü , otururken , yanları üzerine yatarken , zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışını iyice düşünürler. Ey Allah’ımız derler: Sen bunu boşa yaratmadın ,büyüksün ,bizi bu sebepten ateş azabından koru .Allah’ımız çünkü sen kimi o ateşe sokar isen onu muhakkak rüsvay ve perişan etmiş olursun ve zalimlerin yardımcısı yoktur.”**

*( Âli İmran :190-192 )*

Bu âyeti kerimeleri tefsir bir hadisi şerif Elmalı’lı merhumun tefsirinde ,( c.2, shf.1256) nulunmaktadır, oradan naklediyoruz. Bu hadisi şerif Hz .Ömer’in oğlu Hz . Abdullah’dan rivayet edilmiştir. Tercümesi şöyledir: “Hz. Aişe anamıza ,Resûlallah



efendimizden gördüğün şeylerin en acaibini bana söylermisin , dediğimde, çok ağladı ve şöyle buyurdu(onun her işi acaibattandı (Bir gece bana geldi ve yattı.Sonra benden ibadet etmek için izin istedi ben de “Ya Resûlallah ! Ben senin yakınlığını severim, me’zunsunuz” dedim.Kalktı. Odadaki su tulumunu aldı.Abdeast aldı.Çok suda kullanmadı. Sonra namaza durdu,KUR’AN okurken ağlıyordu.Sonra iki elini kaldırdı, yine ağlıyordu. Hattâ göz yaşlarının yeri ıslattığını gördüm.O arada Bilâl geldi,kendisinden sabah ezânını okumak için izin

istiyordu. Baktı ki ağlıyor,kendisine:”Ya Resulallah ,” dedi “Allah Teâlâ senin geçmiş ve gelecek günahlarını afv etmiş olduğu halde ağlıyor musun ?” “-Ya Bilâl : Şükür eden bir kul olmayayımmı?” dedi sonra da buyurdu ki” – **Nasıl ağlamayayım ?** Allah’ü Teâlâ bu gece (İNNE Fİ HALK (İS SEMAVATİ….) âyetlerini inzal buyurdu,VAY BUNU OKUYUP DA BU MEVZUDA TEFEKKÜR ETMEYENE?” Diğer bir rivayete göre de :”-VAY BUNU ÇENELERİ ARASINDA ÇİĞNEYİP DE BUNU İYİCE TEEMMÜL ETMEYENE” buyurdu. Arapçada: Tefekkür ve teemmül düşünceyi fi’le çevirmeye denir.(*Bu hadis-i şerif’2in metni esbbâbı vurûdil –Hadis’de ve İmam Kuşeyri’2nin Risalesinde tahric olunmuştur.)*

# 64

Ebû Heyseme , Cerrirden , Suheylden , Babasından Ebû Hureyre (R.A) nın şöyle buyurdukları naklolunmuştur:Hazreti Ebû Hureyre, Hac mevsiminde Mekke-i Mükerrreme’nin haremi şerifinde oturup müjde mahiyetinde şöyle buyuruyorlardı:

-(Ey Ferûh oğulları! Yaklaşın:

Şayet ilim Süreyyâ yıldızında kalmış olsa, içinizden ona ulaşıp ilmi alacak bulunacaktır.) Araplar islamiyetten evvel arap olmayana bilhassa acemlere ve orta Asyalılara Ferruh oğulları derlermiş.

*(ilim ve iman kitabı shf.128.Tahkik Arnavut hoca)*



# 65:

## TERCEMESİ

**Yine Ebû Hüreyre radiya’llâhu anh’**den:

Şöyle demiştir: “Nebiyy-i Ekrem salla’llâhu aleyhi ve sellem’den iki kap (dolusu )ilim belledim.Bunlardan birini (size) açtım.Diğerine gelince onu meydana çıkaracak olsam benim şu boğazım kesilir.”

**NOT:** Ebû Hüreyre’den nisyânın ref’i, hadd-i hesaba gelmeyen mu’cizât-ı Nebevviyeden

biridir.**Salla'llâhu aleyhi ve sellem.**

Ebû Hüreyre **radiya'llâhuanh'**in neşr ve ifşâ ettiği ilmin hangi nevi'den olduğu merviyyâtından ma'lumdur.Ketmettiği ilim acaba ne idi ? Bazıları ilerde ümmetin başına gelecek fiten ve mesâibe, Kıyâmetten evvel ümmetin giriftâr olacağı ahvâle ait ulûm idi derler ki ,bunlardan bazılarının vukûuna re'yü'l-ayn müşâhede bile etmiştir.Politika galeyanlarının tozu dumanı içinde ferman dinleyecek ve hakka samim-i vicdânından kulak verecek halde olmayanlara karşı bildiğini açıkca söylemek kendileri gibi bi-taraf ve fitneden mütebâit bir zât için hakikaten tehlikeli idi. Ebû Hüreyre'nin maksûdunu böylece tefsir edenler ;

"Altmıiıncı senenin başına ve çocukların devr-i emâretine yetişmekden Allah'a sığınırım.." demiş olmasını da'vâlarına delil ittihâz ederler.Bazıları da ehl-i şühûd ve irfâna muhtas olup ilm-i şeriatın neticesi ve Resûl aleyhi's-salâtü ve's-selâm'a muhabbet



ve hüsn-i mütâbeatın semere-i celilesi olan ve ağyârın tetâvül-i çeşm-i idrâkinden masun kalan ilm-i esrârdır derler.Vallâhu a'lem bi-murâdihi.

# 66/a:

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَّحْجُورًا {53}

**"O,iki denizi birbirine salmıştır.Bu,tatlı,susuzluğu giderici;şu tuzlu ve acıdır.Ve ikisinin arasına birbirine kavuşmalarına engel olan bir perde koymuştur(hiç birbirine kavuşmazlar)."** (Furkan, 53)

# 66/b:

# Bazı denizlerin suları birbirine karışmaz.

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ{19}

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيَانِ{20}

**“İki denizi salıvermiş ve birbirine kavuşuyorlar.”**

**“Birbirine karışmalarına engel bir perde var aralarında.”**(Rahman/19-20)

Pek az müslümanın ilgisini çeken bu iki âyet-i kerîme dünyaca ünlü deniz araştırmacısı Fransız Jaques Cousteau (Kaptan kusto) ‘yu adeta çarpmıştır.

Kur’ân-ı Kerim hakkında söylediği veciz övgünün sebebini Kaptan Kusto’nun kendisinden dinleyelim.

“Bazı araştırmacıların farklı deniz kütlelerini birbirinden ayıran engellerin bulunduğuna dair ileri sürdükleri görüşleri inceliyorduk. Araştırmalar sonunda gördük ki Akdeniz’in kendisine has sıcaklığı, tuzluluğu ve yoğunluğu var. Aynı zamanda kendine has canlıları barındırıyor.Sonra Atlas Okyanusundaki su kütlesini inceledik ve Akdeniz’den tamamen farklı olduğunu gördük.**Bu iki su**



**kütlesi ,Cebel-i Tarık Boğazı’nda birleşiyor ve bu birleşme binlerce yıldan beri sürüyordu.**Buna göre bu iki denizin karışması ve sonuç olarak tuzlulukta , yoğunlukta ve ihtiva ettiği madde oranında eşit veya eşite yakın bir durumda olmaları gerekiyordu.Oysaki böyle bir durumun mevcut olmadığını yani su kütlelerinin **birbirine karışmadığını , her iki denizin yakın kısımlarında müşahade ettik.**

Bunun üzerine yapmış olduğumuz araştırmalarda bizi şaşırtan bir durumla karşılaştık.Çünkü, bu iki denizin karışmasına ,birleşme noktasında bulunan harika bir su engeli mani oluyordu. Aynı türdeki su engeli 1962 yılında Alman ilim adamları tarafından Aden Körfezi ile Kızıldeniz’in birleştiği Babü’l Mendep boğazında da bulunmuştu. Sonraki araştırmalarımızda , farklı yapıdaki bütün denizlerin birleşme noktalarında aynı su engelinin bulunduğunu müşahade ettik.”

Denizlerdeki su engeli konusundaki açıklamasından sonra , yakın arkadaşı ve daha önceleri müslüman olan tıp profesörü Dr. Maurice Bucaille , Kaptan Kusto’ya bu söylediklerinin yeni bir buluş olmadığını çünkü bunun Kur’ân’da açıkça belirtildiğini söyledi.

Bu sözler Kaptan Cousteau’yu büyük bir şaşkınlık içerisinde bırakmış ve Kur’ân’dan gösterilen yukarıdaki âyetleri büyük bir hayranlıkla dinledikten sonra şunları söylemiştir.

**“Modern ilmin 14 asır geriden takip ettiği Kur’ân ,ben şehadet ederim ki Allah’ın kelâmıdır.”**

# 67/a:

وَيَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَن شَاء اللَّهُ وَكُلٌّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ
{87}



**“Sûr’a üflendiği gün göklerde ve yerde bulunan kimseler , hep korku içinde kalır.Yanlız Allah’ın diledikleri ( korkmazlar ) , Hepsi boyun bükerek O’na gelirler.”** (Neml , 87 )

# 67/b:

{19}وَلَهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِندَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ
{20}يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ

**“Göklerde ve yerde kim varsa hepO’nundur. O’nun yanında bulunanlar, O’na kulluk etmekten büyüklenmez ve yorulmazlar.”**

**“Gece gündüz tesbih ederler,hiç ara vermezler (asla bıkmazlar.Onlar için ibâdet tabiî ve aralıksızdır).”** (Enbiya , 19-20)

# 67/c:

{15}وَلِلّهِ يَسْجُدُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلالُهُم بِالْغُدُوِّ وَالآصَالِ

**“Göklerde ve yerde olanların hepsi, ister istemez Allah’a secde ederler. Gökleri de sabah akşam (uzanıp kısalarak O’na secde etmektedirler.)”**(Râd,15)

# 67/d:

{16}أَأَمِنتُم مَّن فِي السَّمَاء أَن يَخْسِفَ بِكُمُ الأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ

{17}أَمْ أَمِنتُم مَّن فِي السَّمَاء أَن يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ



**“Gökte olanın , sizi yere batırmayacağından emin misiniz ? O zaman yer,birden sallanmağa başlar (ve siz yerin dibine geçersiniz.)”**

**“Yoksa siz , gökte olanın üzerinize taş yağdıran (bir fırtına) göndermeyeceğinden emin misiniz ?**

**(O zaman tehdîdim nasılmış bileceksiniz.)”** (Mülk,16-17)

# 68/a:

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِن دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاء قَدِيرٌ {29}

**“Gökleri ve yeri ve bunların içine yaydığı canlıları yaratması da O’nun**

**âyetlerinden (birliğinin ve kudretinin işâretlerinden)dir. O,dilediği zaman onları (tekrar) toplamağa da kadirdir.”**(Şûrâ,29)

# 68/b:

Dünyanın dışında başka gezegenlerde canlı yaratıklar var mı ? Varsa ne kadar uzağımızdalar ? Acaba akıllı varlıklar mıdır ? Onlarla haberleşmeyi sağlayabilecek miyiz ? Uçan daireler söylentisi doğru mudur, yoksa bir asparagas mıdır ?

Bunlara benzer birçok soru son senelerde yalnız bilim adamlarının değil,kitle haberleşme araçları vasıtasıyla köydeki çobanın merak ettiği konudur.

İnsanların bu konuya ilgileri o kadar fazla olmuştur ki; onların bu heyecan dolu meraklarını istismar ederek palavralar atan ve bunları yayınlayarak büyük şöhret ve para sahibi olanlar da mevcuttur.

Öyle ki ,bu gözü açıklardan bazıları yeni bir din dahi kurdular.Allah’a ve Peygamberlere değil,uzaylı yaratıklara inanan ve bunlara ümit bağlayan kişiler türemektedir. “ Uzaylı yaratıklar dini”ne mensup birisine



göre dünyada hayatı başlatan , ilim ve medeniyeti getiren kişiler hep bu uzaylılardır.

Bu iddialar,eleştirilemeyecek kadar kanıtsız ve saçma olduğundan ciddiye alınamazlar.Zaten bu gibi iddialara kültür seviyesi çok düşük olanlarla , içinde bulunduğu aşağılık duygusunu bastırıp bu ilginç fikirle çevresinin dikkatlerini üzerine çekmek hevesinde olan ruh hastaları kanabilmektedir.

Gelelim esas sorumuza…

Güneş sisteminin dışında canlı mahluklar var mıdır ?

Bu soruya bir müslümanın olumsuz cevap verebilmesi için iki yol vardır.

**Birincisi:** Allah’ın kelâmı Kur’ân-ı Kerim veya O’nun reûlü Hz. Muhammed (s.a.v)’nin hadîslerinde bu konuyla ilgili olumsuz bir hüküm bulmamız gerekir ki , böyle bir hüküm yoktur.

**İkincisi:**Uçsuz bucaksız kâinattaki milyar kere milyardan çok daha fazla olan yıldız sistemlerini bir gezegen dahi ihmal etmeksizin tek tek inceden inceye

araştırdıktan sonra cevap vermektir. Bu da mümkün olmayacağına göre "uzayda başka canlılar var mı?" sorusuna verebileceğimiz ilk mantıklı cevap **"olabilir"** dir.

Ancak "olabilir" i "olur, vardır" şeklindeki kesin yargıya çevirebilmek içinde önümüzde iki yol vardır:

**Birincisi;** Allah'ın kelâmında buna bir cevap bulmaktır.

**İkincisi;**Uzaylılarla bağlantı kurup kanıtlamaktır.Bizi şu anda ilgilendiren birinci şıktır.Şimdi beraberce Kur'ân-ı Kerîm'in 42/49 âyetini ,inceleyelim.

Âyetin anlamını bir kez daha okuyunuz ve altı çizili –dabbe- kelimesine dikkat ediniz.Şimdi bu kelimenin anlamını araştırmalıyız. Eğer Kur'ân-ı Kerîm'in başka âyetlerinde bu kelimenin tanımını bulabilirsek bizim için çok daha uygun olur. Öyleyse 24/45 âyetine bakalım:



**"Allah her"** "dabbe"**yi bir sudan yarattı. Bunlardan kimi karnı üzerinde yürür**,**kimi iki ayak üzerinde yürür, kimisi de dört** (ayak) **üzerinde yürür.Allah dilediğini yaratır.**

Demek ki "dâbbe", karnı veya iki ayağı yahut dört ayağı üzerinde yürüyen ve sudan yaratılmış bulunan tüm canlılara verilen genel isimdir.

Peki, bu kelimenin kapsamı içerisine iki ayak üzerinde yürüyen insanda girebilir mi?Bu sorunun cevabını (35/45), (8/22) ve (8/55) âyet-i kerîmeleri olumlu olarak veriyor.

Acaba "dâbbe" kelimesinden kasıt gökte uçan kuşlar olamaz mı, zira onlarda iki ayak üzerinde yürüyorlar ? Evet kuşlarda kasdedilmiş olabilir;ama sadece gökte yani dünya atmosferindekiler değil, zirâ âyette geçen –es-semavat- göğün çoğulu olup fezayı kasdetmektedir.

Acaba göklerdeki bu canlı yaratıklardan kasıt cinler ve melekler olamaz mı ? Hayır olamaz. Çünkü cinler ve melekler sudan yaratılmamıştır.Ateşten ve nurdan yaratılmışlardır.Yukarda meâlini verdiğimiz âyet "dabbe"nin sudan yaratıldığını ifade etmektedir.

ARTIK ŞU SONUCA VARABİLİRİZ:

DÜNYAMIZIN DIŞINDA SUDAN YARATILMIŞ VE TABİATIYLA SUYA İHTİYAÇ DUYAN CANLILAR VARDIR.BUNLAR İNSAN GİBİ AKILLI YARATIKLAR OLABİLECEKLERİ GİBİ SADECE HAYVAN DA OLABİLİRLER.(Kur'ân En Büyük Mucize sh.135-137)

# 69/a:

{7}وَالسَّمَاء ذَاتِ الْحُبُكِ

**“(Çeşitli) yolları bulunan göğe andolsun ki”** ( Zariyat:7)

# 69/b:

**ALLAH’ü Taâla** hazretleri kolaylık olsun diye,insan

**108**

için, denizde ve karada dağlar arasından geçen yollar yarattığı gibi, semâ’da da yollar yaratmıştır.

Bu konuyu açıklayacak bir kaç âyeti kerime sunalım.

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

**“…O’dur sizi karada denizde yürüttüren…”** (Yunus:22 )

{31}وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَن تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

**“Yeryüzüne , insanları çalkalamamak için sabit dağlar yarattık ve aralarında pek çok yollar var ettik ki,doğru gidesiniz.”** (Enbiya:31)

**“o hareli yollara sahip semâ hakkı için yemin ederim ki –ey kâfirler-siz ihtilafa düşen bir söz içindesiniz.**(Zariyât:7) diğer bir müfessirde bu âyeti kerimeyi şöyle tefsir etmiştir.

**“Kıvırcık saç gibi yolları olan semâ hakkı için”**

Bu bir yemindir..Bundan,bu yolların ne kadar ehemmiyetli olduğu ortaya çıkıyor.İnsanlara,gökteki Ay’ı Yıldızları ve Güneş’i emrinizde kıldık denildiğine göre,oralara gitmenin de bir yolu olması gerekir.İşte âyeti kerime böyle bir yolun olduğunu asırlar önce bildirmiştir.

Asrımızda fezaya atılan müsbet adımlar bu hakikatı âşikar kılmaktadır.(Kur’ân Işığında Göklerin Fethi Sh.117-118)

**109**

# 70/a:

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَن تَنفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانفُذُوا لَا تَنفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ{33}

**“Ey cinler ve insanlar topluluğu,göklerin ve yerin bucaklarından geçip gitmeğe gücünüz yeterse geçin gidin. Ancak kudretle geçebilirsiniz.”**(Rahman:33)

# 70/b:

Böylece insan,**Cenab-ı Hakk**’ın varlığına, kuvvet ve kudretine delâlet eden Semâ’daki ve nefislerinde(vücutlarında,kafada, ve bedende) olan kudrete delâlet eden sırları görüp muayyen bir hadden sonra aczini bilip duracak,imân edecektir.Etmiyenlerden de **Cenab-ı Hak** hesap soracaktır.

**Bu âyeti kerime,insanın ufuklardaki Cenab-ı Hakkın kudretlerini göreceğini bildiriyor,yani ,insan yerküreden ufuklara ve Gök cisimlerine çıkacaktır,**diyor.

Diğer bir âyeti kerîmede ise Hak Taâla insanlara ,Semâya çıkabilmek için; gereken her işi yapan, her tehlikeye karşı duran, tahakküm ve idaresi gayet muhkem olan(Sultan kelimesinin izahıdır.)bir araç olmadıkça başlarına neler geleceği hususunda

onlara şöyle hitap ediyor:

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَن تَنفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانفُذُوا لَا تَنفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ{33}
فَبِأَيِّ آلَاء رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ{34}
يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنتَصِرَانِ{35}

**110**

**"…Semaların ve ülkelerin birinden diğerine geçmeye gücünüz yetiyorsa –ki bir kudret**(Sultan) **olmadıkça asla geçemezsiniz-haydi geçin."**

**"O halde Rabbınızın hangi nimetlerini yalan sayabilirsiniz."**

**"Üzerinize dumansız ateş parçaları ve bakır saldırır o zamanda muvaffak olamazsınız"**(Rahman:33-35)

Âyette , gök ülkeleriyle birlikte yer ülkeleri de anılmıştır ki bundan cismânî yani bir vasıta olmadan,bir yerden diğer yere gidilemeyeceği çıkar.

**"Fenfuzû"** âyetinden,durmayın,çare arayın,nüfûz edin ister yer ülkelerinden olsun,ister Gök ülkelerinden olsun.

Ve bu bir emirdir.

Yer ülkelerini ve semâ ülkelerini kapsayan bu cümleden sonra, diğer bir âyeti kerime geliyor ki o da bu kudretin azametinden bahsediyor.Birinci âyette,bu ülkelerden birine geçilir fakat bir sultan gerekir deniliyordu.Burada ise konu değişik umumdan intikal ediliyor.Birinci âyette önce anılan kısımdan anlatılıyor ve semâvât ülkesine nüfûz etmekte bir özellik vardır.Bu âyette dumansız ateş parçaları ve bakırcılar karşınıza çıkabilir deniliyor ki ,bu kısımda,çıkış sırasında kullanacağınız araç gibi olmamalıdır.O,sıcağa ve sert parça sadmelerine tahammülü olmalıdır, demek isteniyor.(Apollo bir parçanın kendisine çarpmasından dolayı yakıt deposu delinip yolculuğu tamamlamadan geri dönmüştü.)

Âyette , parantez içi olan " Bir kudret (Sultan) olmadıkça asla geçemezsiniz"cümlesi,sonraki"muvaffak olmazsınız"cümlesinin sebebini izâh edip öyle tehlike ve felaketlere karşı duracak kuvvet ve kudrete sahip bir araç olmadıkça çıkamazsınız demek olduğunu izâh etmek içindir.

Bu mânâyı içine kapsayan diğer bir âtette “Yassa’adu” kelimesidir.Bunu daha evvel sunmuştuk.(Kur’ân Işığında Kainat ve Göklerin Fethi Sh.123,124)

# 71/a:

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ{17}
فَبِأَيِّ آلَاء رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ{18}

**“(Allah) iki doğunun ve iki batının Rabb’idir.”**
**“Şimdi Rabb’inizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?”**(Rahman,17-18)

# 71/b:

**“ Senden azâbı çabuk istiyorlar.Allah sözünden caymaz (bir süre geciktirse de mutlaka dediğini yapar.O acele etmez).Rabb’ın yanında bir gün, sizin saydıklarınızdan bin yıl gibidir.”**(Hac,47)

# 72:

قُل لَّئِنِ اجْتَمَعَتِ الإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَن يَأْتُواْ بِمِثْلِ هَـذَا الْقُرْآنِ لاَ يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا{88}

**“De ki:”Andolsun, eğer insan(lar) ve cin(ler) şu Kur’ân’ın bir benzerini getirmek üzere toplansalar,yine onun benzerini getiremezler.Birbirlerine arka ol(up yardım et)selerde (bunu yapamazlar).”**(İsra,88)

# 73:

# Cenab-ı Hakk'ın Şu Gayri Mütenâhi Fezada Çok Âlemleri Vardır

Yüce Kitabımız Kur'ân, Kâînata ait bütün sırları akıllara durgunluk veren bir sistem içinde açıklamıştır.

**Konunun asıl muhteşem yönü,bu açıklamaları yaparken 14 asır öncesinin insanında şaşkınlık yaratmamasıdır.Kur'ân gerçeklere ait açıklamaları yaparken,satırların üzerini âdeta ince tülle örtmüş ve zamanı gelmedikçe bu hikmetler anlaşılamamıştır.**

**Şimdi fizik ilmindeki en önemli konuların, Kur'ân'da nasıl apaçıkça bildirildiğini özetleyeceğiz.**

**Âyetleri ilim adamı dürüstlüğü içinde incelediğimizde, bunları hayret ve haşyetle sezeceksiniz.**

**İnsaf sahibi bir fizikçi bu âyetleri görünce , Kur'ân'ın günümüzde inzal olduğunu sanır.**

Ancak çok daha önemlisi , bu dört konuda modern fiziğin sebepler açısından hiçbir izah getirmemesidir.Fakat mukaddes kitabımızın bu konular hakkındaki açıklaması hayret vericidir.

## 1-KARA DELİKLER

Kur'ân'ın  kâinattaki karadelikler (Black holes) konusundaki açıklaması Vâkıa sûresinin 75 ve 76. âyetlerinde şu şekilde yapılmaktadır.

"FELÂ uksimu Bİ mevakıın nücum Ve İnnehu Lekâsemun Lev Tağlemune Âzim"

**"Hayır öyle yıldızların mevki'lerine yemin ederim ki , hakikaten bu büyük bir kasemdir, keşke bilmiş olsaydınız."**

Nücum kelimesi "yıldızlar" mânâsında olduğuna göre mevâkil nücum,yıldızların

mevki’leri demek olup mânâsı, yıldızların doğup battıkları yerleri,feza boşluğunda

**113**

takip ettikleri yolları,burçları,menzilleri,sönmeleri ve kıyamet gününde o hadsiz boşluğa saçılıp yayılmaları gibi hâdiseleri ihtiva eder.Bu âyetlerdeki fiziki gerçekler son derece nettir ve hiçbir insaf sahibinin tenkid edecek bir tek noktayı bile bulabilmesi mümkün değildir.

Çağımızın fiziği için enteresan olan 4 önemli konu vardır:

1. Kâinattaki kara delikler.

2. Gravidasyon(cazibe) ve jiroskobik hareket.

3. Parite (zideşler)

4. Zaman kavramı.

Kur’ân henüz yeni yeni aydınlanan bu 4 konudada apaçık kâideler getirmiş ve tarifler yapmıştır.

Arapça’da yemin,Türkçe’de olduğu gibi ,doğruyu söyleme vesilesi değildir.Arap lisanına has bir özellile bir delil,gerçeğin açıklanması için bir örnekleme mânâsında kullanılır.**Kur’ân’da geçen kasemlerin tamamı bu mahiyettedir.**Ancak kasemlerin dışında ,bu âyette olduğu gibi, **“ Felâ”** kelimesi olursa ,açıklanacak konunun fevkâlâde önemli olduğu anlaşılır. Zaten bu âyet “vâkıa” suresinde geçmektedir.”vâkıa” müthiş olay demektir.Ve umumi olarak Kıyâmeti anlatır.**Bu sûre içinde “felâ uksimu” ile başlayan bu âyette,madde dünyasında en müthiş olayın dilegetirileceği bildirilmektedir.**Nitekim âyetin ikinci bölümünde “hakikaten bu büyük bir kasemdir.(Örnektir,Şahittir),

Keşke bilmiş olsaydınız” denilmektedir.

Bu gün bir fizikçiye “Kâinatta en müthiş olay nedir?” deseniz,size:Yok olmuş yıldızların mevkileridir.” Manasında olan Black Holes (kara delik)diyecektir.Atomun yapısında,korkunç bir enerjinin varlığını özüne sindirip pusmuş bir çekirdek ile,onun etrafında,yani yörüngesinde akıp giden elektronlar mevcuttur.**”Yok olmuş yıldızların mevkileridir”manasında olan**

**114**

**Black Holes (Kara delik) diyecektir.Halbuki ilmin henüz vardığı ve büyük bir**

**hadise olarak kabul ettiği bu gerçeği kur'ân,14 asır öncesinden bildirmekte ve bu hadiseyi"hakikaten bu büyük bir örnektir" ifadesiyle gözler önüne sermiştir.**

Bilindiği gibi yıldızlar, hayat enerjilerini kaybedince önce atom çekirdeklerine , sonra da nötronlara dönüşüyorlar ve yıldızlar,bu nötron cazibesine dayanamayarak korkunç bir cazibe deliği haline geliyorlar.(Gravidanonal Collaps)işte yıldızın yok olmasına karşılık yerinde kalan bu esrarengiz noktaya,yıldız yerine (Kara Delik) deniyor ve bu delik civarına düşen herşey,onun tarafından esrarengiz bir şekilde yutuluyor.

**2-GRAVİDASYON (CAZİBE) VE JİROSKOBİK HAREKET:**

Modern fiziğin büyük bir ilgiyle ele aldığı bu konular,Tekvir Sûresinin (sure 81) 15 ve 16. âyetlerinde şöyle açıklanıyor.

- Felâ uksimu bil hünnes.

- El cevaril künnes.

"Hayır! Kasem ederim pusup gizlenene.

Yörüngelerinde akıp gidenlere."

Bu âyetlerde önemli olan kelimeler **Hunnes** ve **Kunnes** kelimeleridir.

**Hunnes tersine hareket,pusma,gücünü kendi içine sarma demektir ki , tam mânâsıyla gravidasyonu (cazibeyi) tarif etmektedir.**

**Kunnes ise,daha çok orbit(kanal-yuva-yörünge)mânâsına gelmektedir.**

**Önce temas ettiğim gibi,her iki âyette , çok önemli delil mânâsın gelecek olan"felâ uksimu"**

İle başlamaktadır.**Bu iki kısa âyet ,kâinatta iç içe cereyan eden iki önemli fiziki hareketi birlikte zikretmektedir.**



Şimdi fizikteki temel ünitelere bakalım.

**KÜNNES VE HÜNNES hali nerelerde vardır?**

**a-Bir atom ünitesini ele alalım.**

Atomun yapısında,korkunç bir enerjinin varlığını özüne sindirip pusmuş (Hûnnes ) bir çekirdek ile ,onun etrafında,yâni yörüngesinde (Kûnnes) akıp giden elektronlar.Bu ikili bir sistemdir ve yukarıdaki âyetlerden daha net bir şekilde tarif edilemez.

**b-Fizğin bir başka ünitesi olan Kuantlara ve boyut kanallarına bakalım.**

Modern fizikten bilmekteyiz ki,bir varlığın temeli olan kuant dalgacığı , gücüne göre boyutlardan bir kanal seçmektedir.Boyutlar , hareketsiz pusmuş,sinmiş,esrarengiz istikametlerdir. (Kûnnes )

Kuantlar ise ,cevvâl ve şiddetli bir hareketin temsilcisidir ve belli bir kanalda akıp giden kuantlar,Hûnnesi temsil etmektedir.

**Âyeti Kerime , bu gerçekler doğrultusunda yorumlansa;**

**"Pusan boyutlara ve onlara akan Kuant'lara kasem ederim"sırrı ortaya çıkmaktadır.**

**c-Hünnes ve Kûnnes gerçeğini yıldızlar açısından tetkik edelim.**

Daha önceki yorumumuzda da belirttiğimiz gibi,fezada kuasar'lar gibi dev enrejilerle akıp giden yıldızlar(Kûnnes) yanında,pusmuş yok olmuş gibi duran,fakat civarındaki herşeyi esrarengiz bir şekilde yutan dev,ölü yıldız noktaları vardır ki, bunlar tam mânâsıyla birer Hûnnes'dir. Sinesinde dev kudretler saklı olan fakat pusmuş,susmuş bulunan ve âdeta mekân ilgisini kaybetmiş olan noktalar.**Ve milyonlarca Hûnnes yörüngesinde akıp giden gezegenler.**

Evet ,âyeti tekrar okuyalım.

**"Hayır,kasem ederim, o pusanlara ve mahreklerinde akıp gidenlere"**



**Yukarıdaki âyette, yörünge mânâsındaki bir kelime yerine"akıp gidenler"tabirinin kullanılması, ilim adamları için tüyler ürpertici bir hakikati dile getirmektedir.Çünkü günümüz fiziğinde gerek gezegenler,gerekse elektronlar için "yörünge" kavramı yerine,enerji yataklarını temsil eden "orbit"kavramı kullanılmağa başlamıştır.Ve orbitin mânâsı, aynen âyette belirtildiği gibi, "akarak hareket eden" şeklindedir.Hilkâtin ve fiziğin dehşet verici sırlarını 14 asır öncesinden bizlere haber veren Kur'ân'ın Allah kelâmı olduğu ,acaba bundan daha net bir şekilde nasıl isbat edilebilir.**

**3-PARİTE**

Yâsin sûresinin 36. âyeti, günümüz fiziğinin en temel esaslarından biri olan pariteyi 14 asır öncesinden şu şekilde açıklamaktadır.

**“Yerin yetiştirdiklerinde,kendilerinden ve daha bilmediklerinizden çift çift yaratan Allah,münezzehtir.”**

Âyette görüldüğü gibi,Cenab-ı Hak anılmaya ve tesbih edilmeye şayan olduğunu ihtar ederken yaratılanların da hep çift çift olduğunu açıklıyor.Asıl önemlisi de “Yaratılmışlığın temel esasının çift farz olduğunu ve bunların çoğunu bilmediğimizi belirtiyor.

**Bilindiği gibi , çift oluş,** erkek-kadın,müsbet,menfi…gibi,âyetin ilk bölümü 14 asır önce bilinen çift oluşları hatırlattıktan sonra , daha nice bilmediğimiz çift yaratılmalar vardır,biz”her şeyi çift yarattık”buyuruyor.

**Yirminci yüzyılın en büyük keşiflerinden biri,Anderson’un Pozitronu keşfetmesidir.Zirâ bu sayede MAURİCRAC pariteyi keşfetti.**

Parite şöyle özetlenebilir:

“Kâinatta hâsıl olan her kuant, bir zıt benzerini de doğurur.”.



Yâni yratılmış olan her varlık,zıt eşe sahiptir.

Elektron-Positron

Proton-Antiproton

Nötron-Antinötron gibi…

Evet kıymetli okuyucularım;

**Kur’ân’ın, 36. sûresinin 36.âyetinde,hayret verici bir matematik şifre içinde,kâinatın temel fizik kanunlarından birini daha açık olarak bildirmiştir.**

**4-ZAMAN GERÇEĞİ**

Zaman,yakın yıllara kadar bir takvim sıralaması sanılırdı.Gerçi 12önce ünlü İslâm-Türk ilim adamı Horasan’lı Câbir,zamanı matematik bir gerçek olarak ilk defa tarif etti.Fakat ne çare ki kimse anlamadı.Yirminci asırda Einstein,zamanı boyut olarak ele aldı.Ünlü Rus fizikçisi Koziref’de ,zamanı özel hareketli bir enerji saydı.**Zaman gerçeği böylece günümüzde bile zor anlaşılabilen bir mesele**

**olarak ortaya çıktı.Halbuki Kur’ân 14 asır önce bu konuda da can alıcı açıklamasını yapmıştır.**

**Secde sûresinin 5.âyeti ile Meariç sûresinin 4.âyetinde; "Gökten yere kadar her işi ,o tedbir eder. Sonra sizin saydığınız hesapla bin yıl tutan bir günde,yine ona yükselir,denilmekte ve "Melekler ve Ruhlar,uzunluğu ellibin yıl olan o derecelere ,bir günde yükselip çıkarlar",buyrulmaktadır.**

Her iki âyetten çıkan ilmi sonuçları özetlersek :

**a-** Zaman , kâinatın çeşitli katlarında akış hızını değiştiren bir ivmaye sahiptir…

**b-** Sür'atler,zamanın hareketi dışında olmasalar da , onun boyutla ilgili özelliğini farklı olarak yorumlar.

Yâni çok sür'atli varlıklar için,zaman akışında bir yavaşlama kavramı vardır.

**c-** Özellikle ikinci âyet,zamanın hareketini miktarla



ifade etmektedir.Bu kâinatın belli yerindeki bir günlük tesirinin,bizim zaman kavramımızda,ellibin yıla eşit olduğunun çok net bir ifadesidir.

Şöylece zaman faktöründe,tıpkı mesafeler gibi boyutlarla ilgili bir nitelik dile getirilmekte ve zaman kavramında izafiyet anlatılmaktadır.

**Evet,Einstein'in çağımızda ortaya koyduğu izâfiyet kavramını , saatlerin bile olmadığı 14 asır öncesinden,böylesine modern fizik ifadeleriyle açıklamak,ancak bir Kur'ân mucizesidir ve bu mukaddes kitabımız,o nev'i mûcizelerin binlercesine ihtiva etmektedir.**(Onk.Dr.Halûk NURBAKİ)

## FAYDALANILAN KAYNAKLAR:

1 - Koziref,US Deporment Of Commence Joint Publication servic 4+Hand Adam driv S.W. Washington DC.20443

2- Elmalılı Hamdi YAZIR , Hak Dini Kur'ân Dili Tekvir Sûresi Shf.5644-5615-5617.

3- Prof.Dr.Seyyit KUTUP Fîzılâlil Kur'ân Vâkıa sûresi:262-263,Meariç Sûresi:229,Yasin Sûresi:266-267,Tekvir Sûresi:81.

4- M.Tahsin EMİROĞLU, Esbab-ı Nüzul,Yasin Sûresi:Shf.400-401,Meariç Sûresi:Shf.76-77,Tekvir Sûresi:hf.336-337- 338,Vâkıa Sûresi :Shf.32-33-34.

5- Prof.Dr.Süleyman ATEŞ,Kur'ân-ı Kerîm ve Yüce Meâli Yasin- Vâkıa-Meâriç ve Tekvir Sûreleri.

# Madde âlemi çiftler halindedir

{49}وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

**"Biz herşeyden erkekli dişili çiftler yarattık.Olur ki düşünürsünüz."** (Zariyat,49)

**119**

{36}سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ

**"Yeryüzünün bitirdiklerinden, kendileri gibi(canlı cinslerden ve(daha bilmedikleri şeylerden hepsini erkekli dişili çiftler halinde yaratan O(Allah)çok yücedir."**(Yasin,36)

# 75:

{22}وَأَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاء مَاء فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ

**"Rüzgârları, aşılayıcı olarak gönderdik de gökten su indirdik, böylece sizi suladık.(Yoksa) siz, suyu depo edemezdiniz."**(Hicr,22)

**NOT:** “Rüzgârlar , su buharından meydana gelen bulutları birbirine çarpıştırır.Bu çarpışmadan, bulutlarda pozitif-negatif elektron geçişmesi olur;şimşek meydana gelir.Rüzgârlar bulutlara elektriği; bulutları sıkıştırarak yere yağmuru aşılar.Aynı zamanda rüzgarlar, bitkiler üzerinden eserken bitkilerin erkek tohumlarını,dişi tohumların üzerine kondurmak sûretiyle onları aşılar.Bitkilerde döllenmeğe yardım eder.

İşte Kur’ân, 14 asır önce bu tabiat kanununa işaret etmiştir.

Yine bu âyet gökten inen yağmur sularının,yerin dibine depo edildiğini, oradan çeşmelerden ve kuyulardan çıkarılarak canlıların sulandığını anlatmaktadır ki bu da Kur’ân’ın ayrı bir mûcizesidir.

**120**

# 76:

وَمَا مِن دَآبَّةٍ فِي الأَرْضِ وَلاَ طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلاَّ أُمَمٌ أَمْثَالُكُم مَّا فَرَّطْنَا فِي الكِتَابِ مِن شَيْءٍ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ {38}

**“Yeryüzünde yürüyen hiçbir hayvan ve iki kanadıyla uçan hiçbir kuş yoktur ki, (onlar da) sizin gibi birer ümmet olmasınlar (onların durumları,rızıkları,ecelleri takdir edilmiş,yazılmıştır.) Biz kitapda hiç birşeyi eksik bırakmamışızdır.Sonra(onlar),Rab’leri(nin)huzuru)na toplanacaklardır.”**(En’am,38)

# 77/a:

فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَى فِي كُلِّ سَمَاء أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاء الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ {12}

**“Böylece onları,iki günde yedi gök yaptı ve göğe emrini (yâni onu yöneten tabiat kanunlarını)vahyetti.Ve biz,en yakın göğü lâmbalarla ve koruma ile(koruyucu güçlerle)donattık.**

**İşte bu , o aziz,alîm (Allâh)ın takdiridir."**(Fussilet,12)

# 77/b:

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُودَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ
{79}

**121**

**"Bunu (bu hükmü) Süleyman'a bellettik.Onların hepsine de hükümdarlık ve bilgi verdik.Dâvud'a dağları ve kuşları boyun eğdirdik,onunla beraber tesbih ediyorlardı.Biz (bunları)yaparız."**(Enbiya,79)

# 77/c:

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ
وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَن يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ
يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ {18}

**"Görmedin mi Allah'(ı);göklerde,yerde bulunan kimseler,güneş,ay,yıldızlar,dağlar,ağaçlar,hayvanlar ve insanlardan birçoğu hep O'na secde ediyorlar.Ama bir çoğuna azab hak olmuştur.Allah kimi hor**

**yapar(kime değer vermez)se artık ona ikram eden olmaz.Allah,dilediğini yapar.”**(Hac,18)

**NOT:**Âyetteki’men fi’s-semâvâti ve men-fi’l-ardı’ ifadesinde men’ler,akıl sahibi canlıları gösterir.Bundan göklerde de akıl sahibi canlıların olduğu anlaşılmaktadır.Gerçi göklerdeki akıl sahibi varlıkların melekler olduğu ileri sürülmüştür ama meleklerden başka maddi varlıkların olması da kuvvetle muhtemeldir.Yâni bu men’ler,göklerde ve yerde bulunan bütün melek,insan,cin vs.akıl sahibi varlıkları göstermektedir.Nitekim başka yerlerde de bu ifade geçer ve “Sûr’a üflendiği gün,göklerde ve yerde bulunan kimselerin öleceği”ifade edilir.Ölmek tabiride maddi varlıklar için kullanılan bir tabirdir.Bu bakımdan ifadenin,göklerde canlı varlıklar olduğuna delalet ettiği kanâatindeyiz.

**122**

# 77/ç:

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلاَّ يُسَبِّحُ بِحَمْدَهِ وَلَـكِن لاَّ تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا{44}

**“Yedi gök,arz ve bunların içinde bulunanlar,O’nu tesbih ederler.O’nu övgü ile tesbih etmeyen hiçbirşey yoktur,ama siz onların tesbihlerini anlamazsınız.O,hâlimdir,çok bağaşlayandır.”**(İsra,44)

**NOT:** Cansız sanılan her şeyde insanların fark etmedikleri bir canlılık vardır.Bütün eşyâ,atomlardan meydana gelmişyir.Atomun çekirdeği etrafındaki elektronlar,akla şaşkınlık verecek bir hızla dönmektedir.Mesela bir hidrojen atomundaki elektron,çekirdeği etrafında saniyede 2000 km.hızla döner,Sanki bir zerre, koca bir güneş sistemini temsil etmektedir.İşte maddenin en küçük parçası,bu hareketiyle Allah’ı tesbih etmektedir.Tesbih,Yaratıcı’nın,şânının yüceliğini söylemektedir.Her zerre O’nun şânının yüceliğini söylemiyor mu?Bir atomdaki bu düzen,O’nun kemâlini haykırmıyor mu?

# 77/d:

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَاوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِن فُطُورٍ{3}

**"O,Yedi göğü,birbiri üzerinde tabaka,tabaka yarattı.Rahmân'ın yaratmasında bir aykırılık,uygunsuzluk görmezsin.Gözü(nü) döndür de bak,bir bozukluk görüyor musun?"**(Mülk,3)

**123**

# 77/e:

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ{5}

**Güneş de, ay da bir hesap ile (cereyân etmekte)dir."**(Rahman,5)

# 77/f:

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرُ صَافَّاتٍ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ

{41}وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ

**“Görmedin mi göklerde ve yerde olan kimseler,kanatlarını çırparak uçan kuşlar Allah’ı tesbih ederler?Her biri kendi duâsını ve tesbihini bilmiştir.Allah da onların ne yaptıklarını bilmektedir.**

(Nur,41)

**124**

# 78:

**Câbir (r.a)şöyle demiştir:**

Peygamber s.a.’in mescidinin direkleri hurma ağacından idi.Peygamber s.a. hutbe okuduğu vakit ayağa kalkar bu hurma ağaçlarından birine dayanarak konuşurdu.Minber yapıldığı zaman minberde hutbe okumağa başladı.Bunun üzerine o hurma ağacının on aylık gebe deve gibi acıklı,acıklı feryat ettiğini işittik.Nihâyet Resûlüllah s.s. gelip, eli ile okşayınca sükunet buldu.(Buhâri,Neseî,Tirmizî;Tac,C.3 H.No:883)

# 79/a:

{24}وَاتْرُكْ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُندٌ مُّغْرَقُونَ

**“Denizi (yarıp toplumunu geçirdikten sonra olduğu gibi)açık bırak.Çünkü onlar boğulacak bir ordudur.”**(Duhan,24)

# 79/b:

{60}فَأَتْبَعُوهُم مُّشْرِقِينَ

{61}فَلَمَّا تَرَاءى الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرَكُونَ

{62}قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ

{63}فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنِ اضْرِب بِّعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ

{64}وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ الْآخَرِينَ

{65}وَأَنجَيْنَا مُوسَى وَمَن مَّعَهُ أَجْمَعِينَ

{66}ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ

**“(Fir’avn ve adamları),güneş doğarken onların ardına düştüler.”**

**125**

**“ İki topluluk (yaklaşıp) birbirini görünce Mûsâ’nın adamları:”işte yakalandık”dediler.”**

**“(Mûsâ):Hayır,dedi,Rabb’im benimle beraberdir.bana yol gösterecektir.”**

**“Mûsâ’ya:”Değneğinle denize vur! Diye vahy ettik.(Vurunca deniz)yarıldı,(on iki yol açıldı).Her bölüm kocaman bir dağ gibi oldu.”**

**“Ötekileri de buraya yaklaştırdık (Mûsâ ve adamlarının ardından,düşmanları da bu denizde açılan yollara girdiler).”**

**“Mûsâ’yı ve berâberinde olanları tamamen kurtardık.”**

**“Sonra ötekilerini boğduk (Mûsâ ve adamları karaya çıkınca deniz kapandı,Fir’avn ve adamları boğuldu).”**

(Şuara,60,61,62,63,64,65,66)

# 80:

قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ{69}

**“Biz de :”Ey ateş , İbrahim’e serin ve esenlik ol!” dedik.”**(Enbiya,69)

# 81:

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُم مِّن بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الأَنْهَارُ
وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاء وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللّهِ وَمَا اللّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ
{74}

**“Sonra bunun ardından yine kalpleriniz katılaştı;şimdi onlar,taş gibi,hattâ daha da katıdır.**

**Çünkü öyle taş var ki,içinden ırmaklar fışkırır;öylesi var ki,çatlar da bağrından su kaynar, öylesi de var ki,Allah korkusundan**

**126**

**yukarıdan (yere)düşer. Allah,yaptıklarınızı bilmez değildir.**(Bakara,74)

# 82:

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلأٌ مِّن قَوْمِهِ سَخِرُواْ مِنْهُ قَالَ إِن تَسْخَرُواْ مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنكُمْ كَمَا
تَسْخَرُونَ{38}

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ{39}

حَتَّى إِذَا جَاء أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِن كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلاَّ مَن سَبَقَ عَلَيْهِ
الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلاَّ قَلِيلٌ{40}

وَقَالَ ارْكَبُواْ فِيهَا بِسْمِ اللّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ{41}

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَب مَّعَنَا وَلاَ تَكُن
مَّعَ الْكَافِرِينَ{42}

قَالَ سَآوِي إِلَى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاء قَالَ لاَ عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللّهِ إِلاَّ مَن رَّحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا
الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ{43}

وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءكِ وَيَا سَمَاء أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاء وَقُضِيَ الأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ
وَقِيلَ بُعْداً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ{44}

**“Nûh gemiyi yapıyor,kavminden ileri gelenler yanından geçtikçe onunla alay ediyorlardı.”Siz bizimle alay ederseniz,sizin alay ettiğiniz gibi biz de sizinle alay edeceğiz.”dedi.**

**127**

**“Yakında bileceksiniz:insanı rezil eden azâb kime geliyor,sürekli azâb kimin başına konuyor?”**

**“Nihâyet emrimiz gelipte tandır kaynayınca (iş ciddileşip sular kaynamağa başlayınca,Nûh’a)dedik ki:**

**“Her şeyden ikişer çifti ve (boğulması) hakkında(ezeli) söz(ümüz) geçenler hariç olmak üzere âileni ve inananları gemiye yükle!”Zâten onunla beraber inanan pek azdı.”**

**“Haydi,(geminin)içine binin dedi,onun akıp gitmesi de durması da Allah’ın adıyledir.Rabb’im,elbette bağışlayan,esirgeyendir!”**

**“Gemi, onları dağlar gibi dalga(lar)arasından geçirirken Nûh,bir kenarda duran oğluna:”Yavrum,bizimle beraber bin,kâfirlerle beraber olma!”diye seslendi.”**

**“(Oğlu): “Beni sudan koruyacak bir dağa sığınacağım.”dedi.(Nuh): “Bugün,Allah’ın emrinden koruyacak hiçbir şey yoktur,ancak O’nun acıdığı (insanlar kurtulur).” Dedi.Ve aralarına dalga girdi,o da boğulanlardan oldu.”**

**“Ey arz,suyunu yut ve ey gök tut!” denildi.Su azaldı,iş bitirildi(Gemi)Cûdi’ye oturdu. “Haksızlık yapan kavim yok olsun!” denildi.”**(Hud,38-44)

# 83:

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَّبِيًّا{56}
وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا{57}

**“Kitab’da İdris’i de an;çünkü o, çok doğru bir peygamberdi.Onu yüce bir**

**yere yükseltmiştik.”**(Meryem,56-57)

**128**

# 84:

EBÛ HÜREYRE (R.A) HADİSİ: Şöyle dedi: **Resûlullah (S.A.V.) buyurdu ki:”Hayatım yedinde (elinde) olan Allah’a yemin ederim ki , Meryem oğlu İsa(A.S.)’nın âdil bir hakim olarak sizi,içinize inmesi muhakkak yakındır.O,salibi(haçı)kıracak,domuzu öldürecek ciz-yeyi kaldıracaktır.(o zaman) mal o kadar çoğalıp taşacak ki,hiç kimse mal kabul etmez olacaktır.**(Buhari ve Müslim,el lü’lüü ve’l mercan terc.C.1 H. No:95)

# 85:

**EBÛ HÜREYRE (R.A.) HADİSİ: Şöyla dedi:Resûlullah (S.A.V.) şöyle buyurdu: “ İmamınız (devlet reisiniz) kendinizden olduğu halde Meryem oğlu İsa(A.S.)içinize indiği(İmamınıza iktida ettiği)zaman acaba nasıl olursunuz?”**(Buhari ve Müslim;el lü’lüü ve’l mercan terc.C.1 H.No:96)

# 86/a:

Size:Giderim ve size gelirim,dediğimi işittiniz.Eğer beni sevseydiniz,Babaya gittiğim için sevinirdiniz;çünkü Baba benden büyüktür.Ve olduğu zaman iman edesiniz diye,olmadan önce size şimdi söyledim.Artık sizinle çok şeyler konuşmayacağım;çünkü bu dünyanın reisi geliyor.(Yuhanna,14/28-29/30)

**129**

# 86/b:

Bununla beraber ben size hakikatı söylüyorum; benim gitmem sizin için hayırlıdır,çünkü gitmezsem,Tesellici size gelmez;fakat gidersem onu size gönderirim.Salâh için,çünkü babama gidiyorum,ve artık beni göremezsiniz;ve hüküm için , çünkü bu dünyanın reisine hükmedilmiştir.Size söyleyecek daha çok sözlerim var;fakat şimdi dayanamazsınız.Fakat o,hakikat ruhu,gelince,size her hakikata yol gösterecek;zira kendiliğinden söylemeyecektir;fakat her ne işitirse ,söyleyecek ; ve gelecek şeyleri size bildirecektir.(Yuhanna,16/7-8-9-10-11-12-13)

# 86/c:

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ {28}

**“Biz seni ancak bütün insanlara müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik;fakat insanların çoğu bilmezler.”**(Sebe,28)

# 86/ç:

O vakit şakirtlerinden bazıları birbirine dediler: **Biraz zaman**, ve beni görmeyeceksiniz , ve yine biraz zaman, ve beni göreceksiniz,ve:Çünkü Babaya gidiyorum ;bize söylediği bu nedir ? İmdi diyorlardı:**Bu:Biraz zaman,dediği nedir?Ne söylüyor,bilmiyoruz.** İsa kendisinden sormak istediklerini anladı ; onlara dedi : **Biraz zaman,ve beni görmeyeceksiniz,ve yine biraz** zaman , ve beni

göreceksiniz,dediğim bu söz için mi birbirinize soruyorsunuz ? Doğrusu ve doğrusu size derim : Siz ağlayıp dövüneceksiniz,dünya ise,sevinecektir;siz keder çekeceksiniz,fakat kederiniz sevince dönecektir.(Yuhanna,16/17-18-19-20)

**130**

# 87:

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَـكِن شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُواْ فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُم بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلاَّ اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا{157}

**“Biz Allah’ın elçisi,Meryem oğlu İsa Mesih’i öldürdük!” demelerinden ötürü…Oysa onu öldürmediler ve asmadılar;fakat(İsa)onlara benzer gösterildi.Onun hakkında anlaşılmazlığa düşenler,ondan yana tam bir kuşku içindedirler.O hususta bir bilgileri yoktur.sadece zanna uyuyorlar.Onu yakinen öldürmediler.**(Nisa,157)

# 88:

وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ{61}

**“O,kıyâmetin kopacağını gösterir bir ilimdir.O saatin geleceğinden hiç şüphe**

**etmeyin,bana uyun.Doğru yol budur.”**(Zuhruf,61)

**NOT:** O zamiri,tefsirlerde genellikle İsâ diye açıklanmıştır. Bir görüşe göre de bu zamir,Kur'ân'ı gösterir.İlim kelimesi,alem olarak da okunmuştur.Böylece âyet , şu iki anlama gelir:”İsâ,kıyâmetin kopacağına bir işarettir.”, “Kurân , kıyâmetin kopacağını açıklayan bir bilgidir.”



# 89:

**Abdullah b. Selâm şöyle demiştir:**

Tevrat'ta Muhammed s.s. ile Merym'in oğlu İsâ a.s.'ın sıfatları yazılıdır ; ve İsâ a.s. Muhammed s.a.'in yanında defnedilecektir.(Tirmizî Tac , C.3.H.No:782)

# 90/a-b-c-d-e-f-g-h-i:

“Cabir B. Abdullah (El-Ensârî) radıyallahu anhümâden:Şöyle demiştir:

Nebiyy-i Ekrem sallallahü aleyhi ve sellem buyurdu ki:

Benden evvel hiçbir kimseye verilmedik beş şey(hep birden) bana verilmiştir: **Bir aylık yola kadar (düşmanları-**



**mın kalbine) korku(salmak) ile mansur oldum.Yer(yüzü) bana namazgâh ve sebeb-i taharet kılındı.Onun için ümmetimden namaz vakti gelip çatmış her**

**kim olursa olsun namazını kılıversin.Ganaim bana helâl edildi.Halbuki benden evvel kimseye helâl edilmemiştir.(1)Bana şefaat verildi.(2)Bir de (benden evvel)her Nebi,hasseten kendi kavmine ba's olunurken ben umum-ı nâs'a ba's olundum.(3)**

(Tecrid-i Sarih terc.C.2.H.No:223)

1-Ümem-i Salife'nin kimi cihada mezun değildiler.

2-Murad,şefaat-i uzmadır ki,nâs'ı hevl-i mevkuftan kurtarıp rahatlandırmak lütf-i amim ve bi-nazîridir.

Bunun yevm-i kıyâmette vuku bulacağı muhakkaktır.Bundan başka diğer şefâat-i hassa da maksüddur ki,bunlar da ehl-i nârdan kalbinde zerre-i imânı bulunanların Cehennemden hurücuna,ehl-i Cennetin ref-i derecâtına,azâb-ı cahîme müstehak olmuş bir takım kimselerin adem-i duhullerine,bir takım kimselerin de bilâ-hesap Cennet'e girmelerine şefâat bu kabildendir.(85 ve 365 nci hadislere de mürâcaat.)

3- (Hasâis-i celîle-i Muhammediyye,yalnız bu beşe münhasır değildir.Nitekim Ebû Hüreyre'nin Müslim'deki bir rivâyetinde altı şey ile enbiyâ üzerine tafdil buyurdukları ve terceme edilen bu hâdisteki şefâatten mâada hasâis ile birlikte kendilerine**cevâmiü'l-kelim verildiği** ve silsile-i enbiyânın zât-ı mukaddesleriyle hatm buyrulduğu zikrolunuyor. Yine Müslim'in Huzeyfe hadisinde mezkûr hasâis meyânında: **"Bir de bizim namaz saflarımız,sufûf-ı melâike gibi kılınmıştır."**

Buyruluyor.Neseî'deki rivayete göre:



"Bir de Arş-ı Rahmânın altındaki hazineden Sûre-i Bakara'nın sonundaki şu âyet-i kerime bana verildi ki benden evvel hiçbir kimseye verilmediği gibi,benden sonrada kimseye verilmeyecektir." Buyurulmuştur ki, ümem-i sâlifenin ukûbet olarak giriftar edildikleri ağır cezaların bu ümmetten tahfifine ve hata ile nisyan cezasının Rahmet-i İlâhiyye eseri olarak merfû olduğuna işârettir.Kezâlik Müsned-i Ahmet b.Hanbel'de:

**Bana arzın anahtarları verildi.Ahmed tesmiye olundum.Ümmetim de ümmetlerin en hayırlısı kılındı."** Diye vârid olmuştur ki, mefâtih-i arzın kendilerine teslimi,ümmetinin yeryüzünde tasarruf edeceğine işârettir.Nitekim va'd-i Celîl-i Nebevinin bir kısmı şimdiye kadar tahakkuk etmiştir."Ahmed"ism-i

şerifi dünya ve ukbada,arz ve semada zât-ı akdeslerinin herkesce ma’lûm ve mahmûd olduğunu iş’ar eder.Müsned-i Bezzâr’da:

**Geçmiş ve gelecek zenbim mâğfiret edilmiştir.Bana Kevser verilmiştir.**Bu sahibiniz (Nebiyy-i Zîşânınız) da hiç şüphe etmeyiniz ki, **kıyamet gününde Liva’ül – Hamd’in**



**sâhibidir ki,Âdem olsun,Âdem’den beriye olsun bütün enbiyâ o liva’nın altındadır.”** Yine Müsned-i Bezzâr’da:

**Benim şeytanım kâfir idi. Lâkin Allah ona karşı bana yardım etti de Müslim oldu (yahud ben şerrinden selâmette kalıyorum).”** Diye vârid olmuştur.Zât-ıNebevi’lerinin zenbi,olsa olsa terk-i evlâdır.Yoksa sahib-i şeriat olan zâtdan maâsi sudûra hatıra gelmez.Enbiyâ’yı selef hazarâtı terk-i evladan dolayı dûçar’ı ıtâb oldukları halde Nebiyy-i Zişan’ımız her güne muâtebâtdan âzâde buyurulmuşlardır.Kevser,Havz-ı Kevser manasına geldiği gibi hayr-ı kesir manasınada gelir.

İşte buraya kadar gerek metinde , gerek bu hâşiyede zikrolunan hasâis onaltıyı buluyor.Maahâzâ buna maksür olmak da lazım gelmez.Nitekim Ebû Saîd-i Nîsâbûrî Şerefü’l Mustafa” tesmiye ettiği kitabında enbiyâ-yı ızâm hazarâtında olmadık hasâis’ı Nebeviyye’i Muhammediyyeyi altmışa kadar çıkarıyor.Bu hadisde beş,diğerinde altı,daha öbüründe dört veya üç hasîsanın zikr ve ta’dâd buyurulmuş olması hasra delalet etmez.(Tecrid-ı Sarih terc.C.2 H.No:223)

# 91:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ لاَ تَقْرَبُواْ الصَّلاَةَ وَأَنتُمْ سُكَارَى حَتَّىَ تَعْلَمُواْ مَا تَقُولُونَ وَلاَ جُنُبًا إِلاَّ عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىَ تَغْتَسِلُواْ وَإِن كُنتُم مَّرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاء أَحَدٌ مِّنكُم مِّن الْغَآئِطِ أَوْ لاَمَسْتُمُ النِّسَاء فَلَمْ تَجِدُواْ مَاء فَتَيَمَّمُواْ صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُواْ بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا {43}

**135**

**“Ey inananlar,sarhoşken namaza yaklaşmayın ki ne dediğinizi bilesiniz.Yoldan geçip gitme dışında cünüpkende yıkanıncaya kadar(namaza ve namaz kılınan mescidlere yaklaşmayın).Eğer hasta yahut yolculukta iseniz,yahut biriniz tuvaletten gelmişse,yahut da kadınlara dokunmuşsanız(bu durumlarda)su bulamadığınız takdirde temiz toprağa teyemmüm edin(Toprağı) yüzlerinize ve ellerinize sürün.Şüphesiz Allah,çok affeden ,çok bağışlayandır.”**(Nisa,43)

# 92:

إِلَّا مَنِ ارْتَضَى مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا{27}

**“Ancak razı olduğu elçilere gösterir.Çünkü o,(razı olduğu kimselerin)önüne ve arkasına gözetleyiciler(koruyucular) koyar(onları şeytanların kapmasına,ya da bildiklerine,gördüklerine yanıltıcı şeyler karıştırmalarına engel olur.)”**(Cin,27)

# 93/a:

كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ

الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُم مِّنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ{110}

**“Siz,insanlar için çıkarılmış en hayırlı bir ümmet oldunuz.İyiliği emreder,kötülükten men’edersiniz ve Allah’a inanırsınız.Eğer Kitap ehli,inanmış olsaydı,elbette kendileri için iyi olurdu.Onlardan inananlar da var , ama çokları yoldan çıkmışlardır.**(Al-i İmran,110)

**136**

# 93/b:

بسم الله الرحمن الرحيم قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ{1}
الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ{2}
وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ{3}
وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ{4}
وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ{5}
إِلَّا عَلَى أَزْوَاجِهِمْ أوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ{6}
فَمَنِ ابْتَغَى وَرَاء ذَلِكَ فَأُوْلَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ{7}
وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ{8}
وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ{9}
أُوْلَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ{10}
الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ{11}

**“Felâha ulaştı o mü’minler,**

**-Ki onlar,namazlarında saygılıdırlar.**

**-Onlar boş şeylerden yüz çevirirler.**

**-Onlar zekâtı verirler.**

**-Ve onlar ırzlarını korurlar.**

**-Ancak eşleri,yahut ellerinin sahip olduğu (cariyeler) hariç(bunlarla ilişkilerinden dolayı da)onlar kınanmazlar.**

**-Ama bunun ötesine gitmek isteyen olursa,işte onlar haddi aşanlardır.**

**-Ve o (mü'mi)nler emanetlerine ve ahitlerine riâyet ederler.**

**-Onlar namazlarını (vakitlerinde kılarak) korurlar.**

**-İşte varis olacak onlardır.**

**137**

**-Onlar(en yüksek cennet olan)Firdevs'e varis olacaklar,orada ebedî kalacaklardır.**(Mü'minûn,1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11)

**(Bakınız,77-78 no'lu kaynakların dipnotu**

**139**

# 94:a

Ebû Hüreyre radiya'llahu anh'den rivayete göre,Resûli Ekrem sall'llâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:

"Şüphesiz Allahu Teâlâ'nın,yollarda gezer ve ehl-i zikri arar melekleri vardır:Onlar Azîz ve Celîl olan Allah'ı zikreden bir cemâat bulunca,birbirlerine:Aradığınız buradadır,geliniz,diye seslenirler.Meleklerde,ehl-i zikri ,dünya semasına kadar kanatlarıyla çevreler.Cenab-ı Hak,onların hallerini meleklerden daha ziyade bildiği halde,meleklere:

-Kullarım ne söylüyor,diye sorar.Peygamber aleyhi'sselâm buyurur ki,melekler:

-Sen'i tesbih ve tenzih ediyorlar. "Allahu Ekber" diyerek Seni Tekbir ediyorlar,Sana hamd ve sena ediyorlar.

-Bu kullarım Ben'i gördülermi ki,böyle tesbih ve tekbir ediyorlar?

-Hayır,vallâhi sen’i görmezler,

-Kullarım Ben’i görseler ne yaparlar?

-Onlar sen’i görseler,Sana ibadet ve ubûdiyetleri,takdisleri,tahmidleri ve tesbihleri daha fazla olurdu.

-Kullarım Ben’den ne diliyorlar?

-Cennet istiyorlar.

**140**

- Onlar Cennet’i görmüşler mi?

- Hayır yâ Rab! Vallâhi onlar asla Cennet’i görmemişler.

- Ya Cennet’i görseler ne yaparlar ?

- Cennet’i görmüş olsalardı,Cennet’e karşı hırsları ve hevesleri daha çok olur,Cennet’e daha ziyade ederlerdi.

- Bunlar neden Allah’a sığınıyorlar ?

- Cehennem’den istiâze ediyorlar.

- Cehennem’i görmüşler mi?

- Vallâhi görmediler.

- Ya görselerdi?

- Eğer cehennem’i görselerdi,ondan ziyade kaçarlar,ondan pek çok korkarlardı.

Cenâb-ı Hak:

- Ey melekler!Sizi şahit kılarım ki, ben muhakkak zikir mahalinde bulunanların günahlarını mağfiret ettim,buyurdu.

(Resûl-i Ekrem’in beyanına göre,)melekler derler ki:

-Ya Rab!Fülanca onlardan sayılmaz.O için değil,şahsi bir iş için gelmişti,der.Cenâb-ı Hak:

-Onlar öyle olgun adamlardır ki,onlarla düşüp kalkanlar bile şaki olmazlar,mes’ud olurlar,buyurdu.*(Hadisi,Buharî ve Müslim rivayet etmişlerdir.)*

Müslim’in Ebû Hüreyre’den bir rivayetinde Resûl-i Ekrem şöyle buyurmuştur:

“Şüphesiz, Allahu teâlâ’nın (Hafaza’dan başka) seyyar melekleri vardır ki, bunlar zikir meclislerini araştırırlar.Bir zikir meclisini buldukları zaman,zikredenlerle beraber otururlar.Bunlardan bazıları,bazılarına zikir meclislerine gelmelerini işaret

ederler.Öyle ki,melek

**141**

ler zikredenlere dünya semâsının aralarını doldururlar.Ehl-î zikr dağıldıklarında ,melekler (yedi kat)semâya çıkarlar.

(Peygamber Efendimiz,buyurdu ki:) Allahu Teâlâ , zikredenlerin halini meleklerden daha iyi bildiği halde:

- Nereden geldiniz?diye sorar.Melekler de:

-Yeryüzündeki kullarınızın yanından geldik. Onlar sen'i tesbih ediyorlar. Sen'i tehlil ediyorlar. Sen'i tekbir ediyorlar.San'a hamd ediyorlar ve sen'den dileklerde bulunuyorlar,derler.Allahu Teâlâ:

- Ben'den ne istiyorlar?

- Cennet'ini.

- Cennet'imi görmüşler mi?

- Hayır Yâ Rabbi , görmediler.

- Cennet'i görseler ne yaparlar?

- Sen'den civâr ve emân dilerler.

- Ben'den hangi şeyden emân istiyorlar?

- Ateşinden yâ Rabbî!

- Ateşimi görmüşler midir?

- Hayır görmediler.

- Ateşimi görseler ne yaparlar?

- Sen'den afv ü mağfiret dilerler.Bunun üzerine Cenâb-ı Hak:

- Ben'i zikredenleri afvettim,onlara dileklerini verdim ve onları korkularından emin kıldım,buyurur.

Resûl-i Ekrem buyuruyor ki:Melekler:

-Ya Rabbî,zikir meclisinde bulunan fülan kul çok günahkârdır.Şahsi bir maksat için oradan geçerken ehl-i zikr ile oturmuştu.İhlasla zikr etmiş değildir,dediler.

Bunun üzerine Cenâb-ı Hak:

- Onu da mağfiret ettim.Onlar öyle mes'üd bir

**142**

cemâattir ki, onların feyz ve bereketleriyle meclislerinde bulunanlar şakî olmaz, savâbdan mahrum kalmazlar,buyurur." (Riyazus Salihin,C.3 H.No:1476)

# 94/b:

Ebû Hüreyre ve Ebû Saîd el-Hudrî radiya'llahu anh'den şöyle dedikleri rivayet edilmiştir.Resûl-i Ekrem salla'llâhu aleyhi ve sellem buyurdu ki:

"Her hangi bir cemâat Allah'ı zikr için toplanırlarsa,muhakkak melekler onları kuşatır,onları rahmet kaplar ve onlar üzerine sükûnet ve vekâr iner.Cenâb-ı Hak'da onları,katında bulunan meleklere medh ü senâ eder.(Hadisi,Müslim rivâyet etmiştir.)(Riyazus Salihin,C.3 H.No:1477)

# 95:

143

Ebû Hüreyre (R.A)'in rivâyetine göre Resûl-i Ekrem (S.A.S) Efendimiz şöyle buyurmuştur.

Allah buyurdu ki:"Her kim , benim veli kullarıma düşmanlık ederse , muhakkak ben ona harp açarım.

Bir kulum kendisine farz kıldığım şeylerden daha sevimli bir amel ve ibadetle bana yaklaşamaz.

Kulum bana , nafile ibadetlerlede yaklaşır.Nihayet onu severim.Bir kere de onu sevdim mi,artık ben o kulumun işittiği kulağı,göreceği gözü,şiddetle kavrayacağı eli ve yürüyeceği ayağı olurum,(onu fena şeyleri dinlemekten,helal olmayan şeylere el uzatmaktan,fena yolda yürümekten korurum).Eğer benden bir şey dilerse onu verir,bana sığınırsa muhakkak ona himaye ederim."( Buhârî,Nevevî rivâyet etmiştir.İlahi hadisler Sh.31)

# 96:

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ{1}

“Ey (Muhammed),biz sana Kevser’i(bol nimet,ilim ve büyük şeref)verdik.(Kevser,1)

# 97:

**144**

**Yine Ebû Hüreyre r.a.’den:**

Dediler ki:Ya Resûlallah,sen ne zaman Peygamberlik rütbesini kazandın?

Peygambers.a.:Âdem a.s.ruh ile beden arasında iken,yani kendisine ruh verilmeden önce,buyurdular.(Tac,C.3,H.No:777)

# 98:

مَّا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا {40}

**“Muhammed , sizin erkeklerinizden birinin babası değil,fakat Allah’ın Resûlü ve peygamberlerin sonuncusudur.Allah her şeyi bilendir.”**(Ahzab,40)

(Bakınız,77-78 no’lu kaynakların dip notu)

# 99:

**“-Sen olmasaydın ben eflâki yaratmazdım.”**

Hulâsa’da da olduğu gibi Sağani mevzû olduğunu söylemiştir.Fakat ma’nâ bakımından sahihdir.Deylemi’nin İbni Abbas’dan merfû olarak rivâyetinde,Resûli Ekrem buyuruyor ki : “Cebrâil bana geldi ve dedi ki: “**Allahu Teâlâ buturuyor:Ya Muhammed,sen olmasan Cennet’i yaratmazdım,sen olmasan Cehennem’i yaratmazdım.”** Diğer rivâyetinde; **“Sen olmasan dünyayı yaratmazdım.”** Şeklindedir.(Mevzuat-ı Aliyyü’l-Kâri terceme;sahife:99)

# 100:

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ{3}

**“Kadir gecesi bin aydan hayırlıdır”**(Kadir,3)

**145**

# 101:

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ{9}

**“Elbette “O zikri(Kur’ân’ı) biz indirdik biz; ve O’nun koruyucusuda elbette biziz!”**(Hicr,9)

# 102:

{42}لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ

**“Ki ne önünden, ne de ardından ona batıl gelmez(onun içine asılsız söz girmez.Ne ondan önce,ne de ondan sonra onu boşa çıkaracak bir kitap gelmez.O,) hikmet sahibi,çok övülen (Allah)dan indirilmiştir.”**(Fussilet,42)

# 103/a-b:

“Ebû Hüreyre radiya’llâhu anh’den,Nebi salla’llâhu aleyhi ve sellem’den naklederek şöyle rivayet edilmiştir.

Nebî sall’llahu aleyhi ve sellem buyurmuştur ki:

**“Evimle minberim arasındaki saha,Cennet bahçelerinden bir bahçedir.Minberim de (bana bahşedilen Kevser) havzımın üzerinde (kurulmuş bululnmakta)dır.”**

(Tecrid-i Sarih terc.4/213)

# 104/a-b:

İbn-i Teymiyye,Menâsik’inin,Mescid-i Şerif ile Hücre-i

**146**

Saâdet ziyaretine tahsis ettiği bir faslında diyor ki: Medine-i Münevvere’ye gelen her mü’min ibtida Mescid-i Neb’î aleyhi’s-selâm’a gitmelidir.Ve mescide girince ibtida namaz kılmalıdır.Çünkü burada kılınan bir namaz,Mescid-i Harâm müstesna olmak üzere diğer mescidlerde kılınan bin namazdan hayırlıdır.

Namaz ve ibadet için hiçbir mescide Şedd-i râhil edilmez.Yalnız Mescid-i Nebî aleyhi’sselâm’a,

Mescid-i Haram'a,Mescid-i Aksa'ya sefer edilir.Ebû Hüreyre ile Ebû Sa'id-i Hudri radiya'llâhu anhumâ'dan Sahihayn'de sabit olan budur.Bu haberler başka tarikler ilede rivayet edilmiştir.

Mescid-i Nebî aleyhi's-selâm'ın hududu, bugünkü sahasından çok küçüktü.Mekke'deki Mescid-i Harâm da böyle idi.Muahharen Hulefâ-i Raşidin ve onlardan sonra gelen hulefâ ve selâtin taraflarından tev'si edilmiştir.Bu ziyâde kılınan saha da her vechile Asr-ı Saâdet'teki mescid hükmünü hâizdir.Namaz kıldıktan sonra zâir,Resûlullah sall'llâhu aleyhi vesellem'e teveccüh edip selam verir.Sonra da sâhibeyni Ebû Bekr ve Ömer radiya'llâhu anhumâ'ya selâm verir.

Ebû Dâvud'un ve daha başka eimme-i hadîsîn rivayetlerine göre,Resûl-i Ekrem salla'llâhu aleyhi ve sellem **"Bir kimse bana selâm verince,muhakkak Cenâb-ı Hak bana rûhumu iâde eder,ben de o kimsenin selâmını kabul eder karşılarım"**buyurmuştur.

NOT:Mescid-i Saâdet'e girildiğinde kılınan bu namaz,tahiyyetü'l mesciddir.İbtidâ namaz kılınmakla hakku'llâh, hakk-ı Resûlullâh'a ta'zîmen takdim edilmiş olur.Bu tahiyyetü'l mescidi Resûl-i Ekrem'in mihrâbı yanında kılmak,bu mümkün olmazsa minber ve mihraba yakın bir mahalde ,bu da mümkün olmazsa Ravza'da ve daha sonra Resûl-i Ekrem zamanındaki mescit sahasının bir tarafında kılmak efdaldir.Buna da muvaffak olamıyankar mascidin tevsî edilen aksâmında kılarlar.(Lübâbü'l Menâsik ve şerhi,287).

**147**

İbnü'l-Kayyim,Zâdü'l-Meâd'da Resûl-i Ekrem'in ruhunun beden-i mübâreklerine ba'de'l-vefât redd ü iâde buyurulması keyfiyetini şöyle izah ediyor:Enbiyâ-i kirâm'ın rûhları bedenlerinden müfârakat ettikten(ayrıldıktan) sonra A'lâ'yi İlliyinde karâr kılar.Resûl'i Ekrem Efendimiz'in vefâtı sırasında;

- Ya Rab! Beni Refik-ı A'lâya ilhâk eyle" diye vuslatını temennî buyurduğu Refik-ı A'lâ, makâm'ı illiyyindeki ervâh-i enbiyâ aleyhimü's-selâm'dır.Enbiyâ-i kirâm rûhlarının mevt ile bedenlerine taallüku kesilmiş değildir.Nasıl ki,Resûl-i Ekrem,Mi'râc gecesi Hazret'i Mûsâ'yı kabrinde namaz kılar görmüştü.Altıncı kat semâya vardığında Mûsâ aleyhi's-selâm'ı burada da bulmuştu.Halbuki Mûsâ,Cenâb-ı Peygamber'le mi'râc etmemişti.İşte bu hâdise,enbiyâ rûhlarının bedenlerine devâm-ı taallûkunun açık bir misâlidir.Hazret-i Âişe ve Muâviye radiya'llâhu anhumâ'dan rivâyetlerinde mi'râcın rûhi olduğuna göre,İsra' gecesiResûl-i Ekrem'in rûhu Saâdetlerinin ba'de'lurûc beden-i mübâreklerine avdet edene kadar taallûku kesilmemişti.Bunun gibi Resûl-i zî-Şân'ın vefâtı üzerine A'lâ'yı İlliyyine giden rûhu saâdetlerinin beden'i mübârekleri üzerindeki işrâk ve işrâfı devam etmektedir.A'lâ'yı İlliyyin,rûhu Saâdetlerinin makâmı,Hücre-i Saâdet de beden-i mübâreklerinin makarrıdır.Güneşin zıyâsının bütün mevcûdât'ı kevniyyeyi ziyâlandırdığı gibi Seyyid-i Enbiyâ Efendimiz'in rûhu da bedenlerine işrâk eylemektedir.Bu mübârek neş'e ile Kabr-i Saâdet'e verilen selâmları rededer.(karşılar)Binâenaleyh;"Allâh,her selâm verildikçe rûhumu bedenime reddeder" demek,"ruhumun bedenim üzerindeki taallûkunu idâme eder" (devam etti_

**148**

rir) demektir. Yoksa bâzılarının zannettiği gibi her selâm verildikçe rûhu Saâdet reddolunur. Sonra kabzolunur demek değildir.*(Zâdü'l-Meâd; C.1,S.304. Tecrid-i Sarih terc. C.4, Sh. 184-185)*

# 105/a-b:

**149**

**Ebû Hüreyre r.a.'den: Peygamber s.a. şöyle buyurmuştur:**

Hicir'de bulunuyordum.Kureyş mi'râç hakkında sorular sormaya başladı.Tesbit edemediğim, yahut hatırlıyamadığım bâzı şeyleri sordu.Bunun üzerine o kadar canım sıkıldı ki, ömrümde böyle sıkılmamıştım.

Fakat Allah bütün onları görebileceğim şekilde karşıma çıkardı.Bu suretle bütün sorularına cevap verdim.Kendimi bir Peygamber topluluğu içinde görmüştüm.Orada Mûsâ a.s.' ı ayakta namaz kılarken gördüm.Şenûe kabilesinden imiş gibi düz saçlı,toplu vücutlu idi.Meryem oğlu İsâ a.s.'ı da ayakta namaz kılarken gördüm.Ona en çok Urve b. Mes'ud es-Sakafî benzer.İbrahim a.s.'ı da ayakta namaz kılarken gördüm.Ona en çok arkadaşınız ben benziyorum.Namaz vakti yaklaşınca, onlara imamlık yaptım.Namazdan ayrılınca biri: Ey Muhammed! Bu ateşin bekçisi Mâlik'tir, kendisine selâm ver!dedi. Ben Mâlik'e dönünce, ilk o bana selâm verdi. (*Müslim İman Bölümünde; Tac, terc C.3 H. No: 859)*

# 106:

**Resûlüllah s.a. şöyle buyurmuştur:**

**"Kıyamet günü gelince Peygamberlerin imamı ve hatibi olacağım, hepsinden önce şefaat edeceğim; bu, iftihar değil, bir hakikattir."** (*Tirmizî)*

**150**

# 107:

**Enes r.a.’den:Peygamber s.a. şöyle buyurmuştur:**

“İnsanlar kıyamette yeniden dirilecekleri zaman kabrinden ilk çıkan ben olacağım. Rablerinin huzuruna çıkacakları zaman, ben onların hatîbi olacağım. Âhiret gününün güçlükleri karşısında ümitsizliğe düştükleri zaman şefaat talebinde bulunmak suretiyle ben onların müjdecisi olacağım. O günde hamd sancağı benim elimde olacaktır. Ben Allah nezdinde Âdem oğullarının en şereflisiyim. Bunu iftihar için değil, bir gerçek olarak söylüyorum.”*(Tirmizî; Tac, terc. C.3 H. No: 774-775-779)*

# 108:

**151**

**Yine Ebû Hüreyre r.a.’den:**

**Peygamber s.a. şöyle buyurmuştur:**

Ben, kıyâmet gününde Âdem oğlunun efendisiyim, ilk kabri açılacak olan benim, ilk şefaat eden ve şefaati ilk kabûl edilecek olan da benim.*(Müslim, Ebû Dâvûd, Tirmizî)*

**Tirmizî’de hadîsin lâfzı şöyledir:** Kıyâmet gününde Âdem oğlunun efendisi benim.Hamd sancağı benim elimdedir; bunu iftihar için değil, gerçek böyle olduğu için söylüyorum. O gün, Âdem a.s. ve diğer peygamberler dahil, bir peygamber yoktur ki, benim sancağım altında olmasın.İlk kabri açılan da benim,; bunu iftihar için değil, hakikat olduğu için söylüyorum.*(Tac terc. C. 3 H. No: 773)*

# 109:

وَمَا يَنطِقُ عَنِ الْهَوَى{3}

**“O havadan konuşmaz.”***(Necm, 3)*

# 110/a:

{1}اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانشَقَّ الْقَمَرُ

{2}وَإِن يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ

{3}وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقِرٌّ

**“ (Kıyâmet)** saat(i) yaklaştı, ay yarıldı.**”**

“Bir mu’cize görseler hemen yüz çevirirler ve “Süregelen bir büyüdür” derler.**(Bu ifade de, garip bir olayın vukûunu gösterir).”**”Yalanladılar, nefislerinin arzû ve heveslerine uydular. Halbuki her iş, yerini bulacaktır **(Allâh’ın kararına kimse engel olamaz.)”***(Kemer, 1,2,3)*

**152**

Birçok sahâbiden gelen rivâyetlere göre Mekkeliler, Hz. Peygamber’den mu’cize istemişler, o da parmağiyle işaret etmiş ve ay ikiye ayrılmış, sonra tekrar birleşmiştir.Müslümanların, işkenceye maruz bırakıldığı kritik bir dönemde ay’ın bu görünüşü, Mekke’lileri hayrete düşürmüştür.Müşrikler bu olaya bir itirazda bulunmamış, sâdece “büyü” demişlerdir. Bu da gösterir ki o zaman tuhaf bir astronomik olay vukubulmuş ve böyle vasıflandırılmıştır. Mamafih ‘inşakka’ (yarıldı) fi’lini ‘seyenşakku’ diye tefsir edenler vardır. O takdirde mânâ: Kıyâmet yaklaştı, ay yarılacak demektir. Ay’ın yarılmasının mâzi fi’liyle (yarıldı) şeklinde ifade edilmesi, yaklaşan kıyâmet olayının mutlaka vukubulacağını gösterir.

# 110/b:

“ABDULLAH İBN-İ MES’ÛD (R.A.) HADİSİ: Şöyle demiştir: ”Resûlullah Sallâllahü Aleyhi Vesellem devrinde (onun mucizesi olarak) ay ikiye ayrıldı.Resûlullah, -Şahit olunuz, buyurdu.”

ENES İBN-İ MÂLİK (R.A.) HADİSİ: Mekke halkı Rasûlullah Sallâllahü Aleyhi Vesellem’den kendilerine bir mucize göstermesini istediler.Onlara ayın ikiye

ayrılması mucizesini gösterdi.”

**153**

İBNİ ABBAS (R. Anhüma) HADİSİ:Muhakkak ay Nebi Sallâllahü Aleyhi Vessellem zamanında ikiye ayrıldı.

(EL lü'lüü ve'l mercan terc.-Buhari ve Müslim'in ittifak ettiği hadisler-C.3.H.No:1784-1785-1786)

# 111:

**154**

**Câbir r.a. şöyle demiştir:**

Peygamber s.a. ile birlikte yola çıktık.Geniş bir vadiye gelince Resûlüllah s.a. abdest bozmaya gitti.Ben de arkasından içinde su bulunan bir kabla kendisini tâkip ettim.Resûlüllah s.a. etrafına bakındı. Abdest bozmak için görünmeyecek bir yer bulamadı.Bir de uzakta vâdinin kenarında iki ağaç gördü.Onlardan birine gitti.Dallarından birini alıp,”Allah'ın izni ile benimle yürü” dedi. Ağaç burnunda halkası bulunan deve gibi,arkasından yürüdü.Sonra öteki ağaca gitti.Onun da bir dalından alıp,”Allah'ın izni ile yürü!” dedi.Evvelki ağaç gibi bu da emre itaat etti.İki ağaç arasındaki yere girince,bunları birbirine yanaştırdı ve:”Allah'ın izni ile üzerimde bana örtü vazifesini görmek için birleşin!” dedi.İki ağaç birbirine yapıştı.

**Câbir der ki:** Resûlüllah s.a.,benim kendisine yakın olduğumu hissetmesin de, yine uzağa gitmek zorunda kalmasın korkusu ile hızlıca geri çekilmeye başladım.Uzakta oturdum ve bu fevkalâde hadise karşısında kendi kendime düşünmeye başladım.Birde Resûlüllah s.a.'i bu

**155**

tarafa dönmüş gelirken gördüm. İki ağaç da birbirinden ayrılmış ve gövdesi üzerine dikine duruyorlardı.

Resûlüllah s.a.'in bir an durduğunu ve başı ile (ağaçların kendi yerlerine gitmeleri için)şöyle işaret ettiğini gördüm.

Sonra Resûlüllah s.a. yine bu tarafa doğru gelmeye başladı.Bana yaklaşınca : Ey Câbir! Oturduğum yeri gördün mü ?

Diye sordu.Ben de:Evet gördüm,yâ Resûlellah, dedim.***(Müslim Tac terc.C.3 H.No:884)***

# 112:

ENES İBN-İ MÂLİK (R.A.) HADİSİ: Şöyle dedi: (Bir kere) Resûlüllah Sallâllahü Aleyhi Vessellemi şöyle gördüm.İkindi namazı yaklaşmıştı. Halk abdest suyu aradılar da bulamadılar. Rasûlullaha (bir kab içinde bir miktar) abdest suyu getirdiler.Mübarek elini kabın içine soktu.Ve halka oradan abdest alsınlar diye emretti.

Enes de ki:İşte o zaman Rasûlullahın)parmakları altından(hazır olanlardan)hiçbir kimse hariç kalmamak üzere cümlesi

Abdest alıncaya kadar su kaynadığını gördüm.*(Buhari ve Müslim.El lülüü ve'l-mercan,C.3 H. No:1468)*



# 113:

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ{1}

وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ{2}

الَّذِي أَنقَضَ ظَهْرَكَ{3}

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ{4}

“Biz senin **(câhillerin,hakka saldırıları karşısında bunalmış)** göğsünü açmadık mı **(ondaki bunalımları,sıkıntıları gideri onu,koyduğumuz ilim,hikmet ve huzur ile genişletmedik mi)?**

“Ve atmadık mı senin üzerinden yükünü ?”

“Ki **(o,ağırlığından)** sırtını çatırdatmıştı!”

“Senin şânını yükseltmedik mi?”*(İnşirah,1,2,3,4)*

# 114:

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِندَهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَالإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَآئِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالأَغْلاَلَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُواْ بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُواْ النُّورَ الَّذِيَ أُنزِلَ مَعَهُ أُوْلَـئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ{157}

**“ Onlar ki yanlarındaki Tevrat ve İncil’de yazılı buldukları o Elçi’ye, o ümmî Peygamber’e uyarlar.O (Peygamber) ki , kendilerine iyiliği emreder , kendilerini kötülükten meneder; onlara güzel şeyleri helâl,çirkin şeyleri haram kılar,üzerlerindeki ağırlıkları,sırtlarındaki zincirleri kaldırıp atar.O’na inanan,des**

**157**

**tekleyerek O’na saygı gösteren,O’na yardım eden ve O’nunla beraber,indirilen nüra uyanlar,işte felâha erenler onlardır.”***(Araf 157)*

# 115:

النَّبِيُّ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُوْلُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَى بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَن تَفْعَلُوا إِلَى أَوْلِيَائِكُم مَّعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا{6}

**“Peygamber,mü’minlere canlarından ileridir.Onun eşleri de onların anneleridir.Rahim sahipleri(anne tarafından akrabalar) da Allah’ın Kitab’ında birbirlerine öteki mü’minlerden ve muhacirlerden daha yakındırlar.(Mirasta akrabâ olan mü’minler, akrabâ olmayan mü’minlerden daha çok hak sâhibidirler.İlk zamanlarda mü’minler, bir aile gibi birbirlerine vâris olurlardı.İşte bu verâsette akraba olanların,akrâba olmayanlara karşı öncelik hakkı vardır.) Ancak dostlarınıza bir iyilik yapmanız (bir vasiyet etmeniz) hâriç (yaptığınız o vasiyet yerine getirilir). Bunlar Kitâb’da (Levh-i Mahfuz’da veya Kur’ân’da) yazılmıştır.”** *(Ahzab,6)*

# 116:

**158**

**Enes r.a. şöyle demiştir:**

Resûlüllah s.a.’in etrafe yaydığı tabiî kokudan daha güzel ne anber ne de misk kokladım.Resûlüllah s.a.’in vücudundan daha yumuşak ne bir atlas ne de ipek gördüm.*(Buhârî, Müslim, Ebû Dâvûd, Tirmizî; Tac, terc. C.3 H. No: 802)*

# 117:

( Bakınız, 109 no’lu kaynak)

# 118:

وَتَقَلُّبَكَ فِي السَّاجِدِينَ{219}

**“ Secde edenler arasında dolaşmanı da (görüyor).”***( Şuara, 219)*

# 119:

EBÛ HÜREYRE (R.A.) HADİSİ: Şöyle dedi; Resûlüllah (S.A.V.) şöyle buyurdu: “Siz, benim kıblem (yalnız) şurasıdır (ve namazda önümden başka bir yeri görmem)mi sanıyorsunuz? Allah’a yemin ederim ki, sizin ne huşûnuz bana gizli kalıyor, ne rukûnuz. Yemin olsun ki, sizi arkamdan da görüyorum.”

**159**

ENES İBN-İ MÂLİK (R.A.) HADİSİ: Şöyle dedi: Peygamber (S.A.V.) şöyle buyurdu:**” Rukûu ve sücûdu dosdoğru yapınız. Vallahi ben sizi rukû ettiğiniz ve secdeye vardığınız zaman arkamdan da, yahut sırtımın arkasından da muhakkak görürüm.”***( Buhari ve Müslim; el lülüü ve’l Mercan terc. C 1,H. No: 245-246)*

# 120:

{56}إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

**“Allah ve melekleri, peygamberlere salât etmekte (onun şerefini gözetmeğe, şânını yüceltmeğe özen göstermekte ) dir.Ey inananlar, siz de ona salât edin, ( onun şanını yüceltmeğe özen gösterin); içtenlikle selâm edin ( ona esenlik dileyin).”***( Ahzab, 56 )*

**NOT:** Allah tarafından salât; rahmet ve kulunun şânını yüceltmek, anlamına gelir.Meleklerin salâtı da burada yine peygamberin şânını yüceltmek demektir. Ayrıca meleklerin mü’minlere salât etmesi, onlar için bağış dilemeleridir.Mü’minlerin salâtı ise duâ anlamınadır.Yüce Allah, bütün mü’minlere, peygamberlerine salât ve selâm getirmelerini emretmektedir. Yâni onun için rahmet ve esenlik dilemelerini, böylece ona saygı göstermelerini istemektedir. Ömürde bir kere olsun Hz. Peygamber’e salât ve selâm getirmek farzdır. Bir rivâyete göre onun adı her anıldığında salât ve selâm getirmek vâcibtir.**” Allahümme salli alâ Muhammedin” demek salât, “esselâmu aleyke eyyühe’n-nebiyü” demek selâmdır.**Peygamberimizden rivâyet edilen bir çok salâvât-ı şerife vardır. Bunları okumak,mümkün olduğu kadar çok salât ve selâm getirmek, bize karşı peygamberin sevgisini çeker ve onun, bize şefâat etmesine sebeb, kendimiz için de rahmet olur.

**160**

# 121:

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَن نَّكَثَ فَإِنَّمَا يَنكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى
بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ اللَّهَ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا{10}

**“Sana biât edenler(İslâm uğrunda ölünceye kadar savaşmak üzere sana söz verenler),gerçekte Allah’a biât etmektedirler.Allah’ın eli,onların ellerinin üzerindedir.Kim ahdini bozarsa,kendi aleyhine bozmuş olur.Ve kim Allah’a verdiği sözü tutarsa Allah ona büyük bir mükafat verecektir.***(Fetih,10)*

# 122:

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَـكِنَّ اللّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَـكِنَّ اللّهَ رَمَى وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلاء حَسَناً
إِنَّ اللّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ{17}

**“Onları siz öldürmediniz,fakat Allah öldürdü onları:Attığın zaman da (Habibim) sen atmadın,ancak Allah atdı.(Ve bunu) mü’minleri kendinden güzel bir(ni’met) imtihan (1)**

**ile denemek için (yapdı).Şüphesiz ki Allah hakkıyle işiden,kemâliyle bilendir.”***(Enfal,17)*

(İbni Cerir)in,(İbni Haatem)in,(Taberâni)nin ve sâirenin rivayetlerine göre Resûli ekrem sallellâhü aleyhi ve sellem,Cebrâil aleyhisselâmın tavsiyesi üzerine,yerden bir avuç çakıl alıp kafirlere doğru atmış,bu atış onların inhizâmına sebep olmuştur.Bu ayetin nüzulu sebebi budur.*(Lübâb-ün nükul fi esbâb-in nüzûl:Celâleddin-i süyuti).*



# 123:

Kureyş,müslümanlarla savaşmak için ilerleyince Allah’ın Resûlü:”Allah’ım,Kureyş,senin Resülünü yalanlayan kibirli liderleriyle geldi.Allah’ım,bana verdiğin sözü gerçekleştirmeni diliyorum! Dedi ve iki topluluk karşılaşınca yerden bir avuç toprak alıp yüzlerine doğru serpti.Kureyş ordusunun gözleri görmez oldu ve sonunda bozguna uğradılar.İşte ayet,bu kutsal atışa işaret etmekte,onu atanın,hakikatte Allah olduğunu bildirmektedir.Çünkü Resûl,onu atarken kendi varlığı ile değil Allah ile atmıştı.

# 124/a-b:

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ{53}

**"De ki: "Ey nefislerine karşı aşırı giden kullarım,Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin.Allah bütün günahları bağışlar.Çünkü O,çok bağışlayan,çok esirgeyendir."**

*(Zümer,53)*

# 125:

وَإِذْ قَالُواْ اللَّهُمَّ إِن كَانَ هَـذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِندِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ السَّمَاء أَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ {32}

وَمَا كَانَ اللّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ{33}

**"Ve:"Allah'ım, eğer bu, senin yanından gelmiş gerçekse,başımıza gökten taş yağdır,yâhut bize acı bir azab ver!" demişlerdi.**



**Oysa sen onların içinde bulundukça Allah,onlara azab edecek değildi ve onlar istiğfar ederlerken (içlerinde istiğfar edenler var iken) de Allah,onlara azab edecek değildi.(Senin ve içlerinde bulunan mü'minlerin yüzü hürmetine Allah onlara azab etmedi.Yoksa onların meziyetlerinden dolayı değil.)"***(Enfal,32-33)*

# 126:

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ{107}

**“(Ey Muhammed), biz seni ancak alemlere rahmet olarak gönderdik.”***(Enbiya,107)*

# 127:

لَقَدْ جَاءكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُم بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ
{128}

**“Andolsun,içinizden size öyle bir Peygamber geldi ki sıkıntıya uğramanız ona ağır gelir;size düşkün,mü’minlere şefkatli,merhametlidir.”***(Tevbe,128)*

# 128:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ {2}

**“Ey inananlar ,seslerinizi,Peygamberin sesinin üstüne çıkarmayın,birbirinizle yüksek sesle konuştuğunuz gibi onunla da öyle yüksek sesle konuşmayın;yoksa siz farkında olmadan amelleriniz boşa gider.”***(Hucurat,2)*



# 129:

لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِن ذَنبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا {2}
وَيَنصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا {3}
هُوَ الَّذِي أَنزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَّعَ إِيمَانِهِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا {4}

**“Ta ki Allah,senin günahından,geçmiş ve gelecek olanı bağışlasın (bütün tasalarını gidersin) ve sana olan nimetini tamamlasın ve seni doğru bir yola iletsin.”**

**“Ve Allah sana şanlı bir zafer versin.”**

**“O,imanlarına iman katsın diye mü’minlerin kalplerine huzur (ve sebat) indirdi.Göklerin ve yerin askerleri Allah’ındır.Allah bilendir,her şeyi hikmetle yapandır.”***(Fetih,2-*
*3-4)*

# 130:

Abdullah İbn-i Abbas’tan meşhur olarak da,Resûlullah’ın , Rabb’ini gözleriyle görmüş olduğu haberi naklonmuştur.Taberâninin Mu’cem-i Evsat’ında kuvvetli bir isnâd ile İbn-i Abbas’tan rivâyetine göre müşârünileyh : Muhammed Rabb’ini iki defa gördü!Demiştir.Diğer bir süretle rivâyet olduğuna göre de İbn-i Abbas: **“ Muhammed Rabb’ine nazar etti.Allah kelamı musa’ya, Hülleyi İbrahim’e nazar ve rü’yeti de Muhammed’e tahsis buyurdu** demiştir.

*(Tecrid-i Sarih,C.10 Sh.76)*

# 131:

عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا{26}
إِلَّا مَنِ ارْتَضَى مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا{27}



**-“O,gaybı bilendir.Kendi görünmez bilgisini kimseye göstermez.**

**-Ancak razı olduğu elçilere gösterir.Çünkü o,(razı olduğu kimselerin)önüne ve arkasına gözetleyiciler (koruyucular) koyar(onları şeytanların kapmasına , ya da bildiklerine,gördüklerine yanıltıcı şeyler karıştırmalarına engel olur.)”***(Cin,26-27)*

# 132:

HUZEYFE (R.A.) HADİSİ: Şöyle demiştir.''Nebi Sallallâhü Aleyhi ve sellem bize bir hitabede bulundu.Bu hitabesinde kıyamete kadar olacak şeylerden hiç birini bırakmadan zikretti.Onu belleyen belledi,bellemeyende bellemedi.Nasıl ki bir adam birini tanıdıktan sonra kaybeder de tekrar görünce hatırlarsa, ben Resûlullahın söylediği şeylerden unuttuklarımı vukua gelince hatırlıyorum.''*(Buhari ve Müslim; el lülüü ve'l Mercan,C.3 H.No:1386)*

# 133/a:

قُلْ إِن كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَآؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُم مِّنَ اللّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُواْ حَتَّى يَأْتِيَ اللّهُ بِأَمْرِهِ وَاللّهُ لاَ يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ {24}

**165**

**De ki: " Eğer babalarınız,oğullarınız,kardeşleriniz,eşleriniz,hısım akrabanız,kazandığınız mallar,düşmesinden korktuğunuz ticaret(iniz),hoşlandığınız meskenler,size Allah'tan,Resûlünden ve O'nun yolunda cihad etmekten daha sevgili ise o halde Allah emrini getirinceye kadar gözetleyin (başınıza gelecekleri göreceksiniz)! Allah, yoldan çıkmış topluluğu (doğru) yola iletmez.** *(Tevbe,24)*

# 133/b:

# PEYGAMBERİMİZ ( S.A.S.) HAKKINDA NE DEMİŞLERDİ.

**Hz.Peygamber'in (s.a.v.) yüceliği hususunda kimsenin tasdikine ihtiyaç**

**yoktur.İnsanların medihleri nedir ki? O'nu bizzat Allah(c.c.)medhetti…**

**Aşşağıdaki sözler;başka dinlere mensup olanların bile O'nun şahsiyetinin eşsizliğini itiraf etmek mecburiyetinde kaldıklarını göstermeleri bakımından seçilmiş birkaç örnektir.**

*"Sana muasır bir vücûd olamadığımdan dolayı müteessirim,Ey Muhammed! Muallimi ve nâşiri olduğun bu kitap,senin değildir.O,Lâhutidir,İlahidir.Bunun lâhuti olduğunu inkar etmek,mevcut ilimlerin batıl olduğunu ileri sürmek kadar gülünçtür.Bunun için beşeriyet senin gibi mümtaz bir kudreti bir defa görmüş,bundan sonrada göremeyecektir.Ben huzur-u mehabetinde,kemali hürmetle eğilir."*

**PRENS BİSMARK**



*"Başında taç hiçbir imparator,kendi eliyle yamanmış bir hırka giyen Muhammed (S.A.V.) kadar saygı görmemiştir."*

**THOMAS CARLYLE**

*"Keşki şu saltanata bedel Mhammed-i Arabî Aleyhissalâtü Vesselâm'ın hizmetkarı olsaydım.Onun hizmetkarı olsaydım.O hizmetkarlık,saltanatın pek fevkindedir."*

**HABEŞ PADİŞAHI NECAŞİ**

*"Ben yalnız İsrailoğullarına gönderilmiş bir kurtarıcı peygamberim. Lâkin benden sonra Allah tarafından bütün âleme Muhammed adında bir resûl gönderilecektir. Allah, bu kâinatı onun için yaratmıştır."*

**A.D.LAMARTİNE**

*" Müslümanlar, hiçbir zaman dini inanışlarını işkence ve zor ile kimseye kabul ettirmeye çalışmamışlardır. Hz. Muhammed (S.A.V.) mağlup ettiği düşmanlarına karşı en insanî hareket ve merhameti göstermiştir. Bu tarihin sabit olmuş bir hakikatidir."*

**Lord HADLI**

**167**

*“ Zannetmem ki Muhammed (Sallalahü aleyhi vesellem)’in ismini ve dinini yer yüzünde işitmemiş bir kimse bulunsun. Lâkin üzülerek söylüyorum ki bir çok insanlar İslâm’ın başlangıcı zamanında olan kemâl ve saadete kâfi derecede malumât sahibi değillerdir. Eğer insanlar bundan haberdar olsalar İslâmiyet hayli kimseleri kendine çeker.”*

**PRENSES SARVAK**

**(Müslüman olmuştu.)**

*“ Ben bu şayanı hayret insanı inceledim. Benim görüşüme göre, O’nu insanlığın kurtarıcısı olarak tanımak lazımdır. (...) Daha şimdiden benim milletime diğer Avrupa milletlerine mensup bir çokları Muhammed’in dinine girmiş bulunuyorlar. Bu suretle Avrupa’nın İslâm’laşmaya başlamış olduğunu söyleyebilirim.”*

**BERNARD SHAW**

*“ Hz. Muhammed, (S.A.V.) Kur’an’ı, peygamberliğinin delili olarak takdim etti. O zamandan beri Kur’an, bütün beşeri kuvvetlerin tılsımını çözmekten âciz kaldığı muazzam bir sır olarak yaşamıştır.”*

**HENRİ DE COSTRY**

*“ Biz Avrupa milletleri, medenî imkânlarımıza rağmen Hazret-i Muhammed’in (S.A.V.) son basamağına varmış olduğu merdivenin daha ilk basamağındayız. Şüphe yok ki hiç kimse, bu yarışmada O’nu geçemeyecektir.”*

**GOETHE**

**168**

# 134/a:

**Safvan b. Assâl r.a. demiştir ki:**

Bir yahudi, arkadaşına:

- Beni şu Peygamber'e ( Muhammed s.a.'e) götür! Dedi.

Arkadaşı:

-"Peygamber" deme, böyle dediğini işitirse, dört gözü olur dedi, dedi.

-"Peygamber s.a.'in yanına geldiler ve (her şeriat ve her zamanda her insanın amel etmesi gereken) dokuz açık emir ve âyetten sordular.Peygamber:

- Allah'a kimseyi şerik koşmayın, hırsızlık yapmayın,zina etmeyin.Allah'ın haram kıldığı nefsi haksız olarak öldürmeyin.Kuvvet ve iktidar sahibine, öldürmesi için, suçsuzu götürmeyin. Sihir yapmayın, faiz yemeyin,namuslu kadına iftira etmeyin, savaş gününde vazifeden kaçmayın ve bilhâssa siz yahudiler Cumartesi günü de (avlanarak) haddi aşmamanız lâzımdır, buyurdu. Bunun üzerine elini ve ayağını öptüler ve:

- Senin gerçekten peygamber olduğuna şehadet ederiz,dediler. Peygamber s.a.:



- Şu halde bana uymanıza ne mâni oluyor? Dedi.

- Dâvud a.s. zürriyetinden daima bir peygamber bulunmasını Rab'binden duâ etmiştir; fakat sana uyarsak, yahudilerin bizi öldürmelerinden korkuyoruz dediler. *( Tirmîzi, Ebû Dâvûd)*

# 134/b:

**Zâri'in oğlu Vâzi'ın kızı Ümmü Ebân'dan: Cedinden rivayet etmiştir. Ceddi**

**Zâri’, Abdulkays kabilesinin Hz. Peygamber’e gönderdiği heyet arasında bulunuyordu. İşte bu zat şöyle dedi:**

- Medine’ye vardığımızda hepimiz acele, acele hayvanlarımızdan inip, Peygamber s.a.’in el ve ayağını öpmeye başladık. El-Münzir el-Eşec durdu. Eşyalarının bulunduğu heybesine geldi. İki parçadan ibaret olan takım elbisesini giydi; sonra Peygamber s.a.’in yanına geldi. Peygamber s.a. kendisine:

- Sende Allah’ın sevdiği iki iyi haslet vardır: Vekar ve ağırbaşlılık, dedi. El-Münzir:

**170**

- Ben mi bu hasletleri meydana getiriyorum, yoksa Allah mı bu hasletleri bende yarattı ? diye sordu. Peygamber s.a.:

- Allah seni bu hasletler üzerine yarattı,buyurdu. El Münzir:

-Beni,Allah ve resûlünün sevdiği bu iki haslet üzerine yaratan Allah’a hamd olsun! Dedi.

*(Ebû Davûd , Tirmizi;Tac terc.C.5,H.No:770-771)*

# 135:

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُّنِيرًا{46}

“ Ve izniyle,Allah’a davetçi ve aydınlatıcı bir lamba olarak **(gönderdik).**”(Ahzab,46)

# 136:

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلاً مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ البَصِيرُ{1}

**“Eksiklikten uzaktır O (Allah)ki geceleyin kulunu Mescid-i Haram’dan,çevresini bereketli kıldığımız Mescid-i Aksa’ya yürüttü.O’na**

**ayetlerimizden bir kısmını gösterelim diye (böyle yaptık).Gerçekten O,işiten,görendir."***(İsra,1)*

# 137/a:

Müellif Zebidi'nin geçtiğini bildirdiği Enes İbn-i Mâlik'in Mi'rac hadisi ikinci cildde 227 numara ile terceme edilmiştir.Oraya bakınız!... Bu hadisi Buhari Mi'rac ünvaniyle açtığı bir babında rivâyet etmiştir.Hadiste Mirac'ın Sidre-i Müntehâ'ya kadar olan merahil ve

**171**

safahâtı zâhirdir.İzah ve beyandan müstağnidir.Ancak sidre'den öte kurb-i Zât'a ait hiçbir cihet rivâyet olunmamıştır.Yanlız beş vakit namazın farziyeti ve bunun elli vakit namazdan tahfif ve tenzil buyrulduğunu bildirmekle iktifa edilmiştir.Çünkü ayet-i kerimede haber verildiği üzere Resûl-i Ekrem Mi'râc'da Sidre-i Müntehâ'ya varınca Sidre'yi bürüyen ve onu şuûrun vukuf ve ıttılâından saklıyan ilahi bir emir,-bir nûr bürüyüvermişti.Bundan ötesi tasvir ve beyana sığmayan bir alemdi.Sahih rivâyetlerde bildirildiğine göre buraya kadar Resûlullah'a refakat eden Cebraîl de burada kalmıştı. Bu münteha'yı kevni ileri geçmekten memnû olduğunu bildirerek:**Bir parmak ucu daha öteye yaklaşmış olsaydım yanarım demişti.** Bu cihetle biz,Mi'rac'ın Sidre-i Münteha ve Ufuk-ı a'ladan öteye ait kısmını Kur'ân dilinden ve Necim süresinin 6 cı ve mâ-ba'di ayetlerini ma'nâ'yı lazimileriyle terceme ederek mütâlâa edeceğiz.

Ayet-i kerime mantukunca Âdem ve alemin sebeb-i hılkati olan Peygamberimiz de bu en âlî ufukta durdu.Sonra Refref(Refref,lügaten görmeğe mani' olan geniş örtü ve perde demektir. İbn-i Esir Nihaye'sinde İbn-i Mes'ûd'un refrefi , Ufuk-i a'lâ'yı kaplayıp seddeden yeşil perde olarak tarif ettiğini bildiriyor.) ile yükselip kurb-i Zât'a yaklaştı.Cenâb-ı Hak'da **habibini onun bütün varlığı ile canib-i kudsisine doğru cezbetti.** Bu cezb ve incizâb ile kurbiyet,ok yayının iki ucu misali ,yahut daha yakın oldu da Allah kulunu vahyet -

**172**

tiği esrar ve maârifi vahyetti. Gönül gördüğü garibeleri yalanlamadı da gördüklerine karşı şimdi siz mi mücadele ediyorsunuz.And olsun ki,Muhammed

Cibril'i bir de inşte yani kurb-i Hak'dan dönüşte Sidre'de süret-i asliyesiyle gördü.Sidre'nin yanında şehitlerin,müttekilerin Cenneti olan Cennetü'l – Me'va vardır.Sidre'yi örten ilahi tecelli tamamıyla bürüdüğü zaman o mehabetli manzarayı gören Peygamber'in gözü – hayret ederek –sağa,sola meyletmedi,ileri bakınmadı.Ve

hiç şüphesiz o,Rabb'inin ayetlerinden en büyüğünü görmüştü.

(Mi'râç gecesi beş vakit namazın vahyolunduğu hadisteki mufassal rivâyetten anlaşılmakla beraber beş vakit namaza münhasır olmadığı,tarif ve beyana sığmayan birtakım ilahi esrar ve maârifden ibaret bulunduğu ayet-i kerimenin ifade üslubundan anlaşılmaktadır.)

Necm sûresinin Mi'ra'ca dair tebligatı da burada bitiyor.Gerek Kur'ân'ın , gerek sahih hadislerin tebliğ ve rivâyetleri veçhile İsra' ve Mi'rac vak'ası Peygamber efendimizin en büyük mu'cizesidir.

Onun her safhası adet ve tabiat haricinde i'cazkâr birtakım esrar arzeder.Bu mübarek gecenin mübarek bir anında tabiat aleminde hüküm süren bütün maddi kanunların faaliyetleri durduruluyor;zaman,mekan gibi mesafe mikyasları bertaraf ediliyor;bâsıranın sâmianın ve bütün beşeri ihtisasın görmek ve işitmek şartları kaldırılıyor da mülk ve melekûtun bütün esrarı , bütün hafi manazırı açılarak ayan,beyan gösteriliyor.*(Tecrd'i Sarih terc.C.10.S.73-74)*

# 138:

**177**

Malik İbn-i Sa'saa radiya'llahu anhümâ'dan rivâyete göre Nebi salla'llâhu aleyhi ve sellem İsrâ ve seyahat ettirildiği gece(nin esrarın)dan Ashabına haber verip buyurmuştur ki:Bir kere ben Hatim'de yatmış (uyurla uyanık arası) bulunuyordum.-Birçok rivâyet tariklerinde râvi Katâde Hatim yerinde Hicir rivâyet etmiştir.Bu sırada bana gelen Cibril geldi de (göğsümü)yardı.Râvi Katâde Enes İbn-i Malik'in: "Şuradan şuraya kadar yardı" dediğini işittim,demiştir ki,ravi bu işaret olunan mahalin boğaz çukurundan kıl bittiği yere kadar yani ön mahali olduğunu bildirmiştir ve kalbimi çıkardı.Sonra içi iman (ve hikmet) dolu bir tas getirdi.Kalbim de (Zemzem suyu ile) yıkandıktan sonra içine iman (ve hikmet) dolduruldu.Sonra eski haline iade olundu.Daha sonra katırdan küçük ve merkepten büyük beyaz bir binit getirildi.Ravi (Enes İbn-i Malik): "Bunun adı Burak'tır ki o, adımını gözünün irişebildiği yerin müntehasına atardı" demişti:Ben bunun üzerine bindirildim. Cibril de benimle yollandı,bana refakat etti.

(Sonra ben Cibril ile beraber Beyt-i Makdis’e vardım.Namaz kıldım.Bütün peygambelerde benimle kıldılar.Sonra âli makamlara çıkılacak bir Mi’rac, bir merdiven kuruldu.Buna cibril ile bindirildim ve onunla beraber yükseldim) Nihayet dünya semasına vardı.Cibril gök kapısını çaldı.(Hazin, bekçi melek tarafından):

-Kim o? Denildi.Cibril:

-Cibril’im! Dedi.(Hâzin tarafından):

**178**

-Yanındaki kimdir?diye soruldu.Cibril:

-Muhammed!diye cevap verdi.(Hazin tarafından):

-Ya (göğe çıkmak için) ona (vahiy ve Mi’râc da’veti)gönderildi mi ? diye soruldu.Cibril:

-Evet gönderildi!diye tasdik etti.(Hâzin tarafından)

-Merhaba gelen zâta!Bu gelen kişi ne güzel yolcu?denildi.Ve hemen gök kapısı açıldı.Ben birinci semaya varınca orada Âdem(peygamber)le karşılaştım.Cibril bana:

-Bu senin baban Âdem’dir;ona selam ver!dedi.Ben de selam verdim.Âdem selamıma mukabele etti.Sonra:

-Merhaba hayırlı,iyi oğlum,salih peygamber!dedi.Sonra Cibril benimle yukarı yükseldi.Tâ ikinci semaya geldi.Bunun da kapısını çaldı:

-Kim o? Denildi.Cibril:

-Cibril’im! Dedi.

-Yanındaki kimdir? Denildi.Cibril:

-Muhammed! diye cevap verdi.

-Ya!Ona vahiy ve Mi’râc gönderildi mi? denildi,Cibril:

-Evet gönderildi ! dedi.

-Merhaba gelen zâta!Bu gelen kişi ne güzel yolcu,denildi.Ve hemen gök kapısı açıldı.Ben ikinci semaya varınca orada Yahya ve İsa (peygamberler) ile karşılaştım.Yahya ve İsa teyze oğullarıdır.Cibril bana:

-Bu gördüklerin Yahya ile İsa’dır;bunlara selam ver!dedi.Ben de onlara selam verdim.Onlarda selamıma mukabele ettiler.Sonra:

-Merhaba hayırlı kardeş,salih peygamber!dediler.Sonra Cibril benimle üçüncü

semaya yükseldi.Bunun da kapısını çaldı.

**179**

-Kim o! Denildi.Cibril:

-Cibril'im! Dedi.

-Yanındaki kimdir?denildi.Cibril:

-Muhammed!dedi.

-Ya ona vahiy ve Mi'râc gönderildi mi?denildi.

Cibril

-Evet gönderildi!dedi.Hâzin tarafından:

-Merhaba gelen zâta!Bu gelen kişi ne güzel yolcu,denildi.Ve hemen gök kapısı açıldı.Ben üçüncü semaya vardığımda Yûsuf (peygamber)ile karşılaştım.Cibril:

-Bu gördüğün Yûsuf'tur;ona selam ver!dedi.Ben de Yûsuf'a selam verdim.O da mukabele etti.Sonra:

Merhaba hayırlı kardeş,salih peygamber!dedi.Sonra Cibril benimle yükseldi.Tâ dördüncü semaya vardı.Bununda kapısını çaldı.

-Kim o?denildi.

-Cibril !diye cevap verdi.

-Yanındaki kim?denildi.Cibril:

-Muhammed!dedi.

-Ona (Mi'râc da'veti)gönderildi mi?diye soruldu.

Cibril:

-Evet gönderildi !dedi.

, Merhaba gelen kişiye,bu gelen zât ne güzel yolcu,denildi,ve hemen gök kapısı açıldı.Ben dördüncü kat göğe vardığımda İdris (peygamber) ile karşılaştım.Cibril bana:

Şu gördüğün İdris'tir.Ona selam ver!dedi.Ben de İdris'e selam verdim.O da selamımı karşıladı.Sonra:

-Merhaba salih kardeş,salih peygamber!dedi.

Sonra Cibril benimle yükseldi.Tâ beşinci semaya vardı.Onun da kapısını çaldı.

-Kim o?denildi.Cibril:

-Cibril ! dedi.

-Yanındaki kimdir? Denildi.Cibril:

-Muhammed salla’llâhu aleyhi ve sellem!dedi.

-Ona (Mi’rac da’veti) gönderildi mi? denildi.Cibril:

-Evet gönderildi!diye cevap verdi.

-Ferah ve inşirah ona!Bu gelen zâat ne güzel yolcu,denildi.Ve hemen gök kapısı açıldı.Ben beşinci semaya varınca Hârun (peygamber) ile karşılaştım.Cibril bana:

-Bu Hârun’dur;ona selam ver!dedi.Ben de Hârun’a selam verdim.O da selamıma mukabele etti.Sonra:

-Merhaba salih kardeş ve salih peygamber ! dedi.

Sonra Cibril benimle yükseldi.Tâ altıncı kat göğe irişti.Gök kapısını çaldı.

-Kim o? Denildi.Cibril:

-Cibril diye cevap verdi.

-Yanındaki kimdir? Denildi.Cibril:

-Muhammed!dedi.

-Ya ona (Mi’râc için vahiy)gönderildi mi denildi.

Cibril:

-Evet gönderildi!dedi.Bu göğün bekçisi:

-Bu gelen kişiye merhaba;ne güzel bir yolcu geldi!dedi.Ben altıncı göğe varınca Mûsa(peygamber)ile karşılaştım.Cibril bana:

-Bu Mûsa’dır; selam ver!dedi.Ben de Mûsa’ya selam verdim.O da mukabele etti. Sonra:

-Salih kardeşe ve salih peygambere merhaba!dedi.Ben de Mûsa’yı bırakıp geçince Mûsa ağlamaya başladı.

Mûsa’ya:

-Neye ağlıyorsun?denildi.O da:

-Benden sonra bir genç peygambere biat olundu ki, onun ümmetinden Cennet’e girenler,benim ümmetimden girenlerden çoktur da ona ağlıyorum!dedi.

Sonra Cibril benimle yedinci göğe yükseldi.Gök kapısını çaldı.

**181**

-Kim o?denildi.Cibril:

-Cibril!dedi.

-Yanındaki kimdir?denildi.Cibril:

-Muhammed!dedi.

-Ona Mi’râc da’veti gönderildi mi?denildi.Cibril:

-Evet gönderildi!dedi.

-Bu gelen zâta merhaba ; bu gelen kişi ne güzel misafir!dedi.

Yedinci kat gökte İbrahim(peygamber)bulunuyordu.

Cibril:

-Bu gördüğün baban İbrahim’dir;ona selam ver!dedi.Ben İbrahim’e selam verdim.O da selamıma mukabele etti de:

-Ey hayırlı oğul,ey salih peygamber merhaba!dedi.(Resûlullah buyurdu ki:)

Bütün bu menazil ve menazırdan sonra karşıma Sidre-i Münteha sahası açıldı.Bir de gördüm ki Sidr ağacının yemişleri(Yemen’in)Hecer (kasabası)destileri benzeri(büyüklüğünde)dir.

Yaprakları fillerin kulakları gibidir.Cibril bana:

-İşte bu Sidre-i Münteha’dır dedi.Bu ağacın aslından dört nehir nebeân ediyordu.İki nehir zahir,iki nehir batın idi.Ben:

-Ey Cibril,bu dört nehir nedir?diye sordum.Cibril:

-Batınî nehirler Cennet’te iki nehirdir;zahiri olan nehirler Nil ve Fırat nehirleridir!dedi.

Sonra Beyt-i Ma’mur bana gösterildi.Gördüm ki,ona her gün yetmiş bin melek ziyarete gidiyor.Sonra bana şarap,süt,bal dolu üç bardak sunuldu.Ben süt dolu bardağı aldım,( içtim ).

Cibril bana:İçtiğin süt senin ve ümmetinin fıtratı yani hilkat-i İslâmiyyesidir!dedi.

**182**

Sonra benim(le ümmetim) üzerineher gün elli vakit namaz farz kılındı.Ben dönüp

Musa'ya uğradığımda Musa:

-Ne emrolundun?diye sordu.Ben:

-Her gün elli vakit namazla emrolundum.diye cevap verdim.Musa:

-Her gün elli vakit namaza ümmetinin gücü yetmez.Vallahi ben,kesin olarak nası senden önce denedim.Ve Beni İsrail'i sıkı bir mümâreseye tabi tuttum.Binaenaleyh sen,Rabb'ine müracaat edip ümmetin için tahfif buyurmasını niyaz eyle!dedi.Ben de müracaat ve niyaz eyledim.Benden(ve ümmetimden)on vakit namaz tenzil olundu.Bunun üzerine Musa'ya dönüp geldim.Musa,evvelki gibi tavsiyede bulundu.Ben de Rabb'ime arz-ı niyaz ettim.Bu defa on vakit namaz daha tenzil buyuruldu.Ben yine Musa'ya dönüp geldim .Musa'da eskisi gibi öğüt verdi.Ben de Rabb'ime arz-i niyaz ettim.Bende on vakit namaz daha tenzil olundu.Ben yine Musa'ya dönüp geldim.Musa'da önceki tavsiyede bulundu.Ben de Rabb'ime arz-ı niyaz eyledim.Benden on vakit namaz daha tenzil olundu da her gün on vakit namazla emrolundum.Ve Musa'ya dönüp geldim.Musa bana evvelki mütelâasını söyledi.Ben de Allah'a arz-ı niyaz eyledim de bu defa her gün beş vakit namazla emrolundum.Bunun üzerine Musa'ya dönüp geldim.Musa:

-Ne emrolundun?diye sordu.Ben de:

-Her gün beş vakit namazla emrolundum!dedim.Musa:

-Ümmetin her gün beş vakit namaza muktedir olamaz.Ben senden evvelce nâsı epey tecrübe ettim.Ve Beni İsrail'i sıkı bir mümarese ile tecrübe ettim.Şimdi sen Rabb'ine müracaat et de bunun ümmetin için tahfifini dile!dedi.Ben:

-Rabb'ime çok niyaz ettim.Ta ki , bir daha arz-ı niyaz eylemekten utandım.Bu sûretle beş vakit namaza razı olacağım.Ve buna teslimiyet göstereceğim dedim.Ben



Musa'nın yanından geçince bir münâdi:

-Beş vakit namazla farizemi imza ve irade eyledim ve kullarımla fazlasını tahfif ve tenzil eyledim!diye nida eyledi.

(Müellif Zebidi der ki:)İsra' hadisi Enes İbn-i Malik'den gelen bir rivâyet tarîkıyle Kitabü's – Salât'ın evvelinde geçti.Oradaki Enes rivâyetiyle buradaki Malik İbn-i Sa'saaya müntehi olan rivayetten her birisinde öbürüsünde olmayan farklar ve ziyadeler,noksanlar vardır.(Her ikisini birlikte mütâlaa ve mukayese ediniz!)

*(Tecrid-i Sarih terc.C.10,H.No:1551)*

**Not:1-**"Buna Cibril ile bindirildim" ta'birine göre bu,bildiğimiz merdiven değil,asansör gibi bir intikal

vasıtası olacaktır.

**2-** Kavis içinde gösterdiğimiz bu ziyade,hadisin buradaki rivayetinde olan bir noksanı telafi etmek üzere başlıca Beyhaki'nin Delâil'indeki uzun bir rivayet tarîkından alınmıştır."

# 139:

En sahih haberler İsra ve Mi'râc vakıasını bu anasır alemindeki beşeri teşrifat usûl ve merasimine benzer bir surette rivayet ettiklerine göre,melekût aleminde de tabiat alemindeki gibi fakat onun şurût ve kuyûdundan âri ma'nevi bir ihtifal vardır.Bu ihtifalde peygamberler;mevkib ile kurb-i ilahiye götürülüyor.Vasıtasız bir takım yüksek emirler telakki ederek avdet ettiriliyor.Ayet-i kerimede Hazret-i İbrahim'in Mi'râc'ına işaret buyrulduğuna göre,müteaddit derece ve mertebelerde olmak üzere,**her peygamber için bir Mi'râc ihtifal mukadder olup yalnız kabe kavseyn makamı Peygamber Efendimiz'e müyesser olmuştur.**Resûlullâh Cibril'i iki defa hilkat-i asliyesinde görmüştür.Birisi kurb-i Zat'tan dönüşte Sidre'de ,öbürüsü de vahyin ilk zamanlarında Hira dağında.

### 184

Yukarıda bir haşiyemizde işaret ettiğimiz veçhile Abdullah İbn-i Mes'üd Ayet-i Kübra'yı tefsir ederek:Resûlullah ufuk-ı a'la'yı kaplayan yeşil bir Refref gördü,demiş,refref'i bisat ile tefsir etmiştir.

Kurtubi'nin nakline göre Refref divân-ı ilahi hadimlerinden bir hadimdir.Kurb-i ilahiye has işler ona aittir.Burak,yeryüzünde enbiyanın binmesine mahsus bir dabbe olduğu gibi Refref'de Makam-ı kurbe Mi'rac'a mahsus bir vasıtadır.**Yine Kurtubi'nin rivâyetine göre Mi'rac'da Resülullah Sidre-i Münteha'ya varınca Refref gelip Cibril'den alarak Arş-ı A'la'ya doğru uçmuştur.**

Söyleşirken Cebrail ile kelâm

Geldi Refref önüne verdi selam

Muhammed'den diğer yok dahil olmuş kabe kavseyne

Gürüh-i Enbiya'dan girmedi bir ferd o mabeyne

Haremgah-i visale Ahmed'i tenha alıp Mevla

Bu halvet oldu mahsûs Hazret-i Sultan-i Kevneyn'e

Resûlullâh bu münteha'yı seferi şöyle hikaye buyurmuştur.

**Refref beni alıp uçmağa başladı.Gah alçaktan,gah yüksekten götürüp ta Rabb'imin divanında durdu.Sonra dönüş zamanı hulûl edince de beni alıp alçalarak,yükselerek uçup Cibril'e getirdi.***(Tecrid-i Sarih terc.C.10 Sh.73-75)*

# 140/a-b:

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى{9}

**“Onunla arasındaki mesafe,iki yay kadar yahut daha az kaldı”***(Necm,9)*

# 141:

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى{11}

**“-Onun(gözüyle)gördüğünü kalbi yalanlamadı(çünkü onu,hem baş gözüyle,hem de kalp gözüyle görmüştü.”**

*(Necm,11)*



# 142:

**Abdullah İbn-i Abbas radiya’llahu anhüma’dan rivayete göre Allah’u Teâla’nın: “Habibim!Bizim sana (isra gecesi) göstermiş olduğumuz rüyayı (ayetleri) nâs için bir fitne bir bela olmaktan başka bir şey kılmadık” kavlindeki (rü’ya)hakkında İbn-i Abbas: “O rü’ya,gözün gördüğü ayetlerdir ki,Resûlullâh salla’llâhu aleyhi ve sellem’e Beyt-i Makdis’e sefer ettirildiği gece gösterildi” demiştir.İbn-i Abbas (ayetin bakiyesindeki): “Kur’ân’da lâ’net edilmiş olan şecere” de zakkum ağacıdır,demişti.**

**İZAHI**

İbn-i Abbas’ın bu hadiste bildirilen iki tefsirinin ikisi de İsra suresinin 60 ıncı ayetine aittir.İbn-i Abbas birinci tefsiri ile şunu demek istemiştir ki,ayetteki rü’ya ,uykuda görülen bir düş değil,uyanık olarak gözle görülen bir hakikattır.Ayetteki fitne tabirini Said İbn-i Müseyyeb bele ile tefsir etmiştir.İsra ve Mi’rac gecesi Resûlullah’a gösterilen garaib-i mülk ve melekütün bir fitne ve bir bela olmasına gelince,Resûlullah gördüğü i’câzkâr vak’aları haber verince müşriklerin bunlara inanmaları ve iman etmeleri şöyle dursun,iman edenleri şaşırtmak ve azıtmak için bir vesile edinmeleridir ki , yukarıda Ümm-i Hâni hadisinde bildirilmiştir.İbn-i Abbas’ın bu tefsiri İsra ve Mi’râc’ın yalnız ruhi değil,ruhi ve



cismi bir vakıa olduğuna hükmeden ulemanın,cumhurunun mezhebine teyid eder.Zemahşeri tefsir’inde:Bu ayetin zahiriylede İsra’nın rü’ya’da vakı olduğunu iddia edenler istidlâl etmişler,İsra’nın yakazada olduğuna kail olanlar da rü’yayı rü’yetle tefsir etmişler ,diyor.Denilebilir ki ,Allah’u Tealâ Kur’an’da ham rü’yayı kalbi hemde rü’yayı aynî ispat etmiştir.Rü’yayı kalb:”Gönül,gördüğü şeyi yalanlamadı”

kavliyle,rü’ya-yı ayn da:”Garaib-i melekûtu görürken göz bir tarafa kaymadı.Ve edeb haddini tecavüz etmedi.”nazmiyle tesbit buyurulmuştur.

Gerek bu ayetlerin,gerek bunların emsali nusûsun ifade ettikleri ahkama göre,Resûlullah’ın Allah’ı görüp görmediği mühim bir ihtilaf zemini olmuştur.Hazret-i Aişe, Abdullah İbn-i Mes’üd , Ebû Hüreyre gibi Ashab’tan bir kısmı,rü’yetin imtinaını iddia etmişlerdir.Buhâri’nin rivâyetine göre,Hazret-i Aişe’den:

-Muhammed Rabb’ini gördü mü? Diye sorulmuş;o da:

-Her kim,Muhammed Rabb’ini gördü derse yalan söylemiştir!diye cevap verip sonra:”

لاَّ تُدْرِكُهُ الأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ {103}

**“Gözler Allah’ı idrak etmez,fakat Allah gözleri idrak eder.Çünkü Allah latif’tir(görülmez),Habir’dir(Her şeyi görür)”***(En’am Sûresi,103)Ayetini okumuştur.*

Abdullah İbn-i Abbas’dan meşhur olarak da , Resûlullah’ın , Rabb’ini gözleriyle görmüş olduğu haberi naklolunmuştur.

Tabera’ninin Mu’cem-i Evsat’ında kuvvetli bir isnad ile İbn-i Abbas’dan rivayetine göre müşarun-ileyh:Muhammed Rabb’ini iki defa gördü!demiştir.Diğer bir suretle rivayet olunduğuna göre de İbn-i Abbas:”Muhammed Rabb’ine nazar etti.Allah kelamı Musa’ya,Hülleyi İbrahim’e nazar ve rü’yeti de Muhammed’e tahsis buyurdu” demiştir.*(Tecrid-i Sarih terc.C.10,S,74-75)*

Hadis,fıkıh,kelam alimlerinden bir kısmı Hazret-i Aişe mezhebini iltizam ederek dünyada rü’yetin imtinâına kail olup red ve inkar etmişlerdir.Eş’ariler ise İbn-i Abbas tarikatını iltizam ederek Resûlullah’ın Allah’u Tealâ’yı baş gözüyle gördüğüne kail



olmuşlardır.Bazı ulema da gözle rü’yette tevakkuf etmişlerdir.

Mevzumuz olan hadiste Kur’an’da lanet edilmiş şecerenin zakkum ağacıyla tefsirine gelince,bunu da Sâffât sûresiyle Vakıa sûresinde mütâlea edeceğiz.”Misafir konuklamak için Cennet nimetlerimi hayırlıdır.Yoksa zakkum ağacı mı?Biz, O ağacı zalimler için bir fitne kıldık(onu süs edinirler).O,Cehennem’in dibinden çıkan bir ağaçtır ki,onun meyva tomurcukları şeytanların başları gibidir.Zalimler Cehennem’de ondan yiyecekler,karınlarını dolduracaklar.Sonra onların bunun üzerine hamimden yani em’ayı parçalayan kaynar sudan,haşlanmış bir içkileride vardır.”*(Tecrd-i Sarih terc.C.10,S.74-75)*

# 143:

لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى {18}

**“Andolsun,Rabb’inin ayetlerinden en büyüğünü gördü”***(Necm,18)*

# 144:

**İkrime r.a.’den:**

İbn-i Abbas r.a.:Muhammed s.a. Rabb’ini gördü,dedi.Ben de Allah Teâla, “Onu gözler göremez,fakat o(görme vasıtası olan)gözleri görür.**(En’am sûresi,103)**buyurmuyor mu?dedim.İbn-i Abbas r.a.:Vah sana,bu yani gözlerin

**188**

Allah’ı görmemesi,ancak Allah’ın , zâtına ait olan nur ile tecelli ettiği zamandadır,dedi ve Allah iki defa kendisine gösterildi,diye ilave etti.*(Tirmizi)*

# 145:

**Şa’bi şöyle demiştir:**

İbn-i Abbas r.a. Arefe’de Kâb r.a. ile buluştu ve kendisinden bir şey hakkında sorunca,Kâb r.a.aks-i sadası dağlardan duyulan yüksek sesle tekbir getirdi.Bunun üzerine İbn-i Abbas biz Haşim oğullarıyız,(Şu halde sana yönelttiğim bu soru sebebiyle bize karşı kibirlenme!)

Diye cevap verdi.Bunun üzerine Kâb r.a.:Allah,görünmesi ile konuşmasını Muhammed ile Mûsa arasında taksim etti.Ve Mûsa ile iki defa konuştu,Muhammed de kendisini iki defa gördü,dedi.

*(Tirmizi)*

# 146:

وَلاَ تَقُولُواْ لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبيلِ اللّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاء وَلَكِن
لاَّ تَشْعُرُونَ

**“Allah yolunda öldürülenlere, “ölüler” demeyin,hayır,onlar diridirler,ama siz farkında olmazsınız.”***(Bakara,154)*

## DEĞERLİ OKUYUCULARIM;

*Burada sizlere:alemlere rahmet olarak gönderilmiş bulunan bütün insanlığın efendisi ve önderi Peygamberimiz Efendimizin son haccında irâd buyurduğu ; Dünya durdukça insanlığı aydınlatacak olan veda hutbesini(evrensel mesajını) büyük bir tazimle sunuyorum.Rabb’im bizleri ona bağışlasın ve ona yakın etsin,amin.*

## VEDA HUTBESİ

*(Bu hutbe M.S.632 yılında Hz. Peygamber Efendimiz tarafından yüz bini aşkın müslümana irâd edilmiştir.)*

## EY İNSANLAR !

Sözümü iyi dinleyiniz!Bilmiyorum,belki bu seneden sonra sizinle burada ebedi olarak bir daha birleşemeyeceğim.

## İNSANLAR !

Bu günleriniz nasıl mukaddes bir gün ise,bu aylarınız nasıl mukaddes bir ay ise,bu şehriniz(Mekke)nasıl mübarek bir şehir ise , canlarınız,mallarınız,namuslarınız da öyle mukaddestir,her türlü tecavüzden korunmuştur.

## ASHABIM !

Yarın Rabb’inize kavuşacaksınız ve bu günkü her hâl ve hareketinizden muhakkak sorulacaksınız.Sakın benden sonra,eski sapıklıklara dönüpte birbirinizin boynunu vurmayınız!

Bu vasiyetimi burada bulunanlar,bulunmayanlara bildirsin!Olabilir ki,bildiren kimse,burada bulunupta işitenden daha iyi anlayarak muhafaza etmiş olur.

## ASHABIM!

Kimin yanında bir emanet varsa,onu sahibine versin!Faizin her çeşidi kaldırılmıştır,ayağımın altındadır.Lakin borcunuzun aslını vermek gerektir.Ne zulmediniz,ne de zulme uğrayınız.Allah’ın emriyle faizcilik artık yasaktır.Cahiliyetten kalma bu çirkin adetin her türlüsü ayağımın altındadır.İlk kaldırdığım faiz de,Abdulmuttalib’in oğlu(amcam)Abbas’ın faizidir.

**ASHABIM !**

Cahiliyet devrinde yürütülen kan davaları da tamamen kaldırılmıştır.Kaldırdığım ilk kan davası Abdulmuttalib'in torunu(amcazadem)Rebia'nın kan davasıdır.

**İNSANLAR !**

Bu gün şeytan sizin şu topraklarınızda yeniden tesir ve hakimiyetini kurmak gücünü ebedi suretle kaybetmiştir.Fakat siz;bu kaldırdığım şeyler dışında,küçük gördüğünüz işlerde ona uyarsanız,bu da onu memnun edecektir.Dininizi korumak için bunlardan da sakınınız.

**İNSANLAR !**

Kadınların haklarını gözetmenizi ve bu hususta Allah'tan korkmanızı tavsiye ederim.Siz kadınları Allah emaneti olarak aldınız;Onların namuslarını ve iffetlerini Allah adına söz vererek helâl edindiniz.Sizin kadınlar üzerinde hakkınız,onlarında sizin üzerinizde hakları vardır.Sizin kadınlar üzerindeki hakkınız,onların,aile yuvasını, sizin hoşlanmadığınız hiçbir kimseye çiğnetmemeleridir.Eğer razı olmadığınız her hangi bir kimseyi aile yuvanıza alırlarsa,onları hafifçe dövüp sakındırabilirsiniz.Kadınlarında sizin üzerinizdeki hakları,meşru bir şekilde,her türlü yiyim ve giyimlerini temin etmenizdir.

**MÜ'MİNLER !**

Size bir emanet bırakıyorum ki,ona sıkı sarıldıkça yolunuzu hiç şaşırmazsınız.O emanet Allah'ın kitabı Kur'ân'dır.MÜ'MİNLER !Sözümü iyi dinleyiniz ve iyi belleyiniz !Müslüman Müslümanın kardeşidir,böylece bütün müslümanlar kardeştir.Din kardeşinize ait olan her hangi bir hakka tecavüz,başkasına helal değildir.Meğer ki gönül hoşluğu ile kendisine vermiş olsun.

**ASHABIM !**

Kendinizede zulmetmeyiniz.Kendinizinde üzerinizde hakkı vardır.

**İNSANLAR !**

Cenab-ı Hak her hak sahibine hakkını (Kur'ân'da) vermiştir.Vârise vasiyyet etmeğe lüzum yoktur.Çocuk kimin döşşeğinde doğmuşsa ona aittir.Zina eden için mahrumiyet vardır.Babasından başkasına ait soy iddia eden soysuz,efendisinde başkasına intisaba kalkan nankör,Allah'ın gazabına,meleklerin lanetine ve bütün müslümanların ilencine uğrasın ! Cenab-ı Hak,bu gibi insanların ne tevbelerini,ne de adalet ve şahadetlerini kabul eder.

**İNSANLAR !**

Rabbiniz birdir. Babanız da birdir; hepiniz Adem'in çocuklarısınız, Adem ise topraktandır. Allah yanında en kıymetli olanınız, O'na en çok saygı göstereninizdir. Arabın Arab olmayana –Allah saygısı ölçüsünden başka-bir üstünlüğü yoktur.

**İNSANLAR !**

Yarın beni sizden soracaklar,ne diyeceksiniz?

“-Allah’ın elçiliğini ifade ettin, vazifeni yerine getirdin, bize vasiyet ve öğütte bulundun diye şehadet ederiz.”

(Bunun üzerine Resûl-i Ekrem mübarek şahadet parmağını göğe doğru kaldırarak, sonrada cemaat üzerine çevirip indirerek, şöyle buyurdu:)

Şahid ol ya Rab! Şahid ol ya Rab! Şahid ol ya Rab!